

संस्कृतश्रीः

पाठमाला- ४-५

SAMSKRITASRI

PATAMALA - 4 - 5

(Sanskrit - Tamil)

Published by :

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY (REGD.)

Head Office :

Old 212/13-1, New No. 11
St. Mary's Road, R.A. Puram
Chennai - 600 028.
Phone : 2495 14 02

Admn. Office :

283, I.T.K. Road,
Chennai-600 018

14th Edition]

2010

[Price : 50/-

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில்
கற்க எமது பாட நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதநீ பாடமாலா

1—7 பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும்

ஸம்ஸ்கிருத அகராதி

(Dictionar Sanskrit & Tamil)

தமிழ் - ஆங்கிலப் பொருளுடன்

தாதுமாலா (300 தாதுக்கள்) (முதல் பாகம்)

சப்தமஞ்ஜீ

அவ்யயகோசம்

க்ருதந்தருபமாலா Vol. 1 to 5

பாடமாலா ஆங்கிலம் 1 & 2

ஸம்ஸ்கிருதநீ வெள்ளிவிழா மலர்

ஸம்ஸ்கிருதநீ மாதப் பத்திரிகை

ஆண்டு சந்தா

ஆயுள் சந்தா

புத்தகம் அனுப்ப தபால் செலவு தனி

விவரமறிந்து முன் பணம் அனுப்பவும்

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

Old 212/13-1, New No. 11

St.Mary's Road, R.A. Puram

Chennai - 600 028.

Phone : 2495 14 02

(Near Mandaivell R.T.O. Office)

संस्कृतश्रीः पाठमाला-४

ஸம்ஸ்கிருதபுத்-பாடமாலா-4

श्रुतिस्मृतिपुराणानां आलयं करुणालयम् ।

नमामि भगवत्पादशंकरं लोकशङ्करम् ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

कर्मणि लकाराः

வினைச்சொற்கள் 10 லகாரங்களில் அடங்குகின்றன. (1) நிகழ்காலம் - லட். (2) இறந்த காலம் - லிட், லங், லுங் என மூன்று. (3) வருங்காலம் - லூட், ல்ருட் என இரண்டு. (4) கட்டளை - லோட். (5) நம்பிக்கை - லிங், (6) நிபந்தனை - ல்ருங் ஆக ஒன்பது லகாரங்கள். இவை காவியங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் காணப்படுபவை. வேட என்பது வேதத்தில் மட்டும் காணக்கூடியது. லிங் இரு வகை விதிவிங், ஆரீர்லிங் என. இவற்றில் லட், லங், ல்ருட், லோட், விதிவிங், ல்ருங் என்ற ஆறாக்கற்றேறும். லிட், லூட், லுங், ஆரீர்லிங் என்ற நான்கும் பின்னர் அறிமுகமாகும்.

லகாரங்களின் உபயோகம் இரண்டு வகை. கர்तरि லகாரா: செய்வினை (Active Voice) கर्मणि லகாரா: செய்ப்பாட்டுவினை (Passive Voice) என. இதுவரை கற்றவை - கर्तरि லகாரா: அதாவது எழுவாயை (கர்த்தாவை) சார்ந்திருக்கும் வினைச் சொற்கள், இனி கற்கப்படவிருப்பவை கर्मणि லகாரா: அதாவது செயப்படு பொருளைச் சார்ந்திருக்கும் வினைச்சொற்கள். இவைகளை முறையே कर्तरि प्रयोगः, कर्मणि प्रयोगः எனக் கூறுவது முண்டு. अहं पाठान् पठामि । "நான் பாடங்களைப் படிக்கிறேன்". मया पाठाः पठन्ते । "என்னால் பாடங்கள் படிக்கப்படுகின்றன" என்ற இரு வாக்கியங்களில் வினைச் சொற்களின் புருஷ வசனங்கள் மாறுகின்றன. கர்மணி பிரயோகத்தில் கர்மா கர்த்தாவாக மாறும் என்பது மேலெழுந்த வாரியான கூற்று. படிக்கிறேன், படிக்கப்படுகின்றது என இரு இடங்களிலும் வினையைச் செய்பவன் எழுவாய் कर्ता- (நான் நீ அவன் அவள்

அது! முதல் வேற்றுமையில் இருந்தாலும் மூன்றாம் வேற்றுமையிலிருந்தாலும் அது எழுவாய்தான். செயப்படுபொருள் (கர்ம) எந்த வேற்றுமையிலிருந்தாலும் செயப்படு பொருளே.

தாதுக்களை ஸகர்மகங்கள் - செய்வனை குன்றுவனை, அகர்மகங்கள் - செய்வனை குன்றியவனை, என்று இரண்டு வகையாகப் பிரித்தறிந்தோம். ஸகர்மக தாதுக்களுக்கு மட்டும் கர்மணி பிரயோகம் உண்டு.

(कर्तरि प्रयोगः)

अहं पाठान् पठामि

पिता पुत्री रक्षति

त्वं निचोलं सीव्यसि

रामः लक्ष्मणं शिल्प्यति

बाली कन्दुकं क्षिपति

विद्यार्थिनः परीक्षां लिखन्ति

देवलकः भगवन्तं अर्चयति

क्राकचिका काष्ठं खण्डयति

(निचोलकः रविकके. देवलकः अर्चकः. क्राकचिकः

रम्पक्कारर).

கர்த்தரி பிரயோகத்திலிருப்பதை கர்மணி பிரயோகமாக மாற்ற கீழே கண்ட விதிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. கர்த்தாவை (எழுவாயை) மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

2. கர்மாவை (செயப்படுபொருளை) முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்ற வேண்டும்.

3. க்ரியாபதத்தை (வினைச்சொல்லை) கர்மாவின் புகுஷ வசனங்களுக்குத் தக்கபடி மாற்றவேண்டும். முன்னர் நடந்த பாடங்களில் விளக்கிய முறையில் வினைப்பகுதி + இடைநிலை + விகுதி = வினைச்சொல் என்ற விதிப்படி அமைந்த வினைச் சொற்கள், பঠாமி, ரக்ஷதி, சீவ்யசி, ஶில்ப்யதி, க்ஷிபதி, லிஶ்நி,

(कर्मणि प्रयोगः)

मया पाठाः पठन्ते

पित्रा पुत्री रक्ष्यते

त्वया निचोलः सीव्यते

रामेण लक्ष्मणः शिल्प्यते

बालाभ्यां कन्दुकः क्षिप्यते

विद्यार्थिभिः परीक्षा लिख्यते

देवलकेन भगवान् अर्च्यते

क्राकचिकाभ्यां काष्ठः खण्ड्यते

अर्चयति, खण्डयति: என்ற வினைச் சொற்கள். கர்மணி பிரயோகத்தில் வினைச்சொல் எந்த விகரணத்தைச் சேர்ந்திருந்தாலும் விகரணப்ரத்யயம் எனும் இடைநிலையை நீக்கி தாதுவுடன் கர்மணி பிரத்யயமாகிய 'ய' சேர்க்கப்படுகிறது. மேல் பரஸ்மைபத விகுதிகளுக்கு பதில் ஆத்மநேபத விகுதிகள் சேர்க்கப்படுகின்றன. ஆத்மநேபத விகுதிகள் செயப்படு பொருளின் புகுஷனுக்கும் வசனத்திற்கும் ஏற்ப மாற்றப் படுகின்றன.

पठामि-पठ् + य + ते

क्षिपति-क्षिप् + य + ते

रक्षति-रक्ष् + य + ते

लिखन्ति-लिख् + य + ते

सीव्यति-सीव् + य + ते

अर्चयन्ति-अर्च् + य + ते

शिल्प्यति-शिल्प् + य + ते

खण्डयन्ति-खण्ड् + य + ते

அஹ் பாடாந் பட்டாமி என்ற உத்தமபுகுஷ ஏக வசனத்தில் இருந்த வாக்கியம் மயா பாடா: பட்டயந்தே என்று பிரதம புகுஷ பஹு வசனம் கொண்ட வாக்கியமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுவிட்டது. த்வ் நிசொல் சீவ்யசி என்ற மத்யம புகுஷ ஏக வசனத்திலிருந்த வாக்கியம், த்வயா நிசொல்: சீவ்யதே என்ற பிரதம புகுஷ ஏக வசன வாக்கியமாக மாறிவிட்டது. மற்ற உதாரணங்களிலும். இம்முறையைப் பின்பற்றி விடையைச் சரிபார்க்கவும்.

பயிற்சி: மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வாக்கியங்களின் பொருள் எழுதுக.

விளக்கம் 2

கீழே கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்கியங்கள் கர்த்தரி பிரயோகத்திற்கு மாற்றப்படுகின்றன. மாற்றத்தைக் கவனிப்புகள்.

(कर्मणि प्रयोगः)

बालकः इक्षु खाद्यते

ताभ्यां त्वं निन्यसे

पितः ! ममापराधाः क्षम्यन्तां

(मृष्यन्तां)

मृगयुना बराहः विध्यते

(कर्तरि प्रयोगः)

बालकाः इक्षु खादन्ति

तौ त्वां निन्दतः

पितः ! ममापराधान् क्षम्य

(मर्षय)

मृगयुः बराहं विध्यति

மயா ஹிமலயம்: சூரியதே
 தீன ஹிரிகயா நகம் வுத்யதே
 யவாஹ்யா கீதம் ஆகர்ப்யதே

அஸ்மாஹி: பூப்யாணி சமர்ப்யந்தே

(மூரயு: வேடன் ஹிமலயம்: பனிக்கட்டி ஹிரிகா கத்தி)

கவனிக்கவும்: 1. எழுவாய் முதல் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 2. செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையை ஏற்கிறது. 3. வினைச்சொற்கள் எழுவாயைத் தழுவுகின்றன. கர்மணி பிரத்யயமான 'ய' நீக்கப்படுகிறது. அந்த அந்த தாதுவின் விகரண பிரத்யயம் சேர்க்கப்படுகிறது. தாது பரஸ்மை பதமானால் பரஸ்மைபத விருதியும் ஆத்மநேபதமானால் ஆத்மநேபத விருதியும் சேர்க்கப்படுகிறது. 4. கர்மணி பிரயோகத்தில் ஷ், ல், மமாபராஹா: , வராஹ: , ஹிமலயம்: , நகம், கீதம், பூப்யாணி என்ற செயப்படுபொருளுக்கேற்றபடி பூரூஷ வசனங்களில் வந்த சாசுதே முதலிய வினைச்சொற்கள், கர்த்தரி பிரயோகத்தில் வாலகா: , தீ, மூரயு: , அஹ், ச: , யுவா, வயம் என்ற எழுவாய்க்கேற்ப பூரூஷ வசனங்களை ஏற்றுள்ளன.

பயிற்சிகள்: 1. கீழே கொடுத்துள்ள வாக்யங்களைப் பிரயோகம் மாற்றிப் பொருள் எழுதுக.

1. ஆவாஹ் தேவ் நமாவ: | 2. யூயம் மா சூரிய | 3. கோபால: குரம் நமதி |
4. தே பத்ரம் லிசுந்தி | 5. பித்ரா அபராஹ: ஷாம்யதே | 6. தேன கிம் கஹ்யதே |
7. வூபஹி கூபகேன துசுதே | 8. சேனயா ராஹ் ரசுதே | 9. கரணயேன சிவாய நேத்ரம் அர்ப்யதே | 10. தீ ரூப்யகாணி கரணயத: |

கீழே கொடுத்துள்ள வாக்யங்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழிபெயர்த்துப் பிறகு பிரயோகத்தை மாற்றவும்.

1. ராம | நீ பாடம் படி. 2. தந்தை மகளைக் கொளுக்கிறார். 3. இறைவன் உலகைப் படைக்கிறார். 4. காவிரிநாஸன் ராம கதையை வர்ணிக்கிறார். 5. கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். 6. பக புல்கை மேய்கிறது. 7. கிளிகள் கோவைப் பழங்களைச்

சாப்பிடுகின்றன. 8. தினமும் 2-3 நெல்லிக்கனிகளைச் சாப்பிடு. 9. நீ என்ன எழுதுகிறாய். 10. அவன் கோவிலுக்குச் சென்று கடவுளை வணங்குகிறான். (கோவைப்பழங்கள் விவீபலானி)

திரிதீய: பாட: - பாடம் 2

சங்கிப்தம் அஹிஜ்ஞானசாகுந்தலம் - 6

பத்ரம் ஹயம் (அநுவர்த்தி)

(கரணயசூத்ரமே ராஜா துப்யந்த: விதூபகோ மாஹவ்யத்ர சம்பாபமானோ வர்த்தே |
 ஆத்ரமே ஷ்ரீதீநாம் வித்ரம் குர்வதாம் ரகசாாம் உபத்ரவேஹ்ய: ரகிதும் முநிகுமாரீ ப்ராஹ்யயதாம் |
 ராஜா தத்ர சஹாயோ ஹவாமீதி அஹிஹீகர்தவானு)

ராஜா - மாஹவ்ய ! அப்யஸ்தி சாகுந்தலாத்ரணீ குநூஹம்?

விதூபக: - பூர்வ் சபரிவாஹமாசீது | ஷ்டானீ தத்ர ராக்ஷசவூத்தான்தேந
 விந்நுரபி ந அவசுஷிபித: |

ராஜா - மா ஹேபீ: | நநு மத்ஸமீபே வர்த்திப்யசே?

விதூபக: - அப ராக்ஷசாத்ர ரகிதோஸ்தி |

(தீவாரிக: ப்ரவிசுதி)

தீவாரிக: - சஜு ரய: | ஹ்து: விஜயப்ரஸ்தானம் அபேசுதே | அப புந:
 நகராத்ர தேவீநாாம் ஆஜ்ரிஹ: கரஹக: ஆகரத: |

ராஜா - (சாதரம்) கிம் அந்வாஹி: ப்ரேபித:?

தீவாரிக: - அத கிம்?

ராஜா - நநு ப்ரவேசுயதாம்?

தீவாரிக: - தயா | (நிஹ்ரம்ய கரஹகேண சஹ ப்ரவிசுதி) அப ஹ்தா |
 உபசர்ப் |

கரஹக: - ஜயது ஜயது ஹ்தா | தேவீ ஆஜ்ரிபயதி | "ஆகாமினி சதுரீ
 திரயசே மே உபவாச: ப்ரவூத்தபாரணோ ஹவிப்யதி | தத்ர தீர்பாயுபா அவச்யம்
 சம்பாவநீயா" | ஷ்டி |

4. कण्वस्याश्रमे, एष पुनः सहायो भवामि, विन्दुरपि, संवृतोऽस्मि, त्वयैव इवैवकणैः सन्धिं पिरित्तुं एमुत्तुक. ஸந்திப்பெயர் தருக.

5. न अवशोपितः, तपोवनस्य उपरोधः, मे उपवासः, इव अन्तराले इवैवகணை ஸந்தி சேர்த்து எழுதுக. ஸந்திப்பெயர் தருக

तृतीयः पाठः - பாடம் 3

कर्मणि प्रयोगः ஆத்மநேபத தாதுக்கள்

விளக்கம் 3

சென்ற பாடத்தில் பரஸ்மைபத தாதுக்கள் கர்மணி பிரயோகத்தில் எவ்விதம் மாறுகின்றன என்பதைக் கற்றோம். ஆத்மநேபத தாதுக்கள் எவ்விதம் மாறுகின்றன என்று பார்ப்போம். ஒரே ஒரு உபவிதி மட்டுமே இதில் விலக்கு. வினைச்சொற்கள் இயற்கையாகவே ஆத்மநேபத தாதுக்களாகவே இருப்பதால் ஆத்மநேபத விசுதிகளையே ஏற்கின்றன. மற்ற விதிமுறைகளில் மாறுதலில்லை.

கர்த்தரி பிரயோகம்

शिष्याः गुरोः उपदेशं लभन्ते

शिरोवेदना मां बाधते

लताः वृक्षान् वेष्टन्ते

रामः हनुमन्तं अस्वजत

त्वं एतत् सत्यं मन्यसे*

अहं तव अभिप्रायं नैव बुध्ये*

पत्नी भर्तारं प्रीणयते

श्री सजीवरेड्डिः श्री इन्दिरां

सान्त्वयते

கர்மணி பிரயோகம்

शिष्येः गुरोः उपदेशः लभ्यते

शिरोवेदनया अहं बाध्ये

लताभिः वृक्षाः वेष्टन्ते

रामेण हनुमान् अस्वज्यत

त्वया एतत् सत्यं मन्यते

मया तवाभिप्रायः नैव बुध्यते

पत्न्या भर्तां प्रीणयते

श्री संजीवरेड्डिना श्री इन्दिरा

सान्त्वयते

கவனிக்கவும்: 5-6 எண்ணுள்ள வாக்கியங்களின் வினைச் சொற்களுக்காக 1-2 என்ற எண்கள் உள்ளன. இந்த இரு

வினைச்சொற்களும் (மன எண்ணு புடி அறிய) 4வது விகரணத்தைச் சார்ந்தவை. கர்த்தரிப் பிரயோகத்திலிருந்து கர்மணிப் பிரயோகத்திற்கு மாற்றும்போது ய என்ற கர்மணிப்பிரத்யயம் சேர்க்கப்படும்போது மாறுபாடு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் எழுவாயும் செயப்படுபொருளும் முறையே 3-1 வேற்றுமைமில் இருப்பதும் வினைச்சொல் செயப்படு பொருளைத் தழுவி நிற்பதும் அடையாளம்.

பயிற்சி: 1. கர்மணி பிரயோகத்திலுள்ள வாக்கியங்களின் பொருளை எழுதவும்.

चतुर्थः पाठः - பாடம் 4

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ७

पष्ठं दृश्यम्

(आश्रमवासी कण्वशिष्यः कुशान् आदाय प्रविशति ।)

शिष्यः - अहो महानुभावो दुप्यन्तः । तत्र भवति आश्रमं प्रविष्टमात्र एव, नः कर्माणि निरुपद्रवाणि संवृत्तानि । बाणसन्धाने का कथा? ज्याशब्देनैव, धनुषो हुंकारेणैव, स दूरतः विग्रान् अपोहति । यावत्, इमान् दर्भान् वेदिसंस्तरणार्थं ऋत्विग्भ्यः उपहरामि । (परिक्रम्य, आकाशे अवलोक्य) प्रियंवदे ! कस्य इदं उशीरानुलेपनं मृणालवन्ति नलिनीपत्राणि च नीयन्ते ? (श्रुतिमभिनीय) किं ब्रवीषि? 'आतपलंघनात् बलवत् अस्वस्था शकुन्तला । तस्याः शरीरनिर्वापणाय' इति? तर्हि यत्नात् उपचर्यताम् । सा खलु कण्वस्य कुलपतेः उच्छ्वसितम् । अहमपि तावत् वैतानिकं शान्त्युदकं अस्यै गौतमीहस्ते विसर्जयिष्यामि । (इति निष्क्रान्तः)

(ततः प्रविशति कामयमानावस्थो राजा)

राजा - (निश्चस्य) तपसो वीर्यं जाने । सा बाला परवती इति मे विदितम् । तथापि इदं हृदयं ततो निवर्तयितुं न अलमस्मि । (सखेदं परिक्रम्य) कर्मणि संस्थिते सदस्यैः अनुज्ञातः क्व नु खलु सिन्नं आत्मानं विनोदयामि? (निश्चस्य) प्रियादर्शनात् ऋते किं नु अन्यत् शरणम्? यावत् एनां

அந்நிப்யாமி । (சூர்ய் அவலோக்ய) இமாं உய்ரம் ஆதபவேலாं ப்ராவுேண லதாவலயவத்ஸு
மாலின்யா: தீரீஸு சஸஸீஜனா ஶகுகுந்லலா கமயதீ । தந்நீவ தாவத் கக்சாமி ।
(பரிக்ரம்ய, சஸ்யஸீ அபினீய) அஹு ப்ரவாதீன சுகபக: அயம் உதேஸ: । அரவின்டீ:
சுரபி: அயம் பவந: । மாலின்யா: தரங்ராளாं கணாந் வஹதீ । அயம் அநந்நீன ததீ:
அந்நீ: அவிரலம் ஆலிங்ரீதுந் ஶக்யம் । (பரிக்ரம்ய, அவலோக்ய ச) அநயா
வாலபாதபவீய்யா சுதநு: அகிராத் கதா இதீ தர்க்யாமி । (பரிக்ரம்ய) அஸ்மிந்
வீதஸீ: பரிஸிஸீ லதாமணடபே ஶகுகுந்லலயா ஶந்நிஹிதயா ஶவீதவ்யம் । அஸ்ய ஹாரே
படபங்கி: அபினவா ஹ்யதே ।

ஆதமவாஸீ ஆசிரமத்தில் வசிப்பவன் குசாந் தர்ப்பைபகளை
மஹநுபாவ: மேன்மை மிக்கவர் தந்நவாந் பெருமை மிக்கவர்
தந்நவதீ ஆதமம் ப்ரவீஹ்வாநீ எவ பெருமை மிக்க அன்னார்
ஆசிரமத்தில் நுழைந்தவுடனேயே (ஸதீஸப்தமீ) நிக்ரபத்ரவாஸி
இடையூறு நீங்கியவைகளாக சவ்ருதானி நிறைவேறின (ஆக
ஆயின) வாளஸந்யானே கா கதா அம்பைத் தாடுப்பது பற்றி என்ன
சொல்லு? (அது தேவையில்லை) ஜ்யாஸந்நீன நானின் ஒலியால்
அபுஹதீ விரட்டுகிறார் யாவத் அதற்குள் வேதீஸ்த்ரணாஸீ (வேதீ:
வேள்வீ மேடை) வேள்வீ மேடையில் பரப்புவதற்காக பரிக்ரம்ய
கற்றிவந்து அவலோக்ய உற்றுப்பார்த்து ஶசீரானுஸேபந் விலாமிஸ்சை
வேரால் ஆன பூச்சு மூளாலயந்நீ (தாமரைக்) கொடியுடன் கூடிய
நலினீபத்ராஸி தாமரை இலைகள் நீயந்நீ கொண்டு
செல்லப்படுகின்றன துதி அபினீய கேட்பதுபோல்
நடித்துக்காட்டி ஆதபலங்கந் வெயில் கொண்டது ஶரீர நிவாஸ்ய
உடல் குடு தணீவது ஶபர்யதா பணிலிடை புரியப்பட்டும்
கூலபதி: சிஷ்யக் கூட்டத்தலைவர் ஶக்யஸிதம் மூச்சு (மூச்சுபோல்
முக்கியமானவன்) வீதானிக் வேள்வீக்காகத் தயாரிக்கப் பெற்றது
ஸாந்யுதக் காந்து நீர் கீதமீஹஸ்தீ கௌதமீ (என்ற ஆசிரம

முதாட்டி)யின் கையில் (அவன் மூலமாக) விசர்ஜயிப்யாமி
கொடுத்தனுப்புகிறேன் காமயமானாவஸ்ய: காதல் கொண்டவனின்
நிலையில் உள்ளவர் நியஸ்ய பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஜானே
அறிவேன் பரவதீ பிறகுக்கு அடங்கியவன். (மேலானவர்
ஒருவரைக் கொண்டவன்) நிவர்தயிதும் திருப்ப ந அலம் அஸ்மி
போதுமானவனாக இப்படி சஸ்யிதம் நிறைவு பெற்றது கமணி சஸ்யிதே
பணீ நிறைவுற்றதும் (ஸதீஸப்தமீ) சதஸ்ய: வேள்வீச் சாலையில்
உள்ளவர் அநுஜாத: அநுமதிக்கப்பட்டவர் க ந ஶலு எங்கே தான்
ஶிவ: வேதனைப் பட்டவன் விநுஹ்யாமி உல்லாசப்
படுத்திக்கொள்வேன். ஒய்வுபெறச்செய்வேன். ப்ரியாஹ்நம் அன்
புடையானைப் பார்ப்பது கதே தவிர கினு ஶலு எதுதான்? ஶரணம்
போக்கிடம் அந்நிப்யாமி தேடுவேன் ஆதபவேலா வெயில் வேளை
லதாவலயவத் கொடி எடையங்கள் உள்ளது மாலினீ மாலினீ என்?
ஆது கமயதீ போக்குகிறான் (ன்) சஸ்யஸீ அபினீய (காற்று) மேல்
படுவதை (உணர்வதற்கு) நடித்துக் காட்டி ப்ரவாத: நன்கு வீசும்
காற்று சுகபக: நன்கு ஶர்க்கும் தன்மையுள்ளது, இனிதானது,
அழகானது ஶதேஸ: குறிப்பிட்ட இடம் அர விந்நீ தாமரை சுரபி:
மணமுள்ளது தரங்ராளா கணா: அலைகளின் திவலைகள் அந்ந: மன்
மதன், காதல் வேசம் அவிரலம் இடைவிடாமல் ஆலிங்ரீதுந் ஶக்யம்
அனைத்துக்கொள்ளத் தக்கது வாலபாதபவீயி இளம் செடிகளாலான
பாதை சுதநு: மெல்லியலான அகிராத் சிநிதூ முன்னரே
அண்மையில். தர்க்யாமி ஶகிக்கிறேன் வீதஸ: நொச்சிச்செடி
பரிஸிஸீ சூழப்பட்டது லதாமணடபே கொடிகளாலான மண்டபத்தில்
ஶகுகுந்லலயா ஶந்நிஹிதயா ஶவீதவ்யம் சகுந்தலை அருகில் இருக்க
வேண்டும் (சகுந்தலை அருகில் இருப்பவளாக இருக்க
வேண்டும்) படபங்கி: கால் அடிவரிசை அபினவா மிகப்படுதல்.

பயிற்சி: 1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் 2. महानुभावो दुष्यन्तः, प्रविष्टमात्र एव, धनुषो हुंकारणैव, स दूरतः, तपसो वीर्यं, तत्रैव இவைகளைச் சந்தி பிரித்து எழுதவும் 3. तत्रभवति आश्रमं, दूरतः विघ्नान्, यावत् इमान्, ऋत्विग्यः उपहरामि, आतपलघनात् बलवत् अस्वस्या, कुलपतेः, उच्च्वसितं, परवती इति, सदस्यैः, अनुज्ञातः, यावत् एनां, सुरभिः अयं, मालिन्याः तरंगाणां, तप्तैः अंगीः, गता इति இவைகளை ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும் 4. आत्मानं, दर्शनात् बलवत्सु, मालिन्याः, मण्डपे, तरंगाणां, कुलपतेः இந்த சொற்கள் அமைந்துள்ள விபக்திகளின் மற்ற இரு வசனங்களைக் கூறுக. 5. विनोदयामि, उपहरामि இவ்விரண்டு வினைச்சொற்கள் அமைந்த லகாரத்தில் மூன்று புருஷங்களில் உள்ள ரூபங்களைத் தருக.

पञ्चमः पाठः - பாடம் 5

कर्मणि प्रयोगः - விளக்கம் 4

உங்கள் நினைவிற்கு : (1) 10 லகாரங்களுக்குள் லட், லங், லோட், விதிவிங் இவை நான்கிலும் விகரண பிரத்யயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுகின்றன. இவற்றை Conjugational tenses and moods என்பர். சார்வாதுக் என்று ஸம்ஸ்கிருதத்தில் அழைப்பர். மற்ற 5 லகாரங்களிலும் விகரணப்ரத்யயம் சேராது. உதாரணமாய் நாம் கற்ற ல்ருட், ல்ருங் இரண்டிலும் விகரணப்ரத்யயங்கள் இடையில் வரவில்லை. நேரே தாதுக்களுடன் स्य என்ற விசேஷப் ப்ரத்யயம் (Future sign) + 1 விசுதி சேர்ந்து வினைச்சொற்கள் வந்தன. உதாரணம்.

गम् + इष्य + ति = गमिष्यति । कृष् + स्य + ति = कुत्स्यति ।
लिख् + इष्य + ति = लिखिष्यति । गण् + अय् + इष्य + ति = गणयिष्यति ।
(गणयिष्यति என்ற விடத்தில் உள்ள अय् என்பது விகரணப் பிரத்யயம் அல்ல. ல்ருட்டில் தனி விசுதியால் வந்தது). இவ்வாறு விகரணப் பிரத்யயம் சேராத வினைச்சொல் வகைகளுக்கு आर्धधातुकं

(Nonconjugational tenses and moods) என்று பெயர். கர்மணி பிரயோகம் ஆர்த்ததாதுக வகையைச் சேர்ந்தது. இதை முடிந்தவரை நினைவில் கொள்ளுங்கள். நாம் அறிந்து கொண்ட ஆறு லகாரங்களில் லட், லங், லோட், விதிவிங் என்ற நான்கும் ஸார்வ தாதுகம்; ல்ருட், ல்ருங் இரண்டும் ஆர்த்ததாதுகம்.

ஆர் த்ததாதுக வினைச்சொற்களின் உருவங்களைக்கொண்டு அவற்றின் இனங்களை (விகரணங்களை) அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாது. விகரணப் பிரத்யயம் சேராது அல்லவா?

குறிப்பு: 1. பல சொற்களைக் கொண்டு அமைத்த நீண்ட வாக்யமாக இருந்தாலும், கர்தரி-கர்மணி-பிரயோகங்களை மாற்ற கர்த்தா, கர்ம, கிரியா இந்த மூன்று சொற்களை மட்டும் மாற்றினால் போதும். மற்ற சொற்கள் மாறுது, உதாரணம்:-

रामः प्रतिदिनं सायंकाले आलयं गत्वा देवं नमति । இது கர்த்தரிப்ரயோகம். இதில் रामः देवं नमति என்ற மூன்று சொற்களே மாறும். (रामः-कर्ता, देवं-कर्म, नमति-क्रिया) रामेण प्रतिदिनं सायंकाले आलयं गत्वा देवः नम्यते । இது கர்மணி பிரயோகம்.

2. ஒரு வாக்யத்தில் பல செயப்படு பொருள்களிலிருந்து தாலும் வினைச் சொல்லுடன் நேரிடையாக இணைந்த செயப்படு பொருள் மட்டுமே மாறும். அதை ஒட்டியே வினைச்சொல்லும் மாறும்.

श्रीकृष्णः, गोकुलात् प्रस्थाय, यमुनां तीर्त्वा, मधुरां गत्वा, कुवल्यापीडं हत्वा, महान् जित्वा, कंसं हत्वा, पितरौ अनमत् । இங்கு यमुनां, मधुरां, कुवल्यापीडं, महान्, कंसं, पितरौ என்று ஆறு கர்ம பதங்கள் உள்ளன. எனினும் अनमत् என்ற வினைச்சொல்லுடன் पितरौ என்பதே இணைகிறது. ஆகையால் श्रीकृष्णः पितरौ अनमत् என்பதை மட்டும் श्रीकृष्णेन पितरौ अनम्येताम् (अ + नम् + य + इतां) என்று மாற்றி, மற்றவைகளை அப்படியே இணைத்து முழுவாக்கியத்தை எழுதவேண்டும். அவ்வாறு அதனை எழுதிப் பொருளும் எழுதுக.

3. எழுவாயின் விசேஷணங்களாக வரும் சொற்கள், எழுவாய் எந்த வேற்றுமையிலிருக்கிறதோ அந்த வேற்றுமையில் தான் இருக்கவேண்டும். எழுவாயின் வேற்றுமை மாறும் போது, அதன்

விசேஷணங்களின் வேற்றுமையும் அதனை ஓட்டி மாறும். அப்படியே செயப்படுபொருளின் விசேஷணங்களும், செயப்படு பொருள், வேற்றுமை மாற்றங்களை அடையும்போது தாமும் மாறிவிடும்.

குணவாந் விநித: புத்ர: த்ரவண: தூடீ அந்நீ பிதரீ அபுபயத் | என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். த்ரவண: பிதரீ அபுபயத் என்பது முக்கிய வாக்கியம். த்ரவண: என்ற எழுவாய் கர்மணி பிரயோகத்தில் த்ரவணே என மூன்றாம் வேற்றுமைக்கு மாறுகிற போது குணவாந் விநித: புத்ர: என்ற அதன் விசேஷணங்களும் குணவதா விநிதீந புத்ரேண என்று மாறுகின்றன. பிதரீ என இரண்டாம் வேற்றுமையிலிருந்த செயப்படுபொருள் கர்மணி பிரயோகத்தில் பிதரீ என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறும்போது அதன் விசேஷணங்களான தூடீ அந்நீ முதல் வேற்றுமை மாற்றத்தைப் பெறும். இங்கு துவிசனத்தில் இருப்பதால் மாற்றத்தின் வீத்தியாசம் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை. இதனை வெளிப்படையாகக் காட்ட அந்ந் தூடீ பிதரீ அபுபயத், அந்ந் தூடீ மாதரீ அபுபயத் என்று கர்ந்தரி பிரயோகத்தில் வைத்துக்கொண்டால் அந்ந்: தூடீ: பிதா எனவும் அந்ந் தூடீ மாதா எனவும் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாறுவதைக் காணலாம். கர்ந்தரி பிரயோகத்தில் உதாரணத்திற்காக எடுத்துக்கொண்ட வாக்கியம்-கர்மணி பிரயோகத்தில் குணவதா விநிதீந புத்ரேண த்ரவணே, தூடீ அந்நீ பிதரீ அபுப்யேதாம் | (அ + பு + ய + த்) என்று மாறுகிறது.

தபஸ்வீ வால்மீகி: - தப: சுவா஁யாநிரதம் வா஁மிநாம் வரம் முநிபுங் வம் நாரதம் தர்யபூசுத் என்பது ஸம்க்ஷேபராமாணத்தின் முதற் செய்யுளின் வாக்கிய அமைப்பு. தவசியான வால்மீகி தவம், வேதமோதுதல், இவற்றில் நாட்டமுள்ளவரும், பேசத்தெரிந்தவர்களில் சிறந்தவரும் முனிவர் பெருமானான நாரதரை வினவினார். இது கர்ந்தரி பிரயோகம். இதனைக் கர்மணி பிரயோகத்தில் மாற்றும்போது தபஸ்விநா வால்மீகிநா தப: சுவா஁யாநிரத: வா஁மிநாம் வர:

முநிபுங் வ: நாரத: தர்யபூசுத (தர் + அ + பூசு + ய + த) என்பது முழுவிடை.

எழுவாய் செயப்படுபொருள் இவற்றிற்கு ஏதேனும் உபமானமிருந்தால் அவைகளும் முக்கிய வாக்கியத்தின் எழுவாய் செயப்படுபொருள்கள் அடையும் மாற்றத்திற்கேற்ப மாறும்.

வீர: னுமானு, மேரூசிதரே வி஁தம் துயதம் த்ரவணே த்ரபி஁தம் தரவணம் அலுலுயத் | வீரனான அனுமான் மேருமலைக்குன்றில் நன்கு அமர்ந்திருக்கும் மேகத்தைப் போன்று சிமமாஸனத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ராவணனைப் பார்த்தார். இவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருளுக்கு உபமானம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. னுமானு தரவணம் அலுலுயத் என்பது முக்கிய வாக்கியம். வீர: என்பது னுமானு என்பதன் விசேஷணம். கர்மணியில் வீரேண னுமதா என இதனை மாற்றுகிறோம். தரவணம் என்ற செயப்படுபொருள் தரவண: என முதல் வேற்றுமைக்கு மாறுகிறது. அதன் விசேஷணமான சி஁தாஸனே த்ரபி஁தம் என்பது சி஁தாஸனே த்ரபி஁த: என மாறுகிறது. ராவணனுக்கு உபமானமான துயதம் (மேகத்தை) என்பது துயத: என்றும் மேரூசிதரே வி஁தம் என்ற அதன் விசேஷணம் மேரூசிதரே வி஁த: என்றும் மாறுகின்றன.

வீரேண னுமதா மேரூசிதரே வி஁த: துயத: த்ரவணே த்ரபி஁த: தரவணம் அலுலுயத் (அ + அ + லு + ய + த) என்பது முழுவிடை.

தே ரா஁சா: தா஁நாநி த்ர஁: சுவாபயிதவா சி஁தா: திரிசு஁தாமிவ சமா த்ரபி஁தம் | அந்த அரசர்கள் வர஁னங்களை வெளியே நிறுத்தி விட்டு சிங்கங்கள் மலைக்குகையை (நுழைவது) போல் ஸபையினுள் நுழைந்தனர் என்பது பொருள். இங்கு ரா஁சா: சமா த்ரபி஁தம் என்பது முக்கிய வாக்கியம். தே என்பது எழுவாயின் விசேஷணம். கர்ந்தாவான தே ரா஁சா: என்பது தே: ரா஁சீ: என 3-ம் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. சமா என்ற செயப்படுபொருள் சமா

என முதல் வேற்றுமையில் மாறுகிறது. **तैः राक्षसैः सभा प्राविश्यत** (प्र + अ + विश् + य + त) **सिंहाः** என்பது எழுவாய்க்கும் **गिरिगुहां** என்பது செயப்படுபொருளுக்கும் உபமானம். எனவே அவ்விரண்டு சொற்களும் முறையே 3-1 வேற்றுமைக்கு மாறுகின்றன. **सिंहैः गिरिगुहा इव** என. **वाहनानि वहिः स्थापयित्वा** என்ற சொற்றொடர் முக்கிய வினைச்சொல்லுடன் ஸம்பந்தப் படாததால் அங்கு மாற்றம் ஏதுமில்லை. ஆகவே **तैः राक्षसैः वाहनानि वहिः स्थापयित्वा सिंहैः गिरिगुहेव सभा प्राविश्यत** என்பது முழுவிடை.

பயிற்சி - பிரயோகத்தை மாற்றிப் பொருள் எழுதவும்.

1. वलिष्टाः वानराः, द्रुमैः आवृतं सद्यपर्वतं, अलंघयन् ।
2. क्रूराः व्याघ्रादयः मृगाः, साधून् हरिणादीन्, हत्वा, भक्षयन्ति ।
3. आदिकविः वाल्मीकिः, आभमे, ऋग्मणेन परित्यक्तां सीतां असान्त्वयन् ।
4. वीरः हनुमान् शयने सुप्तं रावणं, आलोकयन् ।
5. अहं भूतगणाधिसेवितं कपित्थजंबूफलसारभक्षितं उमासुतं शोकविनाशकारणं विघ्नेश्वरपादपंकजं गजाननं नमामि ।
6. अहं शान्ताकारं भुजगायनं पद्मनाभं सुरेशं सर्वलोकैकनाथं विष्णुं वन्दे ।

षष्ठः पाठः - பாடம் 6

கர்மணிப் பிரயோகம்

விளக்கம் 5

எம்ஸ்கிருத மொழியில் சில தாதுக்கள் இரு செயப்படு பொருள்களுள்ளவை. அவை த்விகர்மங்கள் (द्विकर्माः). அவை கர்மணிப் பிரயோகத்தில் மாறும் விதத்தை இனி காண்போம்.

1. दुर् - दोग्धि	கறக்கிருள்
2. याच् - याचते	யாசிக்கிருள்
3. पचू - पचति	சமைக்கிருள்

4. दण्ड - दण्डयति	தண்டிக்கிருள்
5. रुध् - रुणद्धि	தடுக்கிருள்
6. प्रच्छ - पृच्छ - पृच्छति	கேட்கிருள்
7. चि - चिनोति	பறிக்கிருள்
8. ब्रू - ब्रवीति	சொல்கிருள்
9. शास् - शास्ति	உபதேசிக்கிருள்
10. जि - जयति	வெல்கிருள் (பந்தயத்தில்)
11. मध् - मध्नाति	கடைகிருள்
12. मुप - मुष्णाति	கொள்காயடிக்கிருள்
13. नी - नयति	கொண்டு போகிருள்
14. ह - हरति	திருடிக்கொண்டு போகிருள்
15. कृप् - कर्पति	இழுத்துச் செல்கிருள்
16. वह् - वहति	சுமந்து செல்கிருள்

இவற்றின் உதாரணங்கள்:

1. गोपालः गां पयः दोग्धि ।
இடையன் பசுவை பாலை கறக்கிருள்.
2. विश्वामित्रः दशरथं रामं अयाचत ।
விசுவாமித்ரர் தசரதரை ராமரை யாசித்தார்.
3. पाचकः तण्डुलान् ओदनं पचति ।
சமையற்காரர் அரிசியை (சாதம்) சாதமாகச் சமைக்கிருள்.
4. न्यायाधिपः अभियुक्तं शतं रूप्यकाणि दण्डयति स्म ।
நீதிபதி குற்றம் சாட்டப்பட்டவனை 100 ரூபாய்களை தண்டித்தார் (அபராதம் விதித்தார்).
5. अपरिचितः कश्चित् यूरोपगागिविमानं देशान्तरं अपरुणद्धि स्म
இன்னார் என அறியாதவர் ஒருவர் ஐரோப்பா செல்லும்

- விமானத்தைக் கடத்தி வேறு தேசத்தை அடையச் செய்தார்.
6. आचार्यः माणवकं षट् प्रश्नान् अपृच्छत् ।
ஆசிரியர் மாணவனை ஆறு கேள்விகளைக் கேட்டார்.
7. वृक्षारोहः दश वृक्षान् फलानि अवाचिनोत् ।
மரமேறி 10 மரங்களை (எலிலிருந்து) பழங்களை பறித்தான்.
स्त्रियः आरामेषु चायावीरूथः चायांकुराणि अवचिन्वन्ति ।
பெண்கள் தோட்டங்களில் தேயிலைச்செடிகளை (எலிலிருந்து) தேயிலைத் தளிர்களைப் பறிக்கிறார்கள்.
- 8-9. आचार्यः अन्तेवासिनं हितं ब्रवीति / शास्ति ।
ஆசிரியர் மாணவனை (ஐக்கு) நன்மைகளை கூறுகிறார் / போதிக்கிறார்.
10. शकुनिना सहकृतः दुर्योधनः द्यूते धर्मपुत्रं राज्यं अनुजान् पत्नीं द्रौपदीं च अजयत् ।
சகுனியால் உதவப்பட்ட துர்யோதனன் சூதாட்டத்தில் தர்ம புத்திரரை (நிடமிருந்து) அரசரையும் தம்பிகளையும் மனைவியான துரௌபதியையும் வென்றான்.
11. विष्णुः क्षीरसमुद्रं सुधां मष्नाति स्म ।
விஷ்ணு பாற்கடலை (லில்) அமிருதத்தைக் கடைந்தார்.
यशोदा दधि नवनीतं अमष्नात् ।
யசோதை தயிரை வெண்ணையைக் கடைந்தாள்.
तैलकारः स्वपरां तैलं मष्नाति ।
வாணியர் கொப்பரையை எண்ணெய் ஆட்டுகிறார்.
12. अद्यत्वे धूमशकटेषु लुण्टाकाः यात्रिकान् धनानि भूषणानि च मुष्णन्ति ।
இந்நாட்டில் ரயில் வண்டிகளில் கொள்வீக்காரர்கள் பிரயாணிகளை (என்) பொருள்களையும் நகைகளையும்

- கொள்வீயடிக்கிறார்கள்.
13. कृष्णः सायंकाले वत्सान् गोकुलं अनयत् ।
கண்ணன் மாலையில் கன்றுகளை கோகுலத்தை அடையச் செய்தான்.
14. रावणः सन्यासिवेषेण आगत्य सीतां लंकां अहरत् ।
ராவணன் ஸந்யாஸி வேஷத்தில் வந்து ஸீதையை வங்கைக்கு அபஹரித்துச் சென்றான்.
15. दुःशासनः द्रौपदीं राजसभां अकर्षत् ।
துச்சாநனன் துரௌபதியை அரசவைக்கு இழுத்துச் சென்றான்.
16. भृतकः मम मूतं उन्दुस्यान् वहति ।
கூலியான் என் மூட்டையை பேருந்து நிலையத்திற்கு தூக்கிச் செல்கிறான்.
இந்த 16 வாக்கியங்களில் இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் இருப்பதைக் காணலாம். கோடிட்டுக்காட்டப்பெற்றவை முக்கிய கர்மா. நேரிடை வினைத் தொடர்புள்ள செயப்படு பொருள் (Direct Object). கோடிடப்பெறாத இரண்டாம் வேற்றுமை யிலுள்ள மற்றவை நேரிடைவினைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் - கௌணகர்மா (Indirect object). இவ்வாக்கியங்களைக் கர்மணி பிரயோகமாக மாற்றுவதானால் எந்த செயப்படுபொருளை முதல் வேற்றுமைக்கு மாற்றுவது? எந்த செயப்படுபொருளைத் தழுவி வினைச்சொற்கள் வரும் என்ற கேள்விகள் எழும். இதற்கு விடை - (1) दुह् முதல் मुष् வரை உள்ள 12 தாதுக்கள் உபயோகிக் கப்பட்ட வாக்கியங்களில் நேரிடைத் தொடர்பில்லாத செயப்படு பொருள்கள் கௌணகர்மா (கோடிடப்பெறாதவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். அதன் புருஷ - வசனங்களை யொட்டி வினைச்சொற்கள் புருஷ வசனங்களை ஏற்கும். (2) नी ह् कृष् वह् - என்ற நான்கு தாதுக்கள் உபயோகப்படும்போது முக்கிய மான செயப்படுபொருள்கள் - முக்கியகர்மா (கீழ்க் கோடிட்டவை) முதல் வேற்றுமையை ஏற்கும். உதாரணம்.

1. ஑ோஸால: ஑ா஑ ஑ய: ஑ோ஑ி. (கர்஑்தரி)

஑ோஸாலெ஑ ஑ோ: ஑ய: ஑ு஑ுதெ. (கர்஑ணரி)

2. வி஑ாமித்ரெ஑ ஑சர஑஑் ரா஑் அயா஑ுத. (கர்஑்தரி)

வி஑ாமித்ரெ஑ ஑சர஑஑: ரா஑் அயா஑ுத. (அ+யா஑ு+ய+த) (கர்஑ணரி)

இ஑்஑ு வி஑ை஑்஑ோ஑்களா஑ ஑ு஑ுதெ அயா஑ுத ஑஑்பலவகலி஑் ஑ய஑் (effect) ஑கவிட஑ு஑் தசரதரிட஑ு஑் ஑஑்பட்டதெ தவிர், ஑ால் ரா஑஑் இவைகளுட஑் ஑஑்படவில்லை. ஑஑வே ஑கவு஑் தசரத஑ு஑் ஑ுதல் வே஑்று஑ை஑ில் ஑ா஑ுகி஑்ற஑. இ஑ரி ஑஑்ற ஁தாரண஑்கள் ஑ா஑ுவதை஑் ஑ா஑்ப்஑ோ஑்.

3. ஑ா஑கெ஑ த஑்டுலா: ஑ோ஑஑் ஑஑ு஑். (஑஑ு + ய + அ஑்)

஁. ஑ுயா஑ி஑ெ஑ அ஑ியு஑்: ஑ா஑் ரூ஑ு஑ா஑ி ஑஑்ட஑ுதெ ஑். (஑஑்டு + ய + த)

஁. அ஑ரி஑ிதெ஑ கெ஑஑ி஑் ஑ூரோ஑஑ா஑ி வி஑ா஑் ஑ெ஑ா஑்ர஑் அ஑ியத. (அ + ஑ி + ய + த)

இ஑்஑ு ஑ி஑ா஑் ஑஑ு஑் ஑ெய஑்஑ு஑ொருள். ஑஑஑் ஑கலி஑்க஑ா஑தால் இர஑்஑்டா஑் வே஑்று஑ை஑ிலி஑ு஑்஑ு ஑ுதல் வே஑்று஑ை஑்கு ஑ா஑்ற஑்஑ட்டி஑ு஑்஑ா஑ு஑் அ஑்ற வே஑்று஑ை஑்களா஑ வித்யா஑஑் தெரியலில்லை.

஁. ஑ா஑ா஑்஑ ஑ா஑வக: ஑்ட்஑்ர஑஑ா஑் அ஑ு஑ு஑ுத. (அ+஑ு஑ு+ய+த)

஁. வு஑ா஑ோ஑ெ஑ ஑ச வு஑ா: ஑லா஑ி அவா஑ிய஑்.

(அவ + அ + ஑ி + ய + அ஑்)

஑ி஑ி: ஑ாரா஑ெ஑ு ஑ா஑ாவிரு஑: ஑ா஑ா஑ுரா஑ி அவா஑ிய஑் (அவ + அ + ஑ி + ய + அ஑்) இ஑்஑ு஑் ஑ுதல் இர஑்஑்டா஑் வே஑்று஑ை஑்

வேறு஑ா஑ு தெரியலில்லை. விரு஑் விரு஑ி விரு஑஑், விரு஑் விரு஑ி விரு஑஑், விரு஑ா விரு஑஑்யா விரு஑஑ி: ஑஑்று ஑ுதல் ஑ு஑்று வே஑்று஑ை஑்கள்.

8-9 ஑ா஑ா஑்஑ அ஑்஑ெவா஑ி ஑ி஑் ஑஑ுதெ/஑ி஑ுதெ. (஑ு ஑஑்ற தா஑ு

கர்஑ணரி ஑ிர்஑ோக஑்தில் ஑஑ு ஑஑்று ஑ுதலில் ஑ா஑ிய ஑ி஑ு஑ு ஑஑ு ஑஑்று஑ை஑் (஑஑ு + ய + த) அதெ஑ோல் ஑ா஑ு ஑஑்஑ு஑் ஑ி஑ு ஑஑்று஑ை஑். (஑ி஑ு + ய + த)

10. ஑குகி஑ி஑ா ஑஑கூதெ஑ ஑ு஑ி஑ெ஑ ஑஑்஑ு஑்: ரா஑ு஑் அ஑ுகா஑் ஑ு஑ி஑் ஑ு஑ி஑ி஑் ஑ அ஑ியத. (அ + ஑ி + ய + த)

11. வி஑ு஑ு஑ா ஑ிர்஑஑஑ு஑: ஑ு஑ா஑் ஑஑ுதெ ஑். (஑஑ு + ய + த)

ய஑ோ஑ா ஑஑ி ஑வ஑ி஑் அ஑஑ுத. (அ + ஑஑ு + ய + த)

தெலகாரெ஑ ஑஑்஑ா தெல஑் ஑஑ுதெ.

12. அய஑ு஑் ஑ு஑஑கடெ஑ு ஑ு஑்டாகை: யா஑்ரி஑: ஑஑ா஑ி ஑ு஑ு஑ா஑ி ஑ ஑ு஑ு஑். (஑ு஑ு + ய + அ஑்) யா஑்ரி யா஑்ரி஑ி யா஑்ரி஑஑், யா஑்ரி஑் யா஑்ரி஑ி஑ி யா஑்ரி஑஑்: ஑஑்஑ு஑ு ஑஑்஑஑்.

13. கூ஑ு஑ெ஑ ஑ா஑்காலெ வ஑ு: ஑ோகூல் அ஑ிய஑். (அ+஑ி+ய+அ஑்)

14. ராவ஑ெ஑ ஑஑ுயா஑ி஑ெ஑ெ஑ ஑ா஑ுய ஑ிதா ஑்கா஑் அ஑ியத.

(அ + ஑ி + ய + த)

15. ஑ு:஑ா஑஑ெ஑ ஑ு஑ி஑ி஑் ரா஑஑஑ா஑் அகூ஑ுத. (அ + கூ஑ு + ய + த)

16. ஑ு஑கெ஑ ஑஑ ஑ு஑: ஑஑ு஑ு஑ா஑் ஑஑ுதெ. (஑஑ு+ய+த) வ஑ு

஑஑ு஑் வி஑ை஑்஑ ஑஑் ஑஑்று஑ி஑ுத.

13-14-15-16 வாக்கிய஑்களில் வி஑ை஑் ஑ொல்லி஑் ஑ய஑் ஑ு஑்கிய கர்஑ாவுட஑் ஑ே஑்஑ி஑ுத. கெ஑஑஑ கர்஑ாலில் ஑ே஑்வதில்லை. ஑஑்஑ு஑்஑ு஑் கவ஑ிக்க஑்ற஑்க்கு. ஑ு஑்஑ொ஑்஑ 16 தா஑ு஑்களி஑் ஑ொருள் கொ஑்஑ வேறு தா஑ு஑்கள் ஁஑யோக஑் ஑ட்டாலு஑் இர஑்஑்டு ஑ெய஑்஑ு ஑ொருள்஑ள் இ஑ு஑்கு஑்.

஑ி஑ு - ஑ி஑ுதெ யா஑ிக்கி஑ு஑் (யா஑ு)

஑ு - ஑ு஑ி஑ி (஑ா஑்) ஑ி஑ிக்கி஑ு஑் (஑஑ு)

஑ு - ஑ு஑ி஑ி஑ி ஑஑ிக்கி஑ு஑் (஑ு஑ு)

஑ா஑ு - ஑ா஑ுதெ ஑ெ஑கி஑ு஑் (஑ு)

வ஑ு - வ஑ி஑ி஑ி ஑ெ஑கி஑ு஑் (஑ு)

உதாரணம்-

वामनः बलिं बसुधां अभिक्षत । (अयाचत)

வாமனர் பலியை பூமியை யாசித்தார்

अहं इक्षुखण्डं रसं सुनोमि । (मध्नामि)

நான் கருப்புத்துண்டை சாறு பிழிகிறேன்

वेङ्कटाद्री चोराः पथिकाःस्त्रियः मांगल्यसूत्राणि अपि हरन्ति । (मुष्णन्ति)

வேங்கடமலையில் திருடர்கள் வழிப்போக்கர்களான

பெண்களைத் திருமங்கலியச்சரடுகளைக் கூட

அபகரிக்கிறார்கள்.

पथिका पथिके पथिकाः (என ஸ்திரீ விங்க சப்தம்)

पिता पुत्रं धर्मं भाषते/वदति ।

தந்தை மகனுக்குத் தர்மத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்.

கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டவை முக்கிய கர்ம வலி இதுகூறும்

स्त्रियः, पुत्रं क्लेणकर्ममा. कर्मणि प्रियोकथितुं इवैव

மாறும் விதம்.

वामनेन बलिः बसुधां अभिक्षत । (अ + भिक्ष् + य + त)

मया इक्षुखण्डः रसं सूयते । (स् + य + ते)

वेङ्कटाद्री चोरैः पथिकाः स्त्रियः मंगलसूत्राण्यपि हियन्ते ।

(हि + य + अन्ते)

पित्रा पुत्रः धर्मं भाष्यते/उच्यते ।

(भाष् + य + ते, (वद्) उद् + य + ते)

सप्तमः पाठः பாடம் 7

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ७

(काश्यपस्याश्रमे राजा दुष्यन्तः, शकुन्तलामवलोकयितुं मालिन्याः
नयाः तीरं गच्छति । तत्र लतामण्डपे शकुन्तला कुसुमास्तरणमधिशयाना
सखीभ्यां अन्वास्यते । राजा कुत्रचित् प्रच्छन्नः तिष्ठन् तासां विश्रंभकथितानि

शुणोति । अनसूया प्रियंवदा च सख्यौ । शकुन्तला अस्वस्था । सख्यौ
नलिनीपत्रेण बीजयतः ।)

सख्यौ-हला शकुन्तले, अपि नलिनीपत्रवातः सुखयति?

शकुन्तला-सख्यौ ! किं मां बीजयतः?

राजा-शकुन्तला बलवत् अस्वस्थशरीरा वर्तते । तत् किं अयं
आतपदोषः? उत यथा मे मनसि वर्तते तथा मन्मथस्य तापः?

अनसूया - सखि! बलवान् खलु ते तापः । आवां मदनगतस्य
वृत्तान्तस्य अनभ्यन्तरे । इतिहासेषु कामयमानानां अवस्था श्रूयते । तादृशीं तव
पश्यामि । कथय - किंनिमित्तः ते सन्तापः? विकारं परमार्थतः अज्ञात्या
प्रतीकारो नारभ्यते खलु?

शकुन्तला - (स्वगतं) राज्ञि मम बलवान् अभिनिवेशः । इदानीमपि
सहसा एतयोः निवेदयितुं न शक्नोमि ।

प्रियंवदा - सखि शकुन्तले ! सुष्टु एषा भणति । आत्मनः आतङ्गं कुतः
उपेक्षसे? अनुदिवसं अङ्गैः परिहीयसे खलु?

शकुन्तला-सखि ! कस्य वा अन्यस्य कथयिष्यामि । किन्तु वां
आयासयित्री भविष्यामि ।

सख्यौ-अत एव खलु निर्वन्धः । स्निग्धे जने संविभक्तं दुःखं हि
सह्यवेदनं भवति ।

शकुन्तला-सख्यौ ! यतः प्रभृति मम दर्शनपथं आगतः, स तपोवनस्य
रक्षिता राजर्षिः..... (इति अर्धोक्ते लज्जां नाटयति)

सख्यौ-कथय.प्रियसखि ।

शकुन्तला-तत आरभ्य तस्मिन् गतेन अभिलाषेण एतदवस्था संवृत्ता
अस्मि ।

राजा - (सहर्षं स्वगतं) श्रोतव्यं श्रुतम् । पूर्वं स्मरः मे तापहेतुरासीत् ।
इदानीं स एव तापस्य निर्वापयिता जातः ।

லதாமண்டப: கொடி மண்டபம் குசுமாஸ்தரணம் பூக்களாலான விரிப்பு அந்லாஸ்யதே பணிலிடை செய்யப் பெறுகிறுள் ப்ரூண: மறைந்திருப்பவளுக விஶ்லகயிதானி ரகஸ்யப் பேச்சு வார்த்தை அஸ்யஸ்தா உடல் நிலை தேரில்லாதவள் நலினிபத்ரம் தாமரை இலை வீஜயத: வீககிறுர்கள், (வீஜயதி வீஜயத: வீஜயந்தி) சுஶ்யயதி ஈகத்தைத் தருகிறது ஂாதபடோப: வெயிலால் ஏற்பட்ட கெடுதி ஁த அல்லது மடனகதஸ்ய மன்மதனைப்பற்றியதான அநஶ்யந்தரே பரிசயயில்லாதவர்கள் (அநஶ்யந்தரா அநஶ்யந்தரே அநஶ்யந்தரா:) அவஸ்யா நிலை காமயமானானா காதலிப்பவர்களது கினிமித்த: எதனைக் காரணமாகக் கொண்டது விகார: நோய்நிலைக்கான மாறுதல் பரமார்பத: சரியாக, உண்மையாக அஶ்லாது அறியாமல் ப்ரதிகார: மருத்துவம் ந ஂரஶ்யதே ஂரம்பிக்கப்படுவதில்லை (ஂரஶ்யதே ஂரஶ்யதே ஂரஶ்யந்தே) அஶினிவேஶ: ஈடுபாடு ஶஶ்லா திடரென, உடனடியாக ஶ்ணதி ஶொல்கிறுள் (ஶ்ணதி ஶ்ணத: ஶ்ணந்தி) ஂாதக: வேதனை ஁பேக்ஷஸே உபேக்ஷிக்கிறுய்-பொருட்படுத்தாதிருக்கிறுய் அநுடிவஸம் ஁வ்வொரு நாளும் அஶ்ல: பரிஶ்லிஸே உடலால் இளைத்து வருகிறுய் ஂாயாஸயித்ரி வேதனைப்படுத்துபவள் ஶ்விஶக்ஷம் பங்கு ஶிரிக்கப் பெற்றது டர்ஸநபய் காத: கண்ணில் பட்டார், கண்வழி புகுந்தார் அஶ்லிஸ்தே பாதிஶொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போதே ஂதவஸ்தா இந்திலை அடைந்தவள் ஶ்வயுத்தாஸ்தி ஂகி இருக்கிறேன் ஶ்லதவ்ய் ஶுதம் கேட்கத்தக்கது கேட்கப்பட்டது ஶ்மர: மன்மதன் நிர்வாபயிதா, அனைப்பவன்.

பயிற்சிகள்:

1. சுஶ்யயதி, ஁பேக்ஷஸே, கயயிப்யாமி மூன்றின் மூன்று புகுஷண்களிலும் மூன்று வசனங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை ஂழுதுக. இலை எந்த வகாரத்தைச் சேர்ந்தவை?

2. ஶஸ்யூ, ஂவா, காமயமானானா, ஂதயோ:, க்ளநே, ரக்ஷிதா இலை அமைந்துள்ள விபக்தியின் மற்ற இரு வசனங்களை ஂழுதுக.

அஶ்ம: பாட: - பாடம் 8

ஸமாஸா: ஶொற்கள் ஶூட்டு - Compounds

மூன்றுரை: 1 ஶந்திகளில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும். சேரும்போது அ + ன் = ஂ, ன் + அ = ஶ போன்ற சில மாற்றங்கள் ஏற்படும் ஂன்பதை அறிவோம். ஶமாஸத்திலும் இரண்டு பதங்கள் குறைந்தபடி சேரும். சேரும் போது மாற்றங்கள் ஏற்படும் உதாரணம்:

ஸந்தியில்	ஸமாஸத்தில்
தயா + ன் = தயேதி	ஸூர்ய் + ஁தய: = ஶூர்ய்஁தய:
ன் + ஁க்தவா = ன்஁க்தவா	க்ளந + அஶிபதி: = க்ளநாஶிபதி:

ஂகூறல் ஶந்தியில் சேர்ந்த பதங்களைச் சேர்ந்தபடியே ஶிரித்து விடலாம். (஁ட்டிய தபால்தலையை ஶ்றவைத்து ஂடுப்பது போல்) ஶமாஸத்தில் அவ்வாறு ஂளிதில் முடியாது. காய்ச்சிப் பற்றவைத்த உலோகத் தகடுகளைப் ஶிரிப்பது போல். ஶூர்ய்஁தய:, க்ளநாஶிபதி: ஂன்ற ஶொற்கள் இணையும்போது ஶூர்ய்ஸ்ய + ஁தய:, க்ளநானா + அஶிபதி: ஂன்று இருந்தன. முதல் பதத்தில் வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து ஶூர்ய் + ஁தய: = ஶூர்ய்஁தய:, க்ளந + அஶிபதி: ஂன்று மாறிவிட்டன. ஂகவே இணைந்தபடி ஶிரிக்க முடியாது.

2. ஶமாஸம் அடைந்த பதங்களுக்கு ஶஸஸ்தபடானி ஶமஸ்த பதங்கள் (Compound word) ஂன்று பெயர். ஶமஸ்த பதத்தின் பொருளை விளக்கும் ஶொற்றொடருக்கு விஶ்ரஶ வாக்யம் ஂன்று பெயர்.

விஶ்ரஶ வாக்யம்	ஏற்படும் மாறுதல்	ஸஸஸ்தபடம்
ஸூர்ய்ஸ்ய + ஁தய:	ஸூர்ய் + ஁தய	ஸூர்ய்஁தய:
ன்஁ + அநதிக்ரம்ய	ன்஁ + யதா	யதே஁
ராம: + லக்ஷ்ண:	ராம + லக்ஷ்ண	ராமலக்ஷ்ணூ

3. ஶமாஸத்தில் குறைந்தது இரண்டு பதங்கள் சேரும் ஂன்றும். முதல் பதத்துக்கு ஶ்வ்படம் ஂன்றும், ஶின்பதத்துக்கு ஁தாரயட் ஂன்றும் பெயர். இப்பதங்களின் பொருள்கள் முக்கியத்துவம்

६. तृणमपि अपरित्यज्य (புல்லையும் விடாமல்)
 तृण + स सतृणं
७. गङ्गायाः पारे (கங்கையின் அக்கரையில்)
 गङ्गा + पारे पारेगङ्गं
८. मणेः सदृशं (மணி என்பவரைப்போல்)
 मणि + स समणि
९. यावन्तः पुरुषाः तावन्तः (எவ்வளவு மனிதர்களோ அவ்வளவு)
 पुरुष + यावत् यावत्पुरुषं
१०. अक्ष्णः योग्यं (பார்வைக்கு எட்டக் கூடியபடி)
 अक्षि + सं समक्षम्
११. अक्ष्णः आभिमुख्ये (கண்ணுக்கு எதிரில்)
 अक्षि + प्रति प्रत्यक्षं
१२. अक्ष्णः अविषये/परं (கண்ணுக்கு அப்பால்)
 अक्षि + पर परोक्षं
१३. अक्ष्णः पश्चात् (கண்ணுக்கு பின்னால்)
 अक्षि + अनु अन्वक्षम्
१४. परितोपं अभिव्याप्य (சந்தோஷம் வரும் வரை)
 परितोप + आ आपरितोपं

பயிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

१. प्राची दक्षिणा प्रतीची उदीची इति चतस्रः दिशः (दिशयोर्मध्ये)
 उपदिशः (विदिशः) चतस्रः । अधः ऊर्ध्वं च द्वे दिशौ । आहत्य दशसु दिशासु
 रथं चालयितुं समर्थः दशरथो महाराजः ।

२. उपकृष्णं या तिष्ठति सैव राधा ।

३. पुत्रक ! अन्वायं ते व्ययो भवतु । अन्यथा क्लिरयेः ।

४. वानर ! अपि त्वं वैश्रवणस्य दूतः ? यमस्य वरुणस्य वा दूतोऽसि ?

यथार्थं कथय / इति राक्षसाः हनुमन्तमपृच्छन् ।

५. अनुज्येष्ठं पदव्युनतिं केचिदपेक्षन्ते । अन्वार्हन्ति पदोन्नतिं अन्ये

मन्यन्ते ।

६. बुभुक्षितः छागः सकाण्डं पल्लवं भक्षयति ।
७. हृषीकेशो पारेगङ्गं गीताभवनं वर्तते ।
८. गायकेषु केचित् समणि गायन्ति ।
९. बालिकाः गोपिकागीतं यावच्चलोकं रागैः गायन्ति ।
१०. शंकरः गौर्याः समक्षं मन्मथं अदहत् ।
११. “प्रत्यक्षे गुरवः स्तुत्याः परोक्षे मित्रवान्धवाः । कर्मान्ते
 दासभृत्याश्च न कदाचन पुत्रकाः ।” इति काचित् नीतिः ।

दिक् (दिश) दिशा திசை க்ளிரயை: கஷ்டப்படுவாய் சாலயிதும் ஓட்ட
 பதவ்யுநதி: உத்தியோக உயர்வு அந்வாஹ்நி (அஹ்நி தகுதி அஹ்நி
 அநுசூத்ய) தகுதிக்குத் தக்கபடி.

दशमः पाठः - பாடம் 10

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् - ९

पष्ठं दृश्यम् (अनुवर्तते)

(शकुन्तला सखीभ्यां अन्वास्यते । राजा अपवृतः तिष्ठति ।)

शकुन्तला-तत् यदि वा अनुमतं, तथा कुरुतं यथा तस्य राजर्षेः
 अनुकंपनीया भवामि । अन्यथा सिञ्चतं मे तिलोदकम् ।

प्रियंवदा-(जनान्तिकं) अनसूये, अस्याः कामो दूरं गतः ।
 कालहरणस्य अक्षमा इयम् । यस्मिन् एषा भावं बद्धवती, स पौरवाणां
 ललामभूतः । तदस्या अभिलाषोऽभिनन्दितुं युक्तम् ।

अनसूया-तथा यथा भणसि ।

प्रियंवदा-(प्रकाशं) सखि ! दिष्ट्या ते अभिनिवेशः अनुरूपः । सागरं
 उज्झित्वा कुत्र वा महानदी अवतरति ।

अनसूया-अबिलंबितं निभृतं च सख्याः मनोरथं संपादयावः । तत्र
 कः पुनः उपाने भवेत् ?

प्रियंवदा-निभृतमिति तु चिन्तनीयम् । शीघ्रमिति सुकरम् ।

अनसूया-कथमिव?

प्रियंवदा-स राजर्षिः अस्यां स्निग्धदृष्ट्या अभिलाषां सूचयति ननु? एतान् दिवसान् प्रजागरेण कृशो लक्ष्यते । (विचिन्त्य) हला । मदनलेखोऽस्मै क्रियताम् । तं सुमनोभिः गोपितं कृत्वा देवप्रसादस्य अपदेशेन अस्य हस्तं प्रापयिष्यामि ।

अनसूया-सुकुमारः प्रयोगः । मे रोचते । किं वा शकुन्तला भणति?

शकुन्तला-किं वां नियोगः विकल्प्यते?

प्रियंवदा-तर्हि चिन्तय किमपि ललितं पदबन्धनम् ।

शकुन्तला-हला ! अहं चिन्तयामि । अवधीरणायाः भीरु मे हृदयम् । ततो वेपते ।

राजा-(आत्मगतं सहर्षं) यस्मात् अवधीरणां विशंकसे, सोऽयं ते सङ्गमे उत्सुकः तिष्ठति । प्रार्थयिता श्रियं लभेत वा? न वा? न जाने । परं श्रिया ईप्सितो जनः कथं दुरापः?

सख्यौ-अपि ! आत्मनो गुणान् त्वं अवमन्यसे ! कः इदानीं शरीरतापस्य निर्वापयित्रीं शारदीं ज्योत्स्नां पटान्तेन वारयति ।

शकुन्तला-(सस्मितं) इदानीं नियोजिता अस्मि । (इति उपविष्टा चिन्तयति ।) हला चिन्तितं मया लेखवस्तु । परं लेखनसाधनानि न सन्निहितानि ।

प्रियंवदा-अस्मिन् सुकुमारे नलिनीपत्रे नखैः वर्णानि निक्षिप ।

शकुन्तला - (तथा कृत्वा) हला, शृणुतं इदानीं संगतार्थं न वा इति ।

सख्यौ - अवहितौ स्वः ।

शकुन्तला - (वाचयति) निर्घृण ! तव हृदयं न जाने । मम पुनः अज्ञानि कामः रात्रावपि बलीयः तपति ।

राजा-(सहसा तां उपसर्पति) तनुगात्रि ! मदनः त्वां अनिशं तपति, मां पुनः दहत्येव । दिवसो यथा शशांकं ग्लपयति, न तथा कुमुद्वतीं ग्लपयति ।

सख्यौ-(राजानं विलोक्य, सहर्षं उत्थाय) स्वागतं मनोरथस्य । (शकुन्तला अभ्युत्थातुं इच्छति)

अन्वस्यते पணிவிடை செய்யப்படுகிறான் அபவூத: மறைந் திருப்பவனாக அனுமதிக் கப்பெற்றது அனுகுப்பனியா பரிவிற்குரியவளாக சிவதம் தெனியுங்கள் சிவ சிவதம் சிவத । அந்யதா சிவதம் மே திலோடகம் இல்லாவிடில் எள்ளு கலந்த நீரைத் தெனியுங்கள். (நான் மாய்ந்து விடுவேன் எனப்பொருள்) ஜனாந்திக் இருவருக்குள், தனிமையில், காத்தோடு காலஹரணம் பொழுதுபோக்கு அஷமா பொறுக்காதவன், தாங்கமுடியாதவன் ஹயம் வடிவதீ கருத்தை - ஆசையை ஆழப்படுத்திச் கொண்டிருக்கின்றவன் பீரவ: பூருவம்சத்தினன் லலாமஹூ: தலையணியாக (சிறந்தவனாக) இருப்பவன் ஹாசி சோல்கிறாய் ஹாசி ஹாஷ: ஹாஷ । யதா ஹாசி தயா எப்படிச் சோல்கிறாயோ அப்படி டிஹ்யா எதிர்பாராதவிதமாக அஹினிவீஷ: உள்ளக்கிடக்கை அநூரூப: (உனக்குத்) தகுந்தது உஜ்ஜித்யா விட்டு விட்டு அவில்லித் தாமதமின்றி நிஹூத் ரகசியமாக சிவததீ: கனிந்த பார்வை ஹாஹர: தூக்கமின்றி விழித்திருந்தல் மடன்லேச: காதல் கடிதம் சூமன: டு தேவஹாசாசு தைவத்தின் பிஹாநம் அபதேஷ:- ஶாக்கு ஹாஹிஷ்யாஹி சேர்ப்பிப்பேன் சூகூமார: ஹாஹ: அழகிய ஏற்பாடு ஹாஹ: உத்தரவ விகல்ப்யதே மாற்றப்படுகிறது பதவந்யன் சோற்கட்டு, கடிதவாசகம் செய்யுள் லலிதம் எனியது, அழகானது அவதீரணா மறுதலிப்பு ஹி பயந்தது வேபதே நடுங்குகிறது வேபதே வேபதே வேபதே, யஸ்மாட் அவதீரண விசங்கசே எவரிடமிருந்து மறுதலிப்பு பற்றி கவலைப்படுகிறாயே ஹாஹிஷ்யா வேண்டுபவன் ஶீஹித: விரும்பப்படுபவன் டுராஹ சிரமபட்டுக் கிடைப்பவன் (கிடைப்பது எனிதல்ல) நிர்வாஹி: அணைப்பவன் ஶாரதீ ஜ்யோத்யா சரத்தூவின நிலா படாந்

மேலாடையின் நுனி வாரயதி தடுக்கிரை நியோஜிதா (உங்களால்) ஈடுபடுத்தப்பட்டவளாக, உத்தரவிடப்பட்டவளாக லேகவஸ்து கடிதப் பொருள், கடித அமைப்பு லேகனசாபந் எழுதும் உபகரணம் வர்ணாநி நிஷிப எழுத்துக்களைப் பதியவைப்பாய் சூயுதம் (இருவர்) கேளுங்கள் சூயு சூயுதம் சூயுதம். சங்கதாயீ பொருள் பதிந்ததாக அவஹிதீ கவனத்துடன் இருப்பவர்களாக சுவ: (இருவர்) இருக்கிறோம் அஸ்மி சுவ: சுவ: நிர்யூண: பரிவற்றவன் பரிவ: மிக்க பல முள்ளதாக தபதி வாட்டுகிரை தபதி தபத: தபந்தி. சஹசா வேகமாக உபசர்பதி (சர்பத: சர்பந்தி) நெருங்குகிரை தனுகாரீ மெல்லியலாள் அநிசா எப்போதும் தஹதி எரிக்கிரை தஹதி தஹத: தஹந்தி. திவச: பகல் சாசாக: சந்திரன் சூயுயதி வாட்டுகிரை சூயுயதி சூயுயத: சூயுயந்தி. குமுததீ அல்லி ஓடை சுவாகதம் அபிலிங்கினி மனோரஹச்ய தாமத மின்றி வந்த (என் தோழியின்) மனோரஹத்திற்கு தங்களுக்கு) தவ்வரவாகுக / அபி ! அடியே ! ஹலா ! ஓலோய் என்பது போல் சம வயதுள்ளவரை நெருக்கமுள்ளவர் கூப்பிடும் சொல் அஹ்யுத்யாந் எழுவதற்கு பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழாக்குக.
2. ராஜயீ: மனோரஹம், தஹயா, சூயுநி: அபரிஹயா: பாரயிதா, லேகவஸ்து, நிர்யூண, குமுததீ இந்தச் சொற்கள் எந்த விபக்தியில் வந்துள்ளன? மற்ற இரு வசனங்களையும் தருக.
3. சிவ, பஹசி, அஸ்மி, நிஷிப, அவமந்யசே இந்த வினைச் சொற்கள் எந்த லகாரத்தில் அமைந்துள்ளன? மூன்று பருஷண்களிலும் அந்த லகாரத்தின் ரூபங்களைத் தருக.
4. ராஜயீ: அநுகுபநியா, யஸ்மிந் ஹ, மஹ்யா: மனோரஹம், சங்கமே உஸ்துக:, தியா இஹித:, க: த்நானி, வா இதி, ததந: த்வா இவைகளை ஸந்தி சேர்த்து எழுதுக

5. ததஸ்யா அபிலாபோசமிநந்தி, ததநலேசு: சுவை, இஹிதீ ஜந:, தஹத்யேவ, திவசோ யதா இவைகளை ஸந்தி திரித்து எழுதுக.

एकादशः पाठः पादम् 11

ஸமாஸங்கள் - தத்பருஷஸமாஸம்

தத்பருஷ ஸமாஸத்தில் இரண்டாவது (மின்னர் வரும்) பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறும். இங்கு பொதுவாகக் கூட்டு சேரும் பதங்களில் முன்பதம் விசேஷணமாகவும் பின்பதம் விசேஷ்யமாகவும் அமையும். முன் ஸமாநாதிகரண விசேஷணங்களைக் கற்றோம். ஸமாந அதிகரணம் என்றால் "அபேத சம்பந்தத்துடன் இணைகிற" என்று பொருள்.

उन्नतः पर्वतः शीतलं जलं मधुरं गीतं

உயர்ந்த மலை குளிர்ந்த நீர் இனிய பாட்டு

இங்கு உன்னத: சீதலம் மதுரம் என்ற மூன்றும் ஸமாநாதிகரண விசேஷணங்கள் ஆகும். உயர்ந்த என்றும் மலை என்றும் குறிப்பிடுவது ஒரே பொருள். குளிர்ந்த என்றும் நீர் என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. இனிய என்றும் பாட்டு என்றும் குறிக்கப்படுவது ஒன்றே. வேறல்ல. இவைகளுக்கு இடையே அபேத ஸம்பந்தமுள்ளது. அதனால் ஸமாநாதிகரண ஸம்பந்தம் உள்ளவை. இந்த விசேஷணங்கள் விசேஷ்யத்தின்லிங்க விபக்தி-வசனங்களுடன் ஒன்றுபடும் என்று அங்கு படித்தோம்.

நகரத்திலிருந்து வந்தவன், கிராமத்திலிருந்து வந்தவன், என் தந்தை, உன் தந்தை, சென்னையில் வசிப்பவன், மதுரையில் வசிப்பவன் என்ற சொற்றொடர்களில் "நகரத்திலிருந்து" "கிராமத்திலிருந்து" போன்ற சொற்கள் "வந்தவன்" "தந்தை" போன்ற விசேஷ்யங்களைப் பாசுபடுத்திக் காட்டுகின்றன. அவைகளால் குறிக்கப்படும் பொருளும் ஒன்றல்ல. அவைகளுக்கு இடையே பேத சம்பந்தம் நிலவுகிறது.

அந்த பேத சம்பந்தங்களே அங்குள்ள 5-6-7ம் வேற்றுமைகளால் காட்டப்படுகின்றன அதனால் "நகரத்திலிருந்து. என், சென்னையில்" என்பவை வ்யதிகரண விசேஷணங்கள். இத்தகைய வ்யதிகரண விசேஷணங்களைக்

கொண்டு அமைவது தற்புருஷ ஸமாஸம். இனி 2ம் வேற்றுமை யிலிருந்து 7ம் வேற்றுமை வரையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு அமைந்த உதாரணங்களைக் காண்போம்.

1 ग्रामं प्राप्तः - ग्राम + प्राप्त = ग्रामप्राप्तः

கிராமத்தை அடைந்தவன்.

2 खड्गेन छिन्नः - खड्ग + छिन्न = खड्गच्छिन्नः

கத்தியால் துண்டிக்கப்பட்டது.

3 विवाहाय कामयानं - विवाह + कामयान = विवाहकामयानं

திருமணத்திற்காகப் பந்தல்.

4 समुद्रात् आनीतं - समुद्र + आनीत = समुद्रानीतं

கடலிலிருந்து கொணரப்பட்டது.

5 त्यागराजस्य कीर्तनं - त्यागराज + कीर्तन = त्यागराजकीर्तनं

தியாகராஜரின் பாட்டு

6 संगीते निपुणः - संगीत + निपुण = संगीतनिपुणः

இசையில் வல்லவன்.

இவைகளை முறையே द्वितीयातत्पुरुषः, तृतीयातत्पुरुषः, चतुर्थीतत्पुरुषः, पञ्चमीतत्पुरुषः, षष्ठीतत्पुरुषः, सप्तमीतत्पुरुषः என்று கூறுவர். முதல் வேற்றுமையிலுள்ள விசேஷணங்களைக் கொண்டு प्रथमातत्पुरुष ஸமாஸம் அமைக்க முடியாது. முதல் வேற்றுமையில் உள்ள விசேஷணம் (उन्नतः पर्वतः முதலிய இடங்களில்) அபேத சம்பந்தத்தைக் குறிக்குமல்லவா! ஸமாஸாதிகரண விசேஷணமாயிற்றே.!

மேலே வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

१. पूर्व कायस्य-पूर्व + काय = पूर्वकायः

மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)

२. अपरं कायस्य-अपर + काय = अपरकायः

கீழுடல் (இடுப்பிற்கு கீழ்)

३. उत्तरं कायस्य-उत्तर + काय = उत्तरकायः

மேலுடல் (இடுப்பிற்கு மேல்)

४. पूर्व रामायणस्य-पूर्व + रामायण = पूर्वरामायणं

முன் ராமாயணம் (1-6 காண்டம்)

५. उत्तरं रामायणस्य-उत्तर + रामायण = उत्तर रामायणं

பின் ராமாயணம் (7ம் காண்டம்)

६. पूर्व अहः-पूर्व + अहन् = पूर्वाह्नः முற்பகல்

७. अपरं अहः-अपर + अहन् = अपराह्नः பிற்பகல்

८. उत्तरं अहः-उत्तर + अहन् = उत्तराह्नः பிற்பகல்

९. मध्यं अहः-मध्य + अहन् = मध्याह्नः நடுப்பகல்

१०. अर्थं नारिकेलस्य-अर्थ + नारिकेल = अर्थनारिकेलं

சிறிய தேங்காய்

११. अर्थं आहारस्य-अर्थ + आहार = अर्थाहारं

சிறிது உணவு, சிற்றுண்டி

१२. अर्थं विलोकितस्य-अर्थ + विलोकित = अर्थविलोकितं

குறைந்த பார்வை

குறிப்பு இங்கு 10-12ல் अर्थ என்ற சொல் நபும்ஸகத்தில் உள்ளது. அதற்கு 'சற்றேறக்குறைய' - 'சிறிது' என்று பொருள். अर्थः என புல்லிங்கச் சொல்லும் உண்டு. அதற்குச் சரிபாதி 50/50 என்று பொருள். இங்கு நபும்ஸகச் சொல்லுடன் உள்ள ஸமாஸமே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சொல்லுக்குத் தான் மேற்கூறியவாறு ஸமாஸம் உண்டு.

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களில் पूर्वः, अपरः போன்ற முதலில் வரும் சொற்கள் பின்னர் வரும் சொற்களுக்கு விசேஷணங்கள்போல் கருதப்படுகின்றன. அவை விசேஷ்யத்தைச் சிறப்பித்தும் கட்டியும் பாகுபடுத்தியும் காட்டுகின்றன அல்லவா? அவை முதல் வேற்றுமையில் உள்ளன. விசேஷ்யங்களான कायस्य, रामायणस्य முதலியவை 6ம் வேற்றுமையில் உள்ளன. அதனால் இரண்டிற்கும் அபேத

ஸம்பந்தம் இல்லை. எனவே இவ்வகை விசேஷ ஸமாஸத்தை பிரதமா தத்புருஷஸமாஸம் என்று கூறுவதுண்டு.

अर्थः என்ற புல்லிங்கச் சொல் ஸமாஸத்தில் இணையும் விதம் பின்வருமாறு:

ग्रामस्य अर्थः-ग्राम + अर्थ = ग्रामार्थः கிராமத்தின் சரிபாதி

शरीरस्य अर्थः-शरीर + अर्थ = शरीरार्थः உடலில் சரிபாதி

இது ஷஷ்டதத்புருஷஸமாஸமே.

பின்வரும் சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள்.

न धर्मः-अ + धर्म = अधर्मः தர்மமல்லாதது

न सत्यं-अ + सत्य = असत्यं மெய்யல்லாதது

न न्याय्यं-अ + न्याय्य = अन्याय्यं நியாயமற்றது

न खण्डः-अ + खण्ड = अखण्डः

துண்டமற்றது (பூரணமானது)

न पूर्वः-अ + पूर्व = अपूर्वः முந்தியதல்லாத (புதிய)

न कार्यं-अ + कार्य = अकार्यं செய்யத்தகாத

न उचितं-अन् + उचित = अनुचितं தகுந்ததல்லாத

न उष्णं-अन् + उष्ण = अनुष्णं குடற்றது

'न' என்பது அவ்யயம். இது விசேஷணமல்ல. இது விசேஷ விதியால் விசேஷணம் போல் ஆகிறது. அதனால் நஞ்சுத் துருஷ ஸமாஸம் என்பார். 'न' என்ற சொல்லைக் குறிக்கும் சொல் நஞ். மெய்யெழுத்தில் தொடங்கும் சொற்கள் மேலே வந்தால் न விலுள்ள 'न' மறைந்து 'अ' மிகுதியாகிறது. உயிர் எழுத்தில் தொடங்கிய சொற்கள் பின் வரும்போது न (नञ्) வானது அந் ஆகிறது. (न धर्मः अधर्मः, न उष्णं अनुष्णं) ஆக தத்புருஷஸமாஸம் எட்டு வகைப்படுகிறது.

கவனிக்கவும்: 1 ग्रामं प्राप्तः - ग्राम + प्राप्त - ग्रामप्राप्तः என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளதில் ग्रामं प्राप्तः என்பது விக்ரஹ வாக்யம்.

அது இணையும்போது ग्राम + प्राप्त என இரண்டு பதங்களிலுமுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து பகுதிகள் மட்டும் எஞ்சி நிற்கின்றன. பிறகு ग्रामप्राप्त என இணைந்து ஒரு பதமாகி பகுதியானதும் அதன் மேல் தகுந்த முதல் வேற்றுமை உருபு மீண்டும் சேர்க்கப்பட்டு ग्रामप्राप्तः என ஸமஸ்தபதம் தோன்றியுள்ளது. முன்பத (पूर्वपद)த்திலுள்ள வேற்றுமை உருபு மறைவது இயல்பானது. உத்தர பதத்தில் வேற்றுமை உருபு ஏன் மறைய வேண்டும் என்ற சந்தேகம் எழக்கூடும். தற்போது ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இரண்டு பாடங்களுக்குப் பிறகு விளக்கம் தருவோம்.

2 रामानुजस्य रामனतु तम्पियின். रामस्य अनुजः, राम + अनुज - रामानुजः என முதல் வேற்றுமை உருபு பெற்ற ஸமஸ்தபதம் இதன் மேல் வேற்றுமை ராமானுச்ய. இங்கு रामानुजः என்பதன் மேல் மேல் வேற்றுமையைக் காட்ட ஒரு முறை உண்டு. தேவையான வேற்றுமை உருபை (स्य) நேரே சேர்க்க முடியாது. அதை तत् என்ற ஆதாரத்தின் மேல் ஏற்றி எடுத்துச் சென்று रामानुज என்ற பகுதிச் சொல்லுடன் இணைத்துவிட்டு ஆதாரத்தை உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். स्य என்ற விருதியை तत् என்ற பகுதியில் ஏற்றி तस्य என்பதை रामानुजः + तस्य என்ற நிலையில் இணைத்து रामानुज பகுதியுடன் இணைத்து வேற்றுமை உருபையும் तस्य விலுள்ள तत् என்ற பகுதியையும் உருவி எடுத்துவிட வேண்டும். स्य என்பது रामानुज என்பதன் பின் இணைந்து रामानुजस्य என ஆகும். रामानुजः + तं — रामानुजं, रामानुजः + तेन — रामानुजेन, रामानुजः + तस्मै — रामानुजाय, रामानुजः + तस्मात् — रामानुजात्, रामानुजः + तस्मिन् — रामानुजे । எனவே तत् சப்தத்தின் 3 விங்கத்திலுள்ள சப்தரூபங்கள் மனப்பாடமாக இருப்பது மிக அவசியம்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுத்துக:

அயல்வே எதற்குக் காத்திரி: ராஜ்யம் பாலயந்தி । அந்யகக்ஷயாத்திரி விபக்ஷே வர்தந்தே ।

பிபக்ஷ ரோகிணே சூக்ஷிகாவேதம் ததாததி, ததா த்ஷணதூ:க்ஷம் பவதி ।

வயோதீதா: அதிகாரிண: ரெல்வேநிவாஹாத் நிர்஑மிதா: ।

ராமாயணம் வால்மீகிவிரசித்தம் ஆதிகாவ்யம் ।

ந ஹி ராமசம: கத்தித் வர்தந்தே த்ரிதக்ஷேப்யபி । (வா. ரா.)

உபலமித்ரா எவ தண்டுலா: ஆபணேபு சிக்ரீயந்தே ।

விதானசபாசு த்ரிதநிதய: வாக்ஷலஹம் குர்வந்தி ।

அய அநாவ்ரத்தயா துர்மிக்ஷபயம் உத்பத்யந்தி ராஜகீயா: ।

஑தே மாசே தேவாலயேபு க்ரூத்திகோத்சவ: த்ரிசலத் ।

லக்ஷ்ணா஑்ரஜ: த்ரிநகசுதயா சஹ திதூராத்தயா வநம் ஑த: ।

தாம்த்ரிபாத்ரிசத்தித் த்ரிதீரம் விதம் பவதி ।

தும்பூருநாரதீ சத்தீதநிபுணீ ।

சர் சி வி ராம: சித்தானகூஷல: ।

கூந்தீபுத்ரி: கர்ண: தானவீர: ।

அர்தம்஑ாரீ வ்ரத்திபயாத் அஹம் த்ரிதநிவ்ரத்த: ।

அநூதவசனம் அவித்ராசாய கல்பதே । (கல்பதே காரணமாகி஑றுது)

சீதாத்ரணம் மஹான் அ஑்ரம: இதி மாரூதி: ராவணம் அவோதயத் ।

அர்தநாரிகேலம் சாகாய சத்தீகூரு ।

தாரவதீ த்ரிமேணா ச஑்ரஸ்தய ச்ரீரார்த் த஑஑ார ।

கோடிட்ட ததங்களம் தத்பூரூபமாசத்திதன் உதூாரணங்களம். விக்ரகவாக்யங்களம் த்ரிதரப்பட்டள்ளன. கவனித்தூபம் தடித்புங்களம். விதிதகளுடன் ஒத்திட்டுத்தூபாருங்களம்.

எதம் த்ரிதக்ஷம் ஆத்திரி: । அந்யகக்ஷயம் ஆத்திரி: । சூக்ஷிகாய வேத: சூக்ஷிகாவேத: + தம் சூக்ஷிகாவேதம் । த்ரிதம் தூ:க்ஷம் । வய: அதீதா: । வால்மீகிநா

விரசித்தம் । ராமேண சம: । உபலே: மித்ரா: । விதானாய சபா: விதானசபா: + தாசு விதானசபாசு । வாக்ஷ கல்஑: வாக்ஷல஑: + தம் । ந ஆவ்ரத்தி: அநாவ்ரத்தி: + தயா । துர்மிக்ஷாத் த்ரிதம் துர்மிக்ஷத்யம் + தத் । ந லாப: அலாப:, அலாபேந தீதா: அலாபதீதா: । தேவானம் ஆலயா: தேவாலயா: + தேபு । க்ரூத்திகாயா உத்சவ: । லக்ஷ்ணஸ்தய அ஑்ரஜ: । த்ரிநகஸ்தய சூதா த்ரிநகஸூதா + தயா । தாம்த்ரிபாத்ரிசத்தித் தாம்த்ரிபாத்ரிசத்தித் । சங்கீதே நிபுணீ । வித்தானே கூஷல: । தானே வீர: । அர்தம் ஑ார்த்யஸ்தய அர்தம்஑ார்த்ய: + தஸ்திந் । வ்ரத்தி: த்ரிதம் வ்ரத்தித்யம் தஸ்தமாத் । ந த்ரிதம் அநூதம், அநூதஸ்தய வசனம் அநூதவசனம் । ந வித்ராச: அவித்ராச: தஸ்தீ । சீதாதா: த்ரிதணம் சீதாத்ரணம் । ந த்ரிதம்: । அர்தம் நாரிகேலஸ்தய அர்தநாரிகேல: தம் । ச்ரீரார்த்யஸ்தய அர்தம்: ச்ரீரார்த்ய: தம் ।

கேள்விகளம்:

1. துர்மிக்ஷத்யம் என்ற ஑மால ததத்தூடன் 'தத்' கேர்க்கத்தூ பட்டிகுத்தூப்தூ ஏதம்? தாம்த்ரிபாத்ரிசத்தித் என்றதூடன் தத் கேர்க்கத்தூப்தூவில்லே ஏதம்?

2. அர்தம்஑ார்த்ய:, அர்தநாரிகேல:, ச்ரீரார்த்ய: என்ற ததங்களில் ஑மால வேற்று஑ைகளம் ஏதத்தூப்தூப்தூ தத஑ால்? தூபாருளில் குக்தம்஑மான வேறுதூபாருண்டு. அது ஑ன்ன? கடினத்தூபத்தூபாருள்களம்: அயல்வே இன்றளவில் விபக்ஷ: த்ரிதர்க்கத்தூ சூக்ஷிகாவேத: த்ரிதகூத்தூதல், இத்தூசெக்ஷதன் த்ரிததா: தேவர்களம் உபல: கல் உத்பத்யந்தி த்ரிதத்தூபார்க்கத்தூபாருள்களம் சத்திந்யந்தி கேமிக்கத்தூபாருள்களம்.

தூதத: தூத: - தூதம் 12

சங்கீதம் அமித்தானசாகூந்தலம் - 10

தூதம் த்ரித்யம் (அநூதத்தி)

ராஜா-(சகூந்தலம் உத்யானாத் வாரயந்) அலமலம் ஆயாசேந । தே ஑ாத்ரிபாதி ஑ூரூபரிதாபாநி । தாநி ஆயாசம் நார்தந்தி ।

அநஸூயா-இத: உபவிசாநு வயஸ்தய: । (ராஜா உபவிசாநி । சகூந்தலா சலத்தூ தித்யதி)

प्रियंवदा-राजन् ! युवयोः द्वयोरपि अन्योन्यं अनुरागः प्रत्यक्षः ।
तथापि सखीस्नेहः मां चोदयति-राज्ञा आर्तिहरेण भवितव्यम् । एष वो धर्मः ।
इयं आवयोः प्रियसखी त्वां उद्दिश्य इमां अवस्थां प्राप्ता । अस्याः जीवितं
रक्षणीयम् ।

ராஜா-அந்தே, மமாவளி சா஢ாரணோ஢யம் ப்ரணய: । சர்வதா அனுகூ஢ித: அஸ்தி ।
இ஢் ஢ுதயம் அனந்யபராயணம் ।

अनसूया-वयस्य ! राजानो बहुवल्लभाः श्रूयन्ते । आवयोः सखी
बन्धुभिः शोच्या न भवत् । तथा निर्वाह्य ।

ராஜா-அந்தே ! கிம் வ஢ுநா । மம பரி஢்ர஢ா வ஢வ: । ததாபி மெ க஢லஸ்ய ஢ே
ப்ரதிஸ்தே । ஂகா இயம் ஁ர்வீ, இயம் ச யுவயோ: சஸ்தீ ।

सख्यौ-निर्वृते स्वः ।

யாரயந் த஢ுப்பவராக அயாச: ஁டல் வரூத்தம் காந் ஁டல்,
஁டலு஢ுப்பு கुरुபரிதாபம் அதிக வேதனையுள்ளது ஁஢ுதயதி
தூண்டு஁றது ஁஢ுதயதி ஁஢ுதயத: ஁஢ுதயந்தி । அர்தி஢ர்: வேதனையைப்
போக்குபவன் ராஜா..... ஢வதிவ்யம் அரசர் மக்களின்
வேதனையைப் போக்குபவராக இருக்கவேண்டும் மமாவளி... ப்ரணய:
எனக்கும் பொதுவான அன்பு வேண்டுகோள் (நானும்
அவ்விதமே கோருகிறேன் எனப்பொருள்) அனந்யபராயணம்
வேறொருவரிடத்தில் ஈடுபாடற்றது (பர் அயநம், பராபணம் முக்கிய
நோக்கு, ஈடுபாடு ந அந்யஸ்திந் பராபணம்) வ஢ுவல்லபா: அநேக
மனைவியர் (நாயகிகள்) ஁ள்ளவர் (வ஢்வய: வல்லபா: யஸ்ய) ஁஢ுத்ய
வரூத்தத்தக்கவள் நிர்வா஢்ய பொ஢ுப்புடன் நடத்திக்கொடுப்பீர்
பரி஢்ர஢: கைத்தலத்தால் பற்றிய மனைவி ப்ரதிஸ்தா ஆதாரம் ஁ர்வீ பூமி,
அரக நிர்வூதா நிம்மதியுற்றவள்.

பயிற்சிகள்:

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

2. அயாசம், அர்தி஢்ரேண, ராஜா, பரி஢்ர஢ா:, ப்ரதிஸ்தே இவைகள்
அமைந்த விபத்தியின் மற்ற இரு ஁ருவங்களைத்
தருக.

त्रयोदशः पाठः - பாடம் 13

புல்லிங்கமும் ஸ்திரீலிங்கமும்

ஆண்பாலைக் குறிப்பது புல்லிங்கம். பெண்பாலைக்
குறிப்பது ஸ்திரீலிங்கம். ஆணும் பெண்ணுமாகக் குறிப்பிட
முடியாதவற்றைக் குறிப்பிடுவது நபும்ஸகலிங்கம். இது
பொதுவிதி. மிகச்சில தனிப்பட்ட சொற்கள் புல்லிங்கமாயினும்
நபும்ஸகமாயினும் பெண்பாலைக் குறிக்கும். ஁தாரணம் ஢ாரா:
மனைவி. இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். எப்போதும் பன்மையிலே
வரும். பன்மையில் கூறினாலும் ஒரு மனைவியையும் குறிக்கும்.
இரு மனைவிகளையும் பல மனைவிகளையும் ஢ாரா: என்றே
குறிப்பிடலாம். அந்த மாதிரி கல்த்ரம் நபும்ஸகலிங்கச்சொல்.
ஆணுல் மூன்று வசனங்களிலும் வரும். பொதுவாக ஆண்பால்
பெண்பால் இரண்டுமுள்ள சில சொற்களை இங்கு
கவனிப்போம். இவைகளில் சில பெண்பால் சொற்கள்
மாறுபட்ட அல்லது தனிப்பட்ட பொருள் கொண்டதையும்
காண்போம். அஜ: ஆண் ஆடு அஜா பெண் ஆடு. மாறுபட்ட
பொருளுள்ளதை ஆங்காங்கு விவரிப்போம்.

ஆடு அஜ: அஜா

குதிரை அஷ: அஷா

மற்றொருவன் அந்ய: அந்யா

ஆசிரியன் அர்வாய்: ஆசிரியை அர்வாயா ஆசிரியவின் மனைவி
அர்வாயாணி

ஆசிரியர் ஁பா஢்யாய: ஆசிரியை ஁பா஢்யாயா ஁பா஢்யாயி ஁பாத்தி
யாயரின் மனைவி ஁பா஢்யாயினி

நீண்ட ஆயுள் ஁ள்ளவன் அயுஷ்மானு அயுஷ்மதி

१. नीलं + उत्पलं = नीलोत्पलं நீலநிறமுள்ள அல்லி
२. पीतं + अंबरं = पीतांबरं மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை
३. उष्णं + उदकं = उष्णोदकं குடான நீர்
४. कठिना + शिला = कठिनशिला கடினமான பாறை
५. दरिद्रः + याचकः = दरिद्रयाचकः ஏழையான யாசகன்
६. पकानि + फलानि = पकफलानि பழுத்த பழங்கள்
७. रक्ता + मञ्जरी = रक्तमञ्जरी சிவந்த பூங்கொத்து
८. मधुरा + कविता = मधुरकविता இனிய கவிதை
९. विकसन्ती + जाती = विकसज्जाती
மலர்ந்துகொண்டிருக்கிற ஜாதிப்பூ
१०. वृहती + कथा = वृहत्कथा பெருங்கதை
११. प्रवहन्ती + नदी = प्रवहन्दी

பெருகிக்கொண்டிருக்கும் ஆறு

குறிப்பு: ஸ்திரீலிங்கத்திலோ நபும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும் விசேஷணங்கள் பும்லிங்கப்பகுதிகளாக மாறுகின்றன. நபும்ஸகலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் வேறுபாடு தெரிவதில்லை. ஸ்திரீலிங்கத்தில் உள்ள விசேஷணங்களில் மட்டும் வேறுபாடு தெரியும்.

2. விசேஷண - உத்தரபத - கர்மதாரயம்: இதில் விசேஷணம் முன்பதமாக அமைகிறது. இப்படி வரும் விசேஷணங்கள் பெரும்பாலும் இழிவையும் வெறுப்புணர்ச்சியையும் வெளியிடும். ராமுத்தடியன் எங்கே? வேலைக்காரக்கிழவன் எங்கே தொலைந்தான்? என்பதுபோல் இவை அமையும். இழிவையோ வெறுப்புணர்ச்சியையோ குறிப்பிடாதவரை விசேஷணங்கள் முன்பதமாகத்தான் அமையும்.

விசேஷணம் பூர்வபதம்

பொருள்

விசேஷணம் பின்பதம்

दुष्टः सर्पः-दुष्टसर्पः

பொல்லாத பாம்பு

सर्पः दुष्टः-सर्पदुष्टः

हतकः विधिः- हतकविधिः

பாமும் விதி

विधिः हतकः-विधिहतकः

खसूचिः वैयाकरणः खसूचिवैयाकरणः वाचनम् பார்க்கும் இலக் கணமானவன் वैयाकरणः खसूचिः वैयाकरणखसूचिः. கேள்விக்குப் பதில் தெரியாமல் வாணம் பார்த்து யோசிக்கும் மாணவன்-நன்கு படிக்காதவன் என்ற பொருளில். वैयाकरण-खसूचिः)

3. விசேஷண-உபயபத-கர்மதாரயம்: இதில் இரண்டு பதங்களுமே விசேஷணங்களாய் இருக்கும்.

१. लिखितं पठितं-लिखितपठितं (पुस्तकं)
எழுதிப்படிக்கப்பட்டது (நூல்)

२. तप्तं शीतं-तप्तशीतं (जलं)
காய்ச்சி ஆற்றப்பட்ட (ஜலம்)

३. पिष्टं शोषितं-पिष्टशोषितं (औषधं)
பொடித்துக் காயவைக்கப்பெற்ற (மருந்து)

४. प्रच्छाय शीतलं-प्रच्छायशीतलं (वृक्षमूलं)
நிழல் நிறைந்து குளிர்ந்த (மரத்தடி)

५. अस्तं व्यस्तं-अस्तव्यस्तं சிதறிய சிதறிய (மிகவும் சிதறிய)

६. दीनः दीनः-दीनदीनः எளிய எளிய-மிக எளிய

७. भीतः भीतः-भीतभीतः பயந்த பயந்த-மிகப் பயந்த

குறிப்பு: இங்கு முன் காட்டியது போல் முன்பதத்தின் பொருளோ பின்பதத்தின் பொருளோ முக்கியம் (விசேஷ்யம்) அல்ல. இரண்டுமே விசேஷணங்கள் தான்.

4. உபமான-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இதில் முன்பதம் உவமைப் பொருளாயும் பின்பதம் உவமைக்குரிய தன்மையை (சிறப்புக்குணத்தை)க் கூறுகின்ற விசேஷணமாகவும் அமையும்.

मेघः इव श्यामः-मेघश्यामः மேகம் போல் கருத்த

द्राक्षा इव मधुरा-द्राक्षामधुरा திராகைஷு போல் இனிய

मरकतं इव श्यामा-मरकतश्यामा பச்சைக்கல்போல் பசுமையான

शिला इव कठिना-शिलाकठिना பாறைபோல் இறுகிய

हिम र शीतलं-हिमशीतलं பனிபோல் குளிர்ந்த

गगनं इव विशालं-गगनविशालं वागनம்போல் விரிந்த

5. உபமான-உத்தரபத-கர்மதாரயம்: முன்பதம் உவமைக் குரிய பொருளாகவும் பின்பதம் உவமையாகவுமிருக்கும்.

राम: चन्द्र: इव-रामचन्द्र: சந்திரன் போன்ற ராமன்

नर: सिंह: इव-नरसिंह: சிங்கம் போன்ற மனிதன்

राजा सिंह: इव-राजसिंह: சிங்கம் போன்ற அரசன்

गोविन्द: सिंह: इव-गोविन्दसिंह: சிங்கம் போன்ற கோவிந்தன்

अर्जुन: सिंह: इव-अर्जुनसिंह: சிங்கம் போன்ற அர்ஜுனன்

முதற்பகுதி பெயர். பிற்பகுதி சிறப்பைக் காட்ட சிங்க உவமைச்சொல். சிறந்தவரைக் குறிக்க வந்த 'ஸிம்ஹ' என்ற சொல் சிக்கியர் முதலானோரின் ஜாதி அடையாளச் சொல்லாகவும் உள்ளது.

चरणं अरविन्दं इव-चरणारविन्दं தாமரை போன்ற திருவடி

कर: किसलय: इव-करकिसलय: தளிர் போன்ற கை

मुखं पद्मं इव-मुखपद्मं தாமரை போன்ற முகம்

मुखं चन्द्र: इव-मुखचन्द्र: சந்திரனைப் போன்ற முகம்

बाहु: दण्ड: इव-बाहुदण्ड: தடி போன்ற கை

இங்கும் பின்பதத்தின் பொருள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை.

6. ஸம்பாவநா-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: முன்பதம் இடுகுறிப் பெயராகவும் பின்பதம் பொதுப்பெயராகவும் (Name and Common Noun) இருக்கும்.

१. रघुवंश: इति काव्यं-रघुवंशकाव्यं ரகுவம்சம் என்ற காவியம்

२. मथुरा इति पुरी-मथुरापुरी மதுரை எனும் நகர்

३. अश्वत्थ: इति वृक्ष: -अश्वत्थवृक्ष: அச்வத்தம் (அரசு) என்ற மரம்

४. यूरोप: इति देश: -यूरोपदेश: யூரோப்பா என்ற தேசம்

५. यमुना इति नदी-यमुनानदी யமுனை என்ற ஆறு

६. हिमवान् इति पर्वत: -हिमवत्पर्वत: இமயம் எனும் மலை

७. प्रयाग: इति क्षेत्रं-प्रयागक्षेत्रं பிரயாகை எனும் தலம்

८. लक्षा इति द्वीप: - लक्षाद्वीप: இலங்கை எனும் தீவு

7. அவதாரண-பூர்வபத-கர்மதாரயம்: இவ்வகையில் உபமேயச் சொல்லுடன் உபமானச் சொல் இணைகிறது. ஐந்தாவதாகக் குறிப்பிட்ட உபமான-உத்தரபத- கர்மதாரயத் திலும் இவ்வாறே இணைந்தன. ஆனால் அங்கு இவ் (போன்ற) என்பது இடைச்சொல்லாக வந்தது. இங்கு एव (ஆகிய) என்பது இடைச்சொல்லாக வரும். அங்கு உவமையணி முக்கியமாய் தோன்றும். இங்கு உருவக (ரூபக) அணி முக்கியமானது. உதாரணம்—

राम: एव चन्द्र:-रामचन्द्र: ராமனாகிய சந்திரன்

मुख एव चन्द्र:-मुखचन्द्र: முகமாகிய சந்திரன்

चरण: एव कमलं-चरण कमलं திருவடித்தாமரை

இவ்வதாரணங்களில் ஒற்றுமையில் சிறப்பைக் காட்ட 'ஆகிய' என்ற இடைநிலை வருகிறது. லஞ்சப்பேய், மது வரக்கன், பசிப்பிணி. இசையமுதம் போன்றவைகள் வழக்கிலுள்ளவை இதன் உதாரணங்கள். இங்கு इव (போன்ற) இடைநிலையை உபயோகித்தாலும் இதே ஸமாஸ பதம் கிடைக்கும். ஆனால் மாற்றுக்குறைவு. இந்த வேற்றுமையை வாக்கியத்தின் அமைப்பைக் கொண்டு அறிய முடியும்.

உதாரணம்: 1 சரண கமலங்களில் வணங்கினேன் என்றால் इव தான் இடைநிலை. நாம் தாமரையை வணங்கவில்லை. தாமரை போன்ற திருவடிகளைத்தான் வணங்குகிறோம். இங்கு உவமையணி. 2 சரண கமலங்களில் வண்டானேன் என்றால் एव தான் இடைநிலை. வண்டு காலீச் சுற்றது. தாமரையைத்தான் சுற்றும். திருவடிகளாகிற தாமரை என அங்கு உருவக அணி (ரூபக அலங்காரம்)

இவ்வாறு வாக்கிய அமைப்பைக் கொண்டு உபயித ஸமாஸத்தையும் ரூபக ஸமாஸத்தையும் (வகை 5,7) நாம் பகுத்தறிய வேண்டும்.

वाल्मीकिगिरिसंभूता रामसागरगामिनी ।

पुनाति भुवनं पुण्या रामायणमहानदी ॥

पञ्चदशः पाठः पाடம் 15

द्विगुसमासः

ஸமாநாதிகரண விசேஷணத்தை முதல் பதமாகக் கொண்ட கர்மதாரய ஸமாஸத்தில் முதல் பதம் எண்ணிக் கையைக் குறிக்கும் சொல்லாக அமையும்போல் द्विगु: என்ற விசேஷ பெயரைப்பெறும். எனவே இது கர்மதாரய ஸமாஸத்தின் உட்பிரிவாகும். உதாரணம் மிகவும் குறைவு-
सप्तकपयः = सप्तर्षयः (Seven stars of the Great Bear) ஸப்தரிஷி மண்டலம்.

இதே ஸமாஸம் பல பொருள்களை ஒரு சமுதாயமாக (Collective noun போல்) குறிப்பிடுவதாகவும் அமையும். அப்போது ஸமஸ்த பதம் ஒருமையில் வரும். ஸமாஸமடையும் பதம் ஆண்பால், பெண்பால் நடும்ஸகலிங்கம் எதுவாக இருந்தாலும் ஸமஸ்தபதம் ஸ்திரீலிங்கத்திலோ, நடும்ஸகலிங்கத்திலோ வரும்.

உதாரணம்:

भुवनं (न) त्रयाणां भुवनानां समाहारः = त्रिभुवनं மூவுலகு

लोकः (पुं) त्रयाणां लोकानां समाहारः = त्रिलोकं/त्रिलोकी

गङ्गा (स्त्री) सप्तानां गङ्गानां समाहारः = सप्तगङ्गा

नदी (स्त्री) पंचानां नदीनां समाहारः = पंचनदं ஐயாறு

वटः (पुं) पंचानां वटानां समाहारः = पंचवटी ஐந்து ஆல்
(பஞ்சவடி)

नलः (पुं) पंचानां नलानां समाहारः = पंचनली ஐந்து நளர் கூட்டம்

(பஞ்சநலி - தமயந்தியின் ஸ்வயம் வரத்தில் அவளை மணக்க ஆசை கொண்டு இந்திரன். அக்னி, யமன், வருணன் ஆக நான்கு தேவர்களும் நளன் வேஷம் பூண்டு நளன் பக்கத்து ஆஸனங்களில் அமர்ந்தார்கள். ஸரஸ்வதிதேவியே மணமக்களுக்கு மண்டபத்தில் உள்ள மன்னர்களின் பெருமை கூறிப் பிடித்திருந்தால் மாலையிடு என்று கூறுகிறார். ஐந்து

நளர்கள் ஒரே தோற்றமாக இருப்பதைக் கண்டு ஐவர்களுடைய பெருமையையும் விளக்கும் வண்ணம் ஐந்து பொருள் தரும் வகையில் அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார். தமயந்தி அந்த தேவர்களையே சரணடைந்து. கற்பின்மேல் ஆணை வைத்து, ஸ்வயரூபம் எடுத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறார். வேறு வழியின்றி தேவர்கள் தங்கள் ஸ்வயரூபத்தில் தோன்ற தமயந்தி உண்மையான நளனுக்கு மாலையிடுகிறார் என்பது வரலாறு. ஸ்ரீஹர்ஷர் என்ற கவி தனது நைஷதமஹாகாவ்யத்தில் இந்த கட்டத்தை ஐந்து பொருள் தரும்படி மிக நுட்பமாகப் பாடியிருக்கிறார். அந்த ஸர்கத்துக்கு "பஞ்சநளி" என்று பெயர்.)

द्वन्द्वसमासः

उभयपदार्थप्रधानः द्वन्द्वः இவ்வகை ஸமாஸத்தில் இரு பதங்களின் பொருள்களும் ஸமமான முக்கியத்துவத்தை அதாவது அடுத்த பதத்துடன் இணைவதற்குச் சம உரிமையைப் பெற்றிருக்கும். உதாரணம் :

१. सीतालक्ष्मणौ रामं अनुगच्छतः ।

ஸிதையும் லக்ஷ்மணனும் ராமனைப் பின்தொடர்கிறார்கள்.

सीता अनुगच्छति लक्ष्मणः अनुगच्छति । இருவரும் பின்தொடர்வதில் ஸம உரிமை பெறுகிறார்கள்.

२. “नमो नमः शंकरपार्वतीभ्याम्” ।

(ஸ்ரீ சங்கரருடைய உமாமஹேசுவர ஸ்தோத்திரம்)

शङ्करश्च पार्वती च शङ्करपार्वत्यौ ताभ्यां शङ्करपार्वतीभ्यां என்பது விக்ரஹவாக்யம். शङ्कराय नमो नमः पार्वत्यै नमो नमः என்று நமஸ்காரத்தில் இணைவதற்கு பார்வதி ஶங்கர என்ற சொற்கள் ஸம உரிமை பெற்றிருக்கின்றன.

குறிப்பு : பாடம் 11ல் விக்ரஹவாக்யத்திலுள்ள இரு பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளும் மறைந்து பகுதிகள் இணைந்தபின் ஸமாஸ பதத்தின் பொருளுக்கேற்றவாறு வேற்றுமை உருபுகள் மீண்டும் சேர்க்கப்படுகின்றன என்று கூறினோம். மேலே கொடுத்த உதாரணங்களால் சீதா லக்ஷ்மண;

शंकरः, पार्वती என்ற பதங்களிலுள்ள ஒருமை உருபுகள் மறைந்து சீதாலக்ஷ்மண, शङ्करपार्वती என்று இணைந்ததும், அப்பதத்துக்குப் பொருத்தமான இருமை வேற்றுமை உருபு (ஆண்பாலிலும், பெண்பாலிலும்) முறையே சேர்க்கப்படுகிறதைக் கவனிக்கவும். அடுத்து வரப்போகும் बहुव्रीहि என்ற ஸமாஸத்திலும் ஸமாஸ பதத்துக்குத் தகுந்ததான வேற்றுமை உருபுகள் அமைக்க வேண்டிய அவசியம் வரும். எனவே பொதுவாக ஸமாஸமடையும் பதங்களிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகள் மறைந்து விடும் என்று பொதுவிதி கூறப்பட்டது.

இந்த ஸமாஸம் इतरेतर योगद्वन्द्वः समाहारद्वन्द्वः, என்று இருவகைப்படும். தனி முக்கியத்துவம் கொண்டது, கூட்டு முக்கியத்துவம் கொண்டது என்று பொருள். அவ்விரண்டு வகை ஸமாஸங்களும் द्विपद (இரண்டு பதங்களால் ஆனது) बहुपद (பல பதங்களாலானது) என்று இரு வகைப்படும் ஆக द्वन्द्वसमास ம் १. द्विपद इतरेतरयोग द्वन्द्वः २. बहुपद इतरेतरयोग द्वन्द्वः ३. द्विपद समाहारद्वन्द्वः ४. बहुपद समाहारद्वन्द्वः என்று நான்கு வகைப்படும்.

१. द्विपद इतरेतरयोगद्वन्द्वः - இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையில் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் (1 + 1) இருமையில் வரும். இணையும் இரு பதங்களும் ஒருமையிலும். இருமையிலுமாய் ஒருமையிலும் பன்மையிலுமாய் இருமையிலும் இருமையிலுமாய் பன்மையிலும் பன்மையிலுமாய் இருந்தால் ஸமாஸ பதம் பன்மையில் வரும்.

रामश्च कृष्णश्च - रामकृष्णौ ।

कृष्णश्च अर्जुनश्च - कृष्णार्जुनी ।

पार्वती च परमेश्वरश्च - पार्वतीपरमेश्वरी ।

अथश्च गजौ च, अश्वौ च गजाश्च - अथगजाः ।

अश्वौ च गजौ च, अश्वाश्च गजौ च, अश्वौ च गजाश्च, अश्वाश्च गजाश्च

- अथगजाः ।

२ बहुपद इतरेतरद्वन्द्व समासः இது எப்போதும் பன்மையிலே வரும்

रामश्च लक्ष्मणश्च भरतश्च शत्रुघ्नश्च = रामलक्ष्मणभरतशत्रुघ्नाः ।

युधिष्ठिरश्च भीमश्च अर्जुनश्च = युधिष्ठिरभीमार्जुनाः

३ द्विपदसमाहारद्वन्द्वः - समाहारद्वन्द्व ஸமாஸத்திலும் விக்ரஹ வாக்யம் च என்ற இடைச்சொல்லமைந்து தான் காணப்படும். முடிவில் அவைகளின் கூட்டு என்பதை விளக்க तयोः समाहारः அப்பொழுது ஒருமையிலும் ஸ்திரீ/ நபும்ஸகலிங்கங்களிலும் சொல் மாறுபடும். உதாரணம்.

पाणी च पादौ च तेषां समाहारः - पाणिपादं कைकाल

गंगा च शोणश्च तयोः समाहारः गङ्गाशोणं

४ बहुपद समाहारद्वन्द्वः

वीणा च वेणुश्च मृदंगश्च तेषां समाहारः वीणावेणुमृदंगम्

रथाश्च गजाश्च तुरगाश्च पदातयश्च तेषां समाहारः

= रथगजतुरगपदाति ।

மேலே சொன்ன உதாரணங்களை நோக்கும் போது இதரேதரயோக-ஸமாஸத்திலும் ஸமாஹார த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலும் तयोः समाहारः, तेषां समाहारः என்று சொற்றொடரைத் தவிர மற்ற அம்சங்கள் ஒன்று போலுள்ளன. ஆனால் "இந்த வகையைச் சேர்ந்த சொற்கள் समाहारद्वन्द्वः ஸமாஸத்தைத் தான் அடையும்" என்று ஒரு வரையறையுள்ளது. அவ்வகையைச் சேர்ந்த சொற்களை इतरेतरयोगद्वन्द्व समास மாக உபயோகப்படுத்துவது மிழையாகும்.

ஸமாஹாரத்வந்த்வ ஸமாஸமடையத் தகுதி பெற்ற சொற்களின் பட்டியல்:

1. உடலுறுப்பைக் குறிக்கும் சொற்கள் :

कर्णौ च नासा च तेषां समाहारः कर्णनासं काशும் श्मக்கும்

शिरश्च ग्रीवा च तयोः समाहारः शिरोग्रीवं

कटिश्च ऊरुश्च जंघा च तेषां समाहारः कट्यूरुजंघम्

1. இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

2. இந்தப் பாடத்தில் பல ஸந்தி சேர்ந்த பதங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பிரித்து எழுதவும். பல இடங்களில் ஸந்தி சேர்க்கவேண்டியிருந்தும் சேர்க்காமல் விட்டுள்ளோம். அவற்றைச் சேர்த்து எழுதவும்.

3. கொடுக்கப்பட்டள்ள பதங்கள் உள்ள விபத்தியில் மற்ற இரு வசனங்களை எழுதுக.

प्रीतिः, उभौ, मया, अस्मै, अपराधः, महत्, राजन्, द्वारकायाः ।

4. இந்த ஸமாலமடைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்

स्वगृहे, कलहकारणं, गोस्वामी, क्रोधकलुषी, स्वोपयोगाय ।

கடினபதவுரை:

प्रजासु इव मक्कल्लிடத்தில் போல் महनीयः பெரியவர், மதிப்பிற்குரியவர் परिवधाम சுற்றி வந்தது अजानात् அறிந்தது. அறிந்தான் अपश्यन् காணாதவனாக अदां கொடுத்தேன் प्रतियच्छ திருப்பிக்கொடு ஆரஹ்: ஸ்டிவாதம் सुकृतं நற்செயல் दुष्कृतं பாவம் दत्त-अपहारः தாவம் கொடுத்ததைப் மீடுங்கிக்கொள்வது कृकलासः ஒணன் परस्य-अपहारः பிறரது உரிமையை (சொத்தைப்) பறிப்பது.)

सप्तदशः पाठः — पाடम् 17

सुभाषितानि

भूतदया भूतिदायिनी पुंसाम् ।

பிராணிகளிடத்தில் கருணை மாந்தர்க்கும் நலனை அளிப்பதாகும்.

सर्पादपि सन्मणिर्हि संभवति ।

பாம்பிலிருந்தும் கூட நல்ரத்தினம் விளைகிறது. சம்பதி சம்பத் சமேதே ।

செல்வத்தில் செல்வம் சேரும்.

विदुषामपि जातु जायते मोहः ।

கற்றவர்களுக்கும் சிலசமயம் கலக்கம் ஏற்படுகிறது. नौरपि शकटं कदाचिदारोहेत् ।

ஒடமும் ஒருசமயம் வண்டியின் மீது ஏறும். तथ्यं पथ्यं प्रियं स्वदेत न किम् ।

உண்மையானது இதமானதும் பிரியமானதாகவுமிருந்தால் ருசிக்காதா?

स्वोयम एवागु साधयेत् कार्यम् ।

தன் முயற்சியே சீக்கிரம் காரியத்தைச் சாதிக்கும்.

परकार्यपरा हि साधवो लोके ।

உலகில் நல்லோர்கள் பிறரது காரியத்திலேயே (பிறருக்கு உதவுவதிலேயே) ஈடுபட்டுளவர்கள் அல்லவா?

चतुरः चतुरोऽपि साधयत्यर्थान् ।

திறமையுள்ளவர் நான்கு (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) கார்யங்களையும் சாதிப்பார்.

कार्यपरा न गणयन्ति परखेदम् ।

(தன்) காரியத்தில் குறியுள்ளவர் பிறரது சங்கடத்தைப் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள்.

श्रेयसि बहुलीभवन्ति विप्राश्च ।

நற்பணியில் இடையூறுகள் அதிகம் ஏற்படும்.

स्फुलिंगमपि निदेहत्पलालचयम् ।

கனல் பொறியும் பெருவைக்கோல்போரை எரித்துவிடும். பயிற்சி ; ஏதேனும் ஒரு பழமொழியை எடுத்துக்கொண்டு ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 50 பதங்களுக்குக் குறையாமல் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

अष्टादशः पाठः पाடम् 18

विसर्गसन्धिः விஸர்க்கஸந்தி

விஸர்க்க ஸந்தி பற்றிப் பாடமாலா 3ல் வந்துள்ளதை ஒருமுறை கருத்துடன் படித்துவிட்டு மேல் தொடரவும்.

५. तच्छ्रुत्वा सीता नितरामहृष्यत् ।
 ६. नालाञ्जलं आगच्छति । (नालः குழாய்)
 ७. मेघाद्रिद्युदुद्भवति । (विद्युत् மின்னல்)
 8. भिषग्रोगिणं चिकित्सति । (रोगिणं நோயாளியை)
 9. कन्या कूपान्जलमानयति ।
 10. तृणादपि तूलो लघुः । (तूलः பஞ்சு லघुः வேசாளது)

பலர் விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் படிக்கலாம். இசைத்தட்டுகளில் கேட்கலாம் என்ற நம்பிக்கையில் அதில் வந்துள்ள ஹ்லூசந்நி அமைந்த சொற்றொடர்கள் கீழே தரப்படுகின்றன. அவற்றைப் பதம் பிரித்து எழுதக்கோருகிறோம்.

वेदविद्व्यंगः	क्षेमकृच्छिवः
विश्वभुग्विभुः	ब्रह्मविद्ब्राह्मणः
शिष्टकृच्छुचिः	शत्रुजिच्छत्रुतापनः
युगादिकृदयुगावर्तः	भयकृद्भयनाशनः
सदसत्	हुतभुग्भोक्ता
शरीरभूतभृद्भोक्ता	हुतभुग्विभुः
सर्वदृग्व्यासः	तत्त्वविदेकात्मा
सन्यासकृच्छमः	यज्ञकृद्यज्ञभुग्यज्ञी

உதாரணம்: (वेदवित् + अव्यङ्गः)

विंशः पाठः - பாடம் 20

சில தொடர்புள்ள அவ்யயங்கள்

சொற்றொடர்களில் இணைந்தே வரக்கூடிய சில சொற்கள் உண்டு. அது இதனை எதிர்பார்த்தும் இது அதனை எதிர்பார்த்தும் நிற்கும். அவைகளில் அவ்யயங்களான சில சொற்களைப் பார்ப்போம். (அவ்யயங்கள் - மாறுபடாதவை, வேற்றுமை முதலியவை இவற்றிற்கும் கிடையாது என்று கற்றது நினைவில் இருக்கும்.)

यत्	எதனால்	तत्	அதனால்
यथा	எப்படி	तथा	அப்படி
यदा	எப்பொழுது	तदा	அப்பொழுது
यद्दि	என்று	तद्दि	அன்று
यावत्	எதற்குள்	तावत्	அதற்குள்
यावता	எதற்குள்	तावता	அதற்குள்
यतः	எதனால்	ततः	அதனால்

இணைந்து பெரும்பாலும் இவை காணப்படும். சில இடங்களில் ஏதேனும் ஒன்று காணப்படும். அதனைக்கொண்டு மற்றொன்று தொக்கி நிற்பதாக ஊகிக்கப்படும். சில இடங்களில் தனித்தே வேறு பொருளில் வந்திருக்கும். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் பார்ப்போம்.

1 यत्-तत् இதே உருவில் வேற்றுமைகள் கொண்ட ஸர்வநாம சப்தம் உண்டு. यत्, यत्, येन, यस्मै, तत्, तत्, तेन, तस्मै என அது மாறுபடும். இது அப்படி மாறுபடாதது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஆனால் அதே பொருளில் உள்ளதே.

यत् अयं अधीते, तत् जानाति । எதனால் இவன் படிக்கிறானே அதனால் அறிகிறான். படிப்பதனால் அறிகிறான் எனக்கருத்து.

यत्प्रभृति तां अपश्यः, तत् प्रभृति त्वं मुग्धः । எது முதற் கொண்டு (எதிலிருந்து) அவளைப் பார்த்தாயோ அது முதற் கொண்டு நீ மதிமயங்கினவன் (ஆக இருக்கிறாய்). அவளைப் பார்த்ததிலிருந்து மயங்கியிருக்கிறாய் எனக்கருத்து.

2 यथा-तथा எந்த முறைப்படி. அந்த முறைப்படி என்ற பொருள் கொண்டது. (येन प्रकारेण, तेन प्रकारेण) இந்த இரண்டும் பெரும்பாலும் தனித்தும் காணப்படும்.

यथा गुरुः प्राज्ञे विद्यां वितरति तथा जडेऽपि वितरति ।

ஆசிரியர் அறிவாளியிடம் எப்படி கல்வியைத் தருகிறாரோ அப்படியே மந்தனிடத்திலும் தருகிறார்.

यथा कर्तुं युज्यते तथा तेन कृतम् । எப்படிச் செய்யத் தகுமோ அப்படி அவனால் செய்யப்பட்டது.

यथा तथा वा भवतु । எப்படியாவது இருக்கட்டும்.

यथा यथा सः अनृतं भणति, तथा तथा स दण्डयः भवति ।

எப்படி எப்படிப் பொய் சொல்கிறானோ அப்படி அப்படி அவன் தண்டிக்கத்தக்கவனாக ஆகிறான்.

यथा-போல்-ஊகிக்கத்தக்கவாறு. यथा अस्य दिल्ले भुवौ अयं चोरः । இவனது புருவங்கள் நெருங்கியிருப்பதால் இவன் திருடன் (என ஊகிக்கப்படுகிறான்.) तत् यथा अनुभूयते, ग्राम्यः कुकूटः अभक्ष्यः । அது காடில் விழுவது போல் (கேட்கப்படுவது போல்) கிராமத்தில் உற்பத்தியான கோழி உண்ணத்தக்கதல்ல.

यथा मीरुतपदि. यथा देवः आज्ञापयति एण्णमानன் உத்தரவு இட்டபடி. (உத்தரவை மீறாமல்)

यथा शेरन्त शिव अव्ययங்கள்

यथाकथा च - (உதாசினப்போக்குடன்) எப்படியாவது. (எக்கேடு கெட்டுப் போகட்டும் என்பது போல்) यथाकथा च तत् चलतु । नाहं गन्तुं इच्छामि । எப்படியாவது அது நடக்கட்டும். நான் அங்கு செல்ல விரும்பவில்லை.

यथाकथंचित् (முறை தவறியாவது) எப்படியாவது. यथाकथंचित् लोकसभायां प्रवेष्टुमिच्छति । எப்படியாவது லோகஸபையில் நுழைய விரும்புகிறார்.

यथापूर्वं முன் நிகழ்ந்த படி.

धाता इमं लोकं यथापूर्वं अकल्पयत् । மிரமன் இந்த உலகை முன்னிருந்தபடி படைத்தார்.

यथाऽधीतं वेतनं लभ्यते । கற்றதற்கேற்ப சம்பளம் கிடைக்கிறது. यथावृद्धं (ये ये वृद्धाः) तान् नमस्कुरु । எவர் எவர் பெரியோர்களோ அவரை வணங்கு. (சிலரைத் தனித்துக் குறிப்பிட)

यथा मीरुतपदि.

यथाशक्ति बक्ति-சக்தி உள்ள அளவு பேசுகிறான்.

यथाक्रमं वितर वरिषेस्य मीरुतपदि பங்கிடு.

यथाऽऽगतं गच्छ - வந்தவழியே செல்.

यथातथं எப்படியிருக்க வேண்டுமோ அப்படி-சரியாக, முறைப்படி.

रामः यथातथं कर्म करोति । ராமன் முறைப்படி செயல் புரிகிறான்.

यथायथं यथास्वं, எது எது எவருக்கு உரியதோ அப்படி

मन्त्रिणः यथायथं अधिकारं निरवहन् । மந்திரிகள் அவரவர்க்குரிய அதிகாரத்தை நிர்வகித்தனர்.

नगरपालः यथास्वं (यत् यत् आत्मीयं तस्मिन्) करं विदधाति । நகர ஆட்சியாளர் அவரவரது உடமைக்கு ஏற்ப வரி விதிக்கிறார்.

यथार्थम् பொருள் உள்ளபடி (உண்மையாக),

बालः यथार्थं बदति । परं तस्य पिता तत्र न विश्वसिति । சிறுவன் (உள்ளபடி) உண்மை பேசுகிறான். ஆனால் அவனது தந்தை அதில் நம்பிக்கை கொள்ளவில்லை.

यथाशास्त्रम्, यथोक्तम् சாஸ்திரத்தில் உள்ளபடி. சொள்ளபடி. (அப்படியே) राजा यथाशास्त्रं कर्म अनुतिष्ठति । அரசன் சாஸ்திரத்தில் உள்ளபடி (அப்படியே) பணிபுரிகிறான். रामः पित्रा यथोक्तं चकार । ராமன் தந்தை கூறியபடி (அப்படியே) செய்தார்.

यथेष्टं, यथेष्टितं விரும்பியபடி. गौः यथेष्टं शाडलेषु चरति । பசு விரும்பியபடி புத்தரைகளில் மேய்கிறது. विश्वनाथः यथेष्टितं पुस्तकालयतः पुस्तकानि गृह्णाति । விஷ்வநாதன் விருப்பப்படி புத்தகாலயத்திலிருந்து புத்தகங்களை எடுத்துக்கொள்கிறான்.

यथोचितं உசிதப்படி. தக்கபடி माणवकाः यथोचितं एषु फलकेषु उपविशत । மாணவர்களே (அவரவர்) தக்கபடி இந்தப் பலகைகளில் அமருங்கள்.

यथास्थानं அவரவருக்குரிய இடத்தில் அப்படியே. माणवकाः व्यायामशालायां पङ्क्तिशः यथास्थानं तिष्ठन्ति । மாணவர்கள் தேகப்

பயிற்சிக் கூடத்தில் வரிசையாக அவரவரிடத்தில் நிற்கின்றனர்.

தயா அப்படியே (அதுவும்) ஹரித: ஸ்ரமகஸ்யாயா ஸததி. அஹஸி தயா | ஹாரீதன் ஡ுதல் வருப்பில் படிக்கிறான். நானும் அப்படியே. காக: கृஷ்ண:, பிகஷ் தயா காக்கை கருப்பு, குயிலும் அப்படியே.

தயா அப்படியே அங்கீகரிப்பது. ராம: - கृஷ்ண! தத்ர கஷ். கृஷ்ண: - தயா ராமன் - கிருஷ்ண! அங்கு செல்!; கிருஷ்ணன் - அப்படியே.

தயா (எடுத்துக்காட்டு) தே சீலம் தயாஹி | உன் பண்பு அப்படிப் பட்டதல்லவோ?

தயா | (உவமை) காங் வாரி ஸூதமம், இடம் சரோவாரி ச தயா ஶு஢்ம் | கங்கையின் நீர் ஡ிகத் தூயது. இந்த ஓடை நீரும் (அந்த நீரைப்போல்) அவ்வாறு தூயது.

தயா (நிச்சயம்) ஶ ஸராயே தயா ஶ்ராம்யதி | அவன் பிறர் பொருட்டு அத்தனைத் தீவிரத்துடன் உழைக்கிறான்.

தயா (உண்மை) ராமஸ்ய வசனம் தத் தயா | ந தத் அந்யயா | ராமனது வார்த்தை அது அப்படியே (இருக்கும்). அது ஡ாறுபட்டதாக இருக்காது.

தயா ச (஡ுன் கூறியதைத் திடப்படுத்த) ஆகவே. எவ் எவ் தத் ஡்ர஡ாணானி ஶந்தி | தயா ச சீதா நிரஶ்வாடா | இப்படி இப்படி அங்கு பிர்஡ாணங்கள் உள்ளன. ஆகவே ஶீதை குற்ற஡ற்றவள்.

தயாஶி அப்படியிருந்தபோதிலும். தயாஶி சீதாயா ஶ: ஡ொஶ் ஶஸ்யதி | அப்படியிருந்தபோதிலும் ஶீதையிடம் அவன் குற்றத்தை காண்கிறான்.

தயாஹி ஡ுன் கூறியவற்றிற்கேற்ப யத்ர ஢ூம்:, தத்ர வஹி: இதி ஶா஡ான்யத: அநு஡ீயதே | தயாஹி அத்ராஶி ஢்ரஸ்யதே | எங்கு புகையோ அங்கு நெருப்பு எனப் பொதுவாக ஶ்ணிக்கப்படுகிறது. அப்படியே இங்கும் காணப்படுகிறது.

த஡ிழில் ஡ொழி பெயர்க்கவும்.

1. யயா யயா ஹனு஡ான் ஶஶஸ்யதி, தயா தயா சீதா த் ராவண் ஡ந்யதே |
2. யயாகயஷித் விஜயராஶவ: ஡்ர஡ம் ஶகட஡ாரோ஢ு ஡்ரயததே |

3. ஶவே யயாஸ்யான் ஶஶவிஷ்நு | யயோசிதம் ஶ்வம் ஶ்வம் ஶாடம் லிஷ்நு | அந்தே யயாஸ்வம் ஡ுஸ்தகானி அடாய ஡ூ஢் கஷ்நு |

4. தயாஹி ராமஸ்ய ஶக்தீ ஡்ரகானா விஷ்ணு: |

5. ராம: ஡ூருணா ஶஶடி஢் யயாஶ் ஡ூஹ்ணாதி | தேந யயோக்தம் தயா அாசரதி | ஶஶஸ்யதி நெருங்குகிறார். அரோ஢ு ஏற. ஡்ரயததே ஡ுயந்சிக்கிறார். ஶம்ஸ்க்ருதத்தில் ஓரு சொல்லை இரண்டு தடவை உச்சரித்தால் 'ஓவ்வொரு' என்ற பொருள் த்வனிக்கும்.

உதாரணங்கள்:

1. இ஢் ஡நுஷ்ய: திநே திநே அத்ர ஡ஶ்யதி |

இங்கு ஡னிதன் ஓவ்வொரு நாளும் சாப்பிடுகிறான்.

2. நகரே நகரே கனா: க்ரீடா க்ருவந்தி |

ஓவ்வொரு நகரத்திலும் ஡க்கள் விளையாடுகிறார்கள்.

கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களைத் த஡ிழில் ஡ொழி பெயர்க்கவும்.

1. கூபே கூபே கலம் ஡வதி |

2. ஡்ர஡ே ஡்ர஡ே ஶயான் ஡வதி |

3. ஶரீரே ஶரீரே அத்஡ா ஡ிஷ்ண: |

4. வூஷே வூஷே ஶல் ஶவ்வம் அஸ்தி |

5. ராஜே ராஜே ராஜா ஡வதி |

6. ஶாயம் ஶாயம் கலம் அகஷ்ணதி |

7. ஡ா஡ே ஡ா஡ே ரய: ஢ாவதி |

8. ஡ுஸ்தகே ஡ுஸ்தகே அலேஶ்யம் ஡வதி |

9. ஶலே ஶலே ஡ீகம் ஡வதி |

10. வநே வநே வூஷ: ரோஹதி |

அகவிஷ்ண: ஶாட: - ஡ாடம் 21

அநுநாஸிகஸந்தி: அநுநாஸிக ஶந்தி

஡ுதல் பதத்தின் ஡ுடிவில் ஢் வைத் தவிர ஡ற்ற எந்த எழுத்துக்கள் வந்தாலும் அவைகளுக்குப் பின் வரும் பதத்தின்

அது முதற் கொண்டு என்று பொருள்படும். यदाप्रभृति बालः शयनात् उत्थितः, तदाप्रभृति रुदनेव आस्ते । यदाप्रभृति रात्रिः सज्जाता, अयं अधिकां वेदनां अनुभवति । இந்த வாக்கியங்களில் तदाप्रभृति तदा முதலியவைகளை உபயோகிக்காமலேயே அவை தொக்கி நிற்பதாகக் கொண்டு பொருள் கூற முடியும்.

यदा तव विरामः, आगच्छ मम गृहम् ।

यदाप्रभृति रामः मृगयायै वनं गतः लक्ष्मणोऽपि तमनुगतः ।

எப்பொழுது என்பதைக் கேள்வியாகக் கொள்ளும் போது

कदा என்ற சொல் வழங்கப்படுகிறது.

कदा त्वं विद्यालयं गमिष्यसि?

कदा वा पुस्तकानि पठिष्यसि ?

कदा गृहं आगच्छेः?

कदा तज्जापुरीं गच्छामि (गच्छेयं) इति न जाने

कदा वा त्वां पश्येयम्? உன்னை எப்பொழுது பார்ப்பேனோ

(நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை.)

कदा + अपि = कदापि எப்போதும்

न कदापि तत्र गच्छेयम् । எப்போதும் அங்கு செல்லமாட்டேன்

कदाचन कदाचित् எப்போதாவது, சிலசமயம், ஒரு தடவை,

ஒரு போது, ஒரு நாள்.

सः कदाचन न विभेति ।

कदाचन सः एवं कुर्यात् ।

कदाचन बालः रोदिति, कदाचित् हसति, कदाचित् क्रीडति ।

कदाचित् कश्चित् बालः पाठशालां गच्छन् आसीत् । मध्ये तस्य पिता तं

अपश्यत् ।

अथ कदाचित् (முன் கூறியவற்றின் தொடர்பின்றி) ஒரு நாள்

अथ कदाचित् उटजगतं रामं शूर्पणखा अपश्यत् ।

कदाचित् + तु, कदाचित् + अपि, कदाचित् எப்போதும் கூட,

எந்த காலத்திலும்.

कदाचित्तु अक्षिः न क्रीडेत् ।

कदाचिदपि वयस्येषु कोपं मा दर्शय ।

कदाचिदपि रामः असत्यं न वदति ।

பயிற்சி - இந்த பாடத்தில் தந்துள்ள ஸம்ஸ்க்ருத வாக்கியங்களுக்குத் தமிழில் பொருள் தருக. இதே பொருளுள்ள வேறு வாக்கியங்களை நீங்களே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் எழுதி அனுப்புக.

त्रयोविंशः पाठः - பாடம் 23

हल्सन्धिः

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் हल् என்ற ப்ரத்யாஹாரம் வ்யஞ்ஜனங்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களைக் குறிக்கும். இது மாஹேச்வர ஸூத்திரங்களிலிருந்த தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ह्यवरद् என்று தொடங்கும் சூத்திரத்தில் ह् என்ற எழுத்திலிருந்து ஆரம்பித்து கடைசியில் हल् என்ற கடைசி சூத்திரத்திலுள்ள ह् வரையிலுள்ள 33மெய்யெழுத்துக்களுக்கும் हल् என்று பெயர். இவற்றில் ஒவ்வொரு மெய்யெழுத்துடனும் अ என்ற உயிரெழுத்து உச்சரிப்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலால் ह् விலிருந்து ஆரம்பித்து ह् வரையிலுள்ள எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களே. இவைகள் ஒன்றோடொன்று இணைவதால் உண்டாகும் மாறுபாட்டிற்கு வ்யஞ்ஜன ஸந்தி அல்லது ஹல் ஸந்தி என்று பெயர்.

ह् அல்லது त् வர்க்கத்திற்குப் பிறகோ அல்லது முன்போ ह् அல்லது च् வர்க்கம் வந்தால் ह् வுக்குப் பதிலாக ह् உம் त् வர்க்கத்திற்குப் பதிலாக च् வர்க்கமும் வரும்.

உதாரணங்கள் :

रामस् + शेते = रामश्शेते ।

ராமன் தூங்குகிறான்.

हरिस् + च = हरिश्च ।

ஹரியும்.

सत् + चरित्रम् = सचरित्रम् ।

நல்ல நடத்தை

एतत् + जलम् = एतज्जलम् ।

இந்தத்தண்ணீர்.

உதாரணம் : जगत् + शरण्यः = जगच्छरण्यः, जगच्चारण्यः
तद् + शरीरं = तच्छरीरं, तच्चारिरम्

3. பதத்தின் முடிவிலுள்ள न விற்குப் பிற்கு श வரும் பொழுது न விற்குப் பதிலாக वैவும் श விற்குப் பதிலாக एவும் வரலாம்.

உதாரணம் : महान् + शब्दः = महाशब्दः, महाशब्दः
धावन् + शशः = धावच्छशः, धावच्छशः
பயிற்சி வினாக்கள்

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும்:

1. दिक् + शूलम् 2. प्राक् + शरीरम् 3 पद् + शरण्याः ४ रत्नमुद् + शीघ्रम् (धावति) ५ सत्यात् + शान्तिः ६ तत् + शिबः ७ तत् + शिला ८ सत् + शीलाः ९ उत् + श्रयः १० तत् + शूरः ।

ஸந்தி பிரித்து எழுதவும் :

1. सिकुछोभते 2. यावच्छक्यम् 3 मच्छरीरम् ४ तच्छिबः ५ उच्छूलः ।

பிழை திருத்தி எழுதவும் :

1. वाच्छूरः 2. प्राक्छयम् 3 पद्शोभन्ते ४ मत्त्वशूरः

चतुर्विंशः पाठः - பாடம் 24

तव्य - अनीय

வேண்டும் என்ற பொருளைக் காட்டுவதற்காக ஸம்ஸ்க்ருத-
த்தில் தவ்ய, அனீய என்ற ப்ரத்யயங்கள் தாதுக்களுடன் சேர்க்கப்
படுகின்றன.

உதாரண வாக்யங்கள்.

1. मया पाठः पठनीयः ।

என்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

2. त्वया पाठः पठितव्यः ।

உன்னால் பாடம் படிக்கப்பட வேண்டும்.

3. अस्माभिः पाठो पठितव्यो ।

எங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

४. युष्माभिः पाठो पठितव्यो ।

உங்களால் இரண்டு பாடங்கள் படிக்கப்படவேண்டும்.

५. त्वया कार्याणि करणीयानि ।

உன்னால் காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும்.

६. अस्माभिः कार्यं कर्तव्यम् ।

நம்மால் காரியம் செய்யப்படவேண்டும்.

கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்

1. किनिमित्तः अयं इति त्वया प्रष्टव्यम् ।

2. भवता मम सहायेन भवितव्यम् ।

3. अयं जनः स्मर्तव्यः ।

४. तेन एवमेव भवितव्यम् ।

५. किं इदानीं कर्तव्यम् ।

६. प्रथमं घातकाः ग्राहयितव्याः ।

७. शकटदासः वध्यस्थानात् अन्यत्र प्रापयितव्यः ।

८. राज्ञा जनस्य आर्तिहरेण भवितव्यम् ।

९. क्रूरैः सह एकत्र न स्थातव्यम् ।

१०. कर्तव्यानि दुःखितैः दुःखनिर्वापणानि ।

११. सति विभवे दातव्यं, भोक्तव्यं, सञ्चयः न कर्तव्यः ।

घातकः कोदायकारणं वध्यस्थानं कोदायकं दुःखनिर्वापणं

துக்கத்தைப் போக்குதல் சञ்ചயः சேமிப்பு.

கீழ்க்கண்ட வாக்யங்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. என்னால் கடிதம் எழுதப்படவேண்டும்.

2. உன்னால் கார்யம் செய்யப்படவேண்டும்

3. உன்னால் பாட்டு பாடப்படவேண்டும்.

4. கிதை படிக்கப்படவேண்டும்.

5. ஆற்றில் குளிக்கப்படவேண்டும்.

6. தானம் செய்யப்படவேண்டும்.
7. பெண்களால் படிக்கப்படவேண்டும்.
8. என்னால் அங்கு இருக்கப்படவேண்டும்.
9. உன்னால் வீட்டிற்குத் திருப்பி வரப்படவேண்டும்.
10. என்னால் விருப்பம் அடையப்படவில்லை.
11. அவனால் நிச்சயமாகத் தோற்கப்படவேண்டும்.
12. அவனால் உயிர் காப்பாற்றிக்கொள்ளப்படவேண்டும்.
13. ராமனால் பதினான்கு வருடங்கள் காட்டில் வசிக்கப்பட வேண்டும்.
14. பரதனால் ராஜ்யம் ஆளப்படவேண்டும்.
15. உன்னால் இங்கு வரப்படவேண்டும்.

पञ्चविंशः पाठः पाठम् 25

निबन्धः -भूमिः

इयं भूमिः । सर्वे प्राणिनोऽस्यां वसन्ति । प्राणिनस्त्रिविधा भूचराः जलचराः खेचरा इति । मनुष्या मृगा अन्ये च स्थले वसन्तो भूचराः कथ्यन्ते । मीना मकरा अन्ये च केचन प्राणिनो जल एव चरन्ति । अतस्ते जलचराः । खे केचन चरन्ति । शुकाः काका गृध्राश्च आकाशे उड्डयन्ते । अतस्ते खेचराः । एषां सर्वेषामपि भूमिरेवाधारः । जलचरा अपि केचन स्थलचराः दृश्यन्ते, यथा कमठः । खेचराः सर्वे विश्रमाय भुयमागच्छन्ति ।

भूमेर्द्वौ भागौ दृश्येते, स्थलभागो जलभागश्चेति । यत्र वयं निवसामः, स स्थलभागः । स कठिनो भारसहश्च भवति । भुवो मध्ये परितश्च जलाशया वर्तन्ते । सरितस्तडागाः कूपाः समुद्रा इति ते बहुधा भिद्यन्ते । ते जलभाग इति कथ्यन्ते ।

भूमौ वयं भवामः । तामधिवासामः । चलतोऽस्मान् सा धरति । तस्यां उपविशामः, सुखं शयित्वा स्वपिमः । भूमौ जातानि सस्यानि शाकाश्च सर्वेषामस्माकं अन्नानि भवन्ति । भूमौ यत् तत् सम्भृतं जलं वयं पिबामः । भूमात्रेव गृहाणि निर्मायन्ते । तेषु वयं निवसामः । स्वर्णं रजतं ताम्रं अन्यदन्यच्च लोहजातमत्रैव लभ्यते । तैर्निर्मितानि भूषणानि पात्राणि च वयमूपयुञ्जमः ।

स्वर्णं रजतं ताम्रान्यन्यानि च महार्पाणि वस्तूनि भवन्ति । वस्तूनि भूमिर्परतीति भूमिर्वसुधा वसुन्धरेति कथ्यते । भूमौ जातात्कार्पासात् तन्तूनि निर्माय तानि वस्त्रात्मना वयन्ति तन्तुवायाः । अतोऽस्माकं वस्त्राण्यपि भूमिरेव ददाति ।

अतस्तां सर्वदात्रीं भुवं मातेति भक्त्या वन्दामहे ।

निबन्धः கட்டுரை பூச்சரா: நிலத்தில் செல்பவை ஜலச்சரா:

ஜலத்தில் செல்பவை खेचरा: ஆகாசத்தில் செல்பவை स्थलं தரை மकरா: முதலைகள் खे ஆகாயத்தில் गृध्रा: கழுதககள் कमठ: ஆமை विश्रमाय ஒய்வின் பொருட்டு कठिन: இறுக்கமடைந்தது भारसह: கனத்தைத் தாங்கக் கூடியது जलाशया: நீர்நிலைகள் सरित: ஆறுகள் तडागा: குளங்கள் कूपा: கிணறுகள் अधिवसाम: மேல் வசிக்கிறோம் चलत: நகர்கின்ற धरति தாங்குகிறாள் शयित्वा படுத்து सस्यानि தானியப்பயிர்கள், शाका: காய்கள், संभृतं நிரப்பப்பட்டுள்ள - நிரம்பிய निर्मायन्ते கட்டப்படுகின்றன लोहजातं உலோக வகைகள் निर्मितानि செய்யப்பட்ட उपयुञ्जम: உபயோகிக்கிறோம் महार्पाणि விடை உயர்ந்த वस्तूनि செல்வங்கள் कार्पासात् பஞ்சிவிருந்து तन्तूनि நூல்களை निर्माय உருவாக்கி वयन्ति நெய்கிறார்கள் तन्तुवाया: நெசவாளர்கள் सर्वदात्रीं எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்ற.

இதில் உள்ள ஸந்திகள்:

प्राणिनः + अस्यां । प्राणिनः + त्रिविधाः + भूचराः + जलचराः + खेचराः + इति । मनुष्याः + मृगाः + अन्ये + वसन्तः + भूचराः । मीनाः + मकराः + अन्ये । प्राणिनः + जलं + एव । अतः + ते । काकाः + गृध्राः + च । आकाशे + उड्डयन्ते । भूमिः + एव + आधारः । जलचराः + अपि । स्थलचराः + दृश्यन्ते । भूमेः + द्वौ । स्थलभागः + च + इति । सः + स्थलभागः । कठिनः + भारसहः + च । भुवः + मध्ये । परितः + च । जलाशयाः + वर्तन्ते । सरितः + तडागाः । समुद्राः + इति । जलभागः + इति । चलतः + अस्मान् । शाकाः + च । भूमौ + एव । अन्यतः + अन्यत् +

சு. அசு + ஈவ | தி: + நிர்மிதானி | ஸ்தானி + அந்யானி | பூமி: + பரதி +
ஈதி | பூமி: + வஸுதா | அந: + அஸ்தாக் | வஸாமி + அபி | பூமி: + ஈவ |
அந: + தா | மானா + ஈதி |

சில விசேஷஞ்சொற்கள்: பசுநி, பரநி, அகஞ்சுநி, நிபசாம:,
பவாம:, அபிவசாம:, பரதி, ஓபிவசாம:, பிவாம:, வடாம:, இவை
அகிலத்திலும் மட்டு எதுவும் திகழ்காத விசேஷஞ்சொற்கள். சில
ஒருகாலத்திலும் சில பன்மைத்திலும், சில உத்தம பகுவுத்திலும்
சில பிரதம பகுவுத்திலும் உள்ளன. அவைகளைக் ஒருகால,
இருகால, பன்மை உருவங்கள் பின்வருமாறு:-

பசுநி, வசந:, வசுநி | பரதி, பரந:, பரநி | அகஞ்சுநி
அகஞ்சுந:, அகஞ்சுநி | நிபசாமி, நிபசாவ:, நிபசாம: | பவதி பவந:
பவநி | பவாமி, பவாவ:, பவாம: | அபிவசாமி, அபிவசாவ:, அபிவசாம: |
பரதி, பரந:, பரநி | ஓபிவசாமி, ஓபிவசாவ:, ஓபிவசாம: | பிவாமி,
பிவாவ:, பிவாம: | வடாமி, வடாவ:, வடாம: |

பகுதி: | இந்தக் கட்டுரைகளைத் தமிழில் மொழி
பெயர்க்கவும். ஸத்திகளின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.
விசேஷஞ்சொற்கள் தன்மைப்போல (உத்தம - பகுவுத்)
படர்க்கைப்போல (பிரதம பகுவுத்) தரப்படும்படி. படர்க்கை,
முன்விடல், தன்மை என்ற நிலைகளிலும் உள்ள இருகால்களின்
உருவங்களைத் தருக.

பஹிஷ: பாட: - பாடம் 26

சங்கிதம் அபிஜானசாகுந்தலம் - 11

(அநஸூயா த்ரியவதா ச சகுந்தலாபா: சரஸூயி | சகுந்தலா தி
பரிவரந: | ராஜா தாப்யா சஹ் பரமாமா: திஹி |)
த்ரியவதா - (சஹிஷேப) அநஸூயி | ஈப: பூபோநக: மாதரம் அநிப்யதி |
ஈதி, சங்கோதபாவ ஈந் மானா |
சகுந்தலா - ஹலா, அஹரணா அஸ்தி | பூபபோந்வதரா மஞ்சு |
சரஸூயி - பூபிப்யா: ப: ஹரணம், ச: தவ சமீபி வர்தி | (மஞ்சு:)

சகுந்தலா - கதம் மலி ஈவ?

ராஜா - அநமாவேன | அய் ஜந: தவ அராபயிதா | ச ஈவ சமீபி வர்தி |

கி சிதலி: நலினிஹி: பிஜயாமி? இந் தவ பரஸி சம்வாஹ்யாமி |

சகுந்தலா - மானிபா பவந: | திபு ந அந்மானம் அபராபயிபி |

(ஈதி வந்நாப மந்நு ஈப்யதி | ராஜா தா ஹஸிந மூஹதி |)

சகுந்தலா - பிவ | வினயம் ஸ்த | அஹ் அந்மநி ந ப்ரபவாமி |

ராஜா - பிஹ | அஹ் மூஜநேப்யி பவெந | தவபவாந் குலபதி: பரம் வேதி |

அசு ச ந ஹிபம் சஹிப்யதி | வஹ்யி ராஜந்யகந்வதா: மான்பரீண

பிவாஹி பரிபிநா: | தா: பிநுபி: அபிநந்நிதாஹ |

சகுந்தலா - மா மூப | சமீபிப்யா பூப: அநுமதி ஹய்யி |

ராஜா - பவநு | மோஹ்யாமி |

சகுந்தலா - கதா ?

நேப்யி - அபி சஹ்வரம் அமந்வபஸ்ய | ஸஜினி வபஸ்யிதா |

சகுந்தலா - (சரஸூயம்) பிவ | அசஹ்யம் அபா மிதமீ ஈதி: அகஞ்சுநி |

தந் விதபாந்நரிநி பவ |

ராஜா - தபா | (ஈப்யநிபி: நிபதி)

பரிவரநி (பரிவரந:, பரிவரநி) பவ்விலகட புக்கிடுகம். சஹிஷேப
கவ்வபுத்தலுடம். விவங்கவவாக, பிதக: குட்டி, அநிப்யதி
(அநிப்யத:, அநிப்யநி) குட்டுவதது. சங்கோதபாவ (சங்கோதபானி,
சங்கோதபாவ, சங்கோதபாவம்) (இருவரும்) சேர்த்து கவப்போம். ஹரணம்
தவ்விய பஹகாய்பவம் சவ் தவ்விய குப்பலிக்கும் குடம். அஹரணா
கவப்பவரத்தவம். பூபிப்யா: அந்யதரா உவகன் இருவர்களைக் ஒருவன்.
அராபயிதா திருப்பி வரும்படி நடத்து கவப்பவன். சங்கோதபாவம்
(சங்கோதபாவ:, சங்கோதபாவம்) கவப்புத்திருப்படி பிடித்து விடுகிறேன்.
மானிபா: மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். ந அந்மானம் அபராபயிபி
தவ்விய திருப்பிக் குகறவாக நடத்துகவப்பவனாக

दाशरथिः मारुतिः *போல்*. पर्यदेवयत् *அமுதாளர்* सास्त्रेण *கண்ணீருடன்*
கூடிய.

वरानने ! यत्र सागरमुत्तीर्य वयं तां रात्रिं वपिताः । (तत्) समुद्रस्य तीर्थं
एतत् दृश्यते । विशालाक्षि ! तव हेतोः लवणार्णवे सागरे मया बद्धः सुदुष्करः
नलसेतुः एषः । वैदेहि ! अक्षोभ्यं वरुणालयं अपारं अभिगर्जन्तं,
शङ्खशुक्तिसमाकुलं सागरं पश्य । मैथिलि ! हनुमतो विश्रामार्थं सागरं भित्त्वोत्थितं
हिरण्यनाभं काञ्चनं शैलेन्द्रं पश्य ।

८. एतत्तु दृश्यते तीर्थं समुद्रस्य वरानने ।
यत्र सागरमुत्तीर्य तां रात्रिमुपिता वयम् ॥
९. एष सेतुर्मया बद्धः सागरे लवणार्णवे ।
तव हेतोर्विशालाक्षि नलसेतुः सुदुष्करः ॥
१०. पश्य सागरमक्षोभ्यं वैदेहि वरुणालयम् ।
अपारमभिगर्जन्तं शङ्खशुक्तिसमाकुलम् ॥
११. हिरण्यनाभं शैलेन्द्रं काञ्चनं पश्य मैथिलि ।
विश्रामार्थं हनुमतो भित्त्वा सागरमुत्थितम् ॥

கடினபதவுரை: तीर्थं *துறை* वरानने *சிறந்த முகமுடையவளே*
अक्षोभ्यं *கலக்க முடியாத வரुணன் என்ற ஜல*
தேவதையின் இருப்பிடமான अभिगर्जन्तं *இறைகின்ற roaring*
हिरण्यनाभं *தங்கப்புதையல் உள்ள காంచன் பொன்னொளி வீசுகின்ற*
विश्रामः *இளைப்பாறுதல்.*

समुद्रस्य कुक्षी एतत् स्कन्धावारनिवेशनं वर्तते । एतत् महात्मनः सागरस्य
सेतुबन्धः इति रूपात् त्रैलोक्येन पूजितं तीर्थं दृश्यते । एतत् परमं पवित्रं,
महापातकनाशनम् । अत्र पूर्वं विभुः महादेवः प्रसादं अकरोत् । अत्र अयं
राक्षसराजः विभीषणः आजगाम ।

१२. एतत् कुक्षी समुद्रस्य स्कन्धावारनिवेशनम् ।
एतत्तु दृश्यते तीर्थं सागरस्य महात्मनः ॥

१३. सेतुबन्ध इति रूपात् त्रैलोक्येनाभिपूजितम् ।
एतत् पवित्रं परमं महापातकनाशनम् ॥
१४. अत्र पूर्वं महादेवः प्रसादमकरोद्विभुः ।
अत्र राक्षसराजोऽयमाजगाम विभीषणः ॥

கடினபதவுரை: कुक्षिः *வயிறு* स्कन्धावारः *கூடாரம்* camp त्रैलोक्यं
முயலகு विभुः *எங்கும் நிறைந்த.*

सीते ! एषा रम्या सुग्रीवस्य पुरी चित्रकानना सा किष्किन्धा दृश्यते,
यत्र मया बाली हतः । सीते ! एषः कांचनैः धातुभिः वृतः सविद्युत् तोयद इव
महान् गिरिवरः ऋश्यमूको दृश्यते । अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।
सीते ! मया बालिनो वधाय समयश्च कृतः । एषा चित्रकानना नलिनी सा पम्पा
दृश्यते, त्वया विहीनः सुदुःखितः अहं बिललाप । अस्यास्तीरे मया धर्मचारिणी
शबरी दृष्टा । अत्र योजनबाहुः कबन्धो मया निहतः । सीते ! असी जनस्थाने
श्रीमान् वनस्पतिः दृश्यते, विलासिनि ! यत्र बली पक्षिणां प्रवरः महातेजाः
जटायुः रावणेन तव हेतोः निहतः ।

१५. एषा सा दृश्यते सीते किष्किन्धा चित्रकानना ।
सुग्रीवस्य पुरी रम्या यत्र बाली मया हतः ॥
१६. दृश्यतेऽसी महान् सीते सविद्युदिव तोयदः ।
ऋश्यमूको गिरिश्रेष्ठः कांचनैः धातुभिर्वृतः ॥
१७. अत्राहं वानरेन्द्रेण सुग्रीवेण समागतः ।
समयश्च कृतः सीते वधार्थं बालिनो मया ॥
१८. एषा सा दृश्यते पम्पा नलिनी चित्रकानना ।
अस्यास्तीरे मया दृष्टा शबरी धर्मचारिणी ॥
१९. अत्र योजनबाहुश्च कबन्धो निहतो मया ।
दृश्यते च जनस्थाने सीते श्रीमान् वनस्पतिः ॥ .
२०. जटायुश्च महातेजाः तव हेतोर्विलासिनि ।
रावणेन हतो यत्र पक्षिणां प्रवरो बली ॥

கடினபதங்கள் சிவகானனா விசித்திரமான காடுகள் உள்ள சவிடியுத் மின்னலுடன் கூடிய தாது: படிமம் Orc समय: வாக்குறுதி (நேரம். மதம்) யோனவாது: ஒரு யோஜனை நீளமுள்ள கைகள் உடையவன் வநஸ்பதி: பூவில்வாமல் காய்க்கும் மரம் முதலியன ப்வர்: சிறந்தவன்.

வரவரிணி ! எதத் தத் அஸ்தாக் அபுமபதம் . ஶுபதர்னி ! பர்ணாஸாலா தபா சிவா டுஸ்யதே யத் த்வ் ராஸுஸெந்ரேண ராவபென வலாத் டுதா . எபா ரம்யா ப்ரஸநஸலிலா ஶுபா ஶோடாவரி . மெயிலி ! எப: அஶஸ்த்யஸ்யாஅரமோ டுஸ்யதே பஸ்ய . எப: மஹாத்மந: ஶுதீஸுஸ்ய டீஸ: அபும: . வேடேஹி ! அத்ர மஹாந் ஶரபஶாஅரமோ டுஸ்யதே யத்ர பூரந்ர: ஶஶஸூாஸு: ஶக்ர ஡பயாத: . அஸ்திந் டேஸே மயா மஹாகாயோ விராஸு ஶிஶத: . தநும஡்யமே ! எதே தாபஸாவாஸா டுஸ்யந்தே யத்ர ஶூர்யவேதானஸுப: குலபதி: அத்ரி: வஸதி . ஶீதே ! அத்ர த்வயா தர்மசாரிணி தாபஸீ (அநஸூயா) டுஸா .

21. எதத் ததாஅமபதம் அஸ்தாக் வரவரிணி .
பர்ணாஸாலா தபா சிவா டுஸ்யதே ஶுபதர்னி ॥
22. எபா ஶோடாவரி ரம்யா ப்ரஸநஸலிலா ஶிவா .
அஶஸ்த்யஸ்யாஅரமோ ஶேப டுஸ்யதே பஸ்ய மெயிலி ॥
23. டீஸஸுசுவேவாஅரமோ ஶேப ஶுதீஸுஸ்ய மஹாத்மந: .
வேடேஹி டுஸ்யதே சாத்ர ஶரபஶாஅரமோ மஹாந் ॥
஡பயாத: ஶஶஸூாஸு யத்ர ஶக்ர: பூரந்ர: ॥
24. அஸ்திந் டேஸே மஹாகாயோ விராஸு ஶிஶதோ மயா .
எதே டி தாபஸாவாஸா டுஸ்யந்தே தநும஡்யமே ॥
25. அத்ரி: குலபதிர்யத்ர ஶூர்யவேதானஸுப: .
அத்ர ஶீதே த்வயா டுஸா தாபஸீ தர்மசாரிணி ॥

கடினபதவுரை: ஶுபதர்னி அழகிய தோற்றமுடையவளே டீஸ: ஓளி வீசுகின்ற ஶஶஸூாஸு: ஆயிரம் கண்ணுள்ளவன் பூரந்ர:

முப்புரங்களை எரிக்கக் காரணமானவன் தாபஸாவாஸா: முனிவர்களின் தங்குமிடங்கள் தநு-ம஡்யமே சிறுந்த இடையுடையவளே குலபதி: பல 1000 சிஷ்யர்களுடைய குரு வேதானர்: அக்ஷி.

ஸுதநு ! அஸீ ஶீலேந்ர: சிவகூட்: ப்ரகாஸதே, யத்ர கைகயீபுத்ர: மாப்ரஸாடபித் து அஶாத: . எபா ஶா சிவகானனா யமுநா டூராத் டுஸ்யதே, யத்ர ஶ்ரீமானு அரடூாஜாஅரம: எப: ப்ரகாஸதே . வரவரிணி ! எபா நானாடுஜிஶாஸாஶீர்ணா ஶ்ரஶபுஸ்திதகநனா த்ரிபதயா ஶஶா டுஸ்யதே . எதத்ர ஶூஶிவேரபுரம், யத்ர ஶுடு: ஶமாஶாத: . ஶீதே ! எபா ஶா யூபமாலினி ஶரயூ: டுஸ்யதே . எபா ஶா மம பிது: ராஜதானி அயோ஡்யா டுஸ்யதே . வேடேஹி ! அயோ஡்யா புநராஶதாஸி . ப்ரணாமம் கुरु .

26. அஸீ ஶுதநு ஶீலேந்ர: சிவகூட்: ப்ரகாஸதே .
யத்ர மா கைகயீபுத்ர: ப்ரஸாடபிதுமாஶாத: ॥
27. எபா ஶா யமுநா டூராத் டுஸ்யதே சிவகானனா .
அரடூாஜாஅரமோ யத்ர ஶ்ரீமானேப ப்ரகாஸதே ॥
28. எபா த்ரிபதயா ஶஶா டுஸ்யதே வரவரிணி .
நானாடுஜிஶாஸாஶீர்ணா ஶ்ரஶபுஸ்திதகானனா ॥
29. ஶூஶிவேரபுரம் சைத்ர ஶுடு யத்ர ஶமாஶாத: .
எபா ஶா டுஸ்யதே ஶீதே ஶரயூயூபமாலினி ॥
30. எபா ஶா டுஸ்யதேஸுயோ஡்யா ராஜதானி பிதுர்மம .
அயோ஡்யா கुरु வேடேஹி ப்ரணாமம் புநராஶதா ॥

கடினபதவுரை: ஶுதநு அழகிய உடல் உடையவளே ப்ரஸாடபித் து ஶமாநாஸம் சேய்ய த்ரிபதயா ஶ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்ற மூன்று வடிவிலும் ஓடுகின்ற டிஜ் பல் - அந்தணர், பறவைமுதலிய ஶந்தூக்கள், இருபிறப்பை உடையவை யூபமாலினி வேள்விக்கம் பங்களின் மாலே (வரிசை) உடைய.

பயிற்சி :

1. வசனநடைப் பகுதிக்குப் பதவுரை எழுதவும்.
2. சேய்யுட்பகுதியுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்.

3. ஸமாஸம் எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயர் எழுதவும்.

त्रिकूटशिखरे स्थितां, विश्वकर्मणा निर्मितां, हरीणां राक्षसानां च, महत् विशसनं, तव हेतोः, सपत्नीनां सहघ्नेण, समुद्रस्य तीर्थं, समुद्रस्य कुक्षौ, सुग्रीवस्य पुरी ।

4. வீக்ரஹ வாக்யம் எழுதி ஸமாஸத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடவும்.

त्रिकूटशिखरे, राक्षसेश्वरः, महापार्थ-महोदरी, नलसेतुः, बरुणालयं, शङ्ख-शुक्ति-समाकुलं, स्कन्धावारनिवेशनं, राक्षसराजः, गिरिश्रेष्ठः, गिरीन्द्रः, वानरेन्द्रेण, तापसाबासाः, कैकयीपुत्रः, द्विजगणाकीर्णा ।

संस्कृतश्रीः - पाठ माला - ५

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா - 5

संस्कृतश्रीः भाषाबोधनाय क्रमशः विवरणं ददाति, यथा स्वयमेव गृहे बालाः कुनाराः वृद्धाश्च अवहिताः भाषामेनां वशीकुर्युः । भाषा न कापि वस्तुतः कठिना मृदुर्वा । भूयोभूयः श्रद्धया नियततया यथा यथा अभियोगः क्रियते, तथा तथा सा वशो भवति । लेखनं भाषणं चेति द्वयं हृद्गतस्य भावस्य परस्मै निवेदनाय उपकुरुते । भाषणाय, अन्यः कश्चन भाषाज्ञः अपेक्ष्यते । लेखनाय न सः अपेक्ष्यते । भाषणे प्रथमं प्रायशः अपभ्रंशो जायते । यदि अन्यः अस्य हितं चिन्तयन् अपभ्रंशं निर्दिशति, स्वयं च निर्दुष्टं संभाषते, तदा भाषणे अपभ्रंशः अपयात्येव । लेखनेऽपि प्रथमं अपभ्रंशाः भवेयुरेव । द्वित्रवारं स्वयमेव लिखितस्य अनुशीलनेन प्रायो दोषाः दृष्टिपथं आयान्त्येव । ततो दोषाणां निराकरणं सुकरमेव । भाषणे नैतत् घटते । चापतो निर्गतः शर इव भाषितं न प्रत्यादातुं शक्यते । भाषणे शक्तेः वर्धनेनैव भाषायां स्वातन्त्र्यं लभ्येत । अतः पाठमालागतान् पाठान् द्वित्राः संभूय पठत । परस्परं अन्यैव भाषणं कुरुत । लिखत हृद्गतम् । परस्परं लिखितमनुशीलयत । सन्दिग्धं अध्यापकाय निवेद्य परिष्कुरुत । भाषा भवतां वशो भवेत् ।

इतः गद्य - पद्यमयानि प्रकरणानि, कानिचित् पदशो वियोजनं, अन्वयः, सन्धेः समासस्य च निर्देशः तमिलि अर्थः इति क्रमं अवलम्ब्य पाठयन्ते । भवद्भिः स्वतः अवगम्येषु विषयेषु विवरणं न दीयेत ।

स्वस्त्यस्तु । शुभमस्तु । ऋद्धिरस्तु । वाक्पटुत्वमस्तु । दुरूहविषयावगाहोऽस्तु । लोकहिते प्रवणताऽस्तु । सर्वत्र शुभभावना स्थिरीभवतु । मङ्गलं नः । मङ्गलं वः ॥

पुस्तकजपवटहस्ते वरदाभयचिह्नचारुवाहुलते ।
कर्पूरामलदेहे वागीश्वरि शोधयाशु मम चेतः ॥

प्रथमः पाठः — பாடம் 1

श्रीशङ्करोदन्तम्

प्रथमो भागः ।

गुरुब्रह्मा गुरुविष्णुः गुरुदेवो महेश्वरः ।

गुरुः साक्षात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरुवे नमः ॥ १ ॥

गुरुः ब्रह्मा (भवति) गुरुः विष्णुः (भवति) गुरुः देवः महेश्वरः
(भवति) गुरुः साक्षात् परं ब्रह्म (भवति) । तस्मै श्रीगुरुवे नमः । (महान्
ईश्वरः महेश्वरः । श्री युक्तः गुरुः श्रीगुरुः ।)

குரு பீசும்மா, குரு விஷ்ணு, குரு தேவனுள் பரமசிவன்.
குருவே பரம்பொருள். அந்த குருவிற்கு நமஸ்காரம்.

श्रीगुरुं प्रणिपत्याहं दक्षिणामूर्तिरूपिणम् ।

शङ्करोदन्तमाख्यास्ये पूर्वाचार्यैः प्रकीर्तितम् ॥ २ ॥

अहं दक्षिणामूर्तिरूपिणं श्रीगुरुं प्रणिपत्य पूर्वाचार्यैः प्रकीर्तितं
शङ्करोदन्तं आख्यास्ये । (दक्षिणामूर्तिः रूपं यस्य तं । पूर्वं आचार्याः
तैः । शङ्करस्य उदन्तः, तं ।

நான் தசுநிணுமுர்த்தி வடிவமுள்ள பெருமைபெற்ற
குருவை வணங்கி முற்காலத்திய பெரியோர்களால் கூறப்பட்ட
சங்கராசாரியரின் வரலாற்றைச் சொல்கிறேன்.

अस्ति कैलासशिखरे दक्षिणाशामुखः शिवः ।

वटाधः सनकादिभ्यो मौनेन ब्रह्म बोधयन् ॥ ३ ॥

कैलास शिखरे दक्षिणाशामुखः शिवः वटाधः सनकादिभ्यः मौनेन
ब्रह्म बोधयन् अस्ति । (कैलासस्य शिखरं, तस्मिन् । दक्षिणा च सा
आशा च, तस्यां मुखं यस्य, सः । वटस्य अधः । सनकः आदिः
येषां ते, तेभ्यः ।

கைலாஸத்தின் சிகரத்தில் தெற்குதிசை நோக்கிய
சிவபெருமான் ஆலமரத்தினடியில் ஸனகர் முதலானோருக்கு
மௌனமாகப் பரம்பொருளைப் பற்றி விளக்கிக்கொண்டு
இருக்கிறார்.

स कदाचित् करुणया त्यक्त्वा मौनं ततः प्रयान् ।

सन्नातुं भवतापातान् चचार भुवि शङ्करः ॥ ४ ॥

सः एकदा करुणया मौनं त्यक्त्वा ततः प्रयान् भवतापातान् सन्नातुं
शङ्करः (भूत्वा) भुवि चचार । (भवस्य तापः, तेन आर्तः, तान् ।
शंक्रोति इति शङ्करः ।

அவர் ஒருசமயம் கருணையால் பேசாமையைக் கைவிட்டு
அங்கிருந்து கிளம்பியவராகப் பிறப்பெனும் மீனியால்
நொந்தவர்களை நன்கு காப்பாற்ற சங்கராசாரியர் வடிவில்
பூமியில் கற்றி வந்தார்.

नुमस्तमुत्तमश्लोकं शङ्करं लोकशंकरम् ।

शृणुमोऽवहितास्तस्य चरितं परमाद्भुतम् ॥ ५ ॥

उत्तमश्लोकं लोकशङ्करं तं शङ्करं नुमः । तस्य परमाद्भुतं चरितं
अवहिताः शृणुमः । (उत्तमः श्लोकः यस्य तं । पुण्या कीर्तिः यस्य,
तं । लोकस्य शं करोति इति, तं । परमं च तत् अद्भुतं च ।

அந்த பெருமைமிக்க புகழ்பெற்றவரும் உலகிற்கு நன்மை
புரிவருமான சங்கராசாரியரை குறிப்போம். அவரது மிகவும்
வியக்கத்தக்க வரலாற்றைக் கருத்துடன் கேட்போம்.

कलिना बलिना व्याप्ते विष्णुते धार्मिके पथि ।

रुचिरे कापथे वेदविहिताचार संश्लवे ॥ ६ ॥

देवेदितः करुणया शम्भुः सगुहपद्मजः ।

सहरी रोचयामास जनिं शंकरणेच्छया ॥ ७ ॥

धार्मिके पथि बलिना कलिना व्याप्ते, विभुते (च सति), कापथे रुचिरे, वेदविहिताचार संह्वे (सति) देवेदितः शंभुः करुणया सगुह पद्मजः, सहिरः, शङ्करणेच्छया जनिं रोचयामास। (कुत्सितः पन्थाः कापथं, तस्मिन्। वेदेन विहितः आचारः, तस्य संह्वः, तस्मिन्। देवैः ईदितः। गुहेन पद्मजेन च सहितः (गुहः पद्मजश्च ताभ्यां सहितः। हरिणा सहितः। शङ्करणाय इच्छा, तथा।)

தர்மத்தை ஒட்டிய வழி வலிவுள்ள கலியால் ஊடுறுவப்பட்டு அழிந்தபோது, வேதம் கூறிய நன்னெறி மறைந்த போது, தீயவழி (மக்களுக்கு) மிகவும் விரும்பத் தக்கதானபோது, தேவர்களால் வேண்டப்பெற்ற சிவபெருமான் (மக்களுக்கு) நன்மைபுரியும் எண்ணத்தால் முருகன் - பிறும்மாவுடனும் விஷ்ணுவுடனும் அவதாரம் எடுப்பதை விரும்பினார்.

केरलेषु नदी ख्याता पूर्णा यत्तीरयोर्द्वयोः।

हरेर्हरस्य सद्धानि दिव्यान्याभान्ति सर्वतः ॥ ८ ॥

द्वयोः यत्तीरयोः दिव्यानि हरेः हरस्य (च) सद्धानि सर्वतः आभान्ति, सा पूर्णा (नाम) नदी केरलेषु ख्याता। (परयाः तीर, तयोः।)

எதன் கரையில் தெய்விகப் பெருமை மிக்க விஷ்ணுவுடையதும் சிவனுடையதுமான கோயில்கள் எங்கும் விவங்குகின்றனவோ, அந்த பூர்ண (என்ற) நதி கேரளத்தில் புகழ் பெற்றது.

ऋद्धिमानुत्तरे तस्यास्तीरे विप्रगणाश्रयः।

कालटीति महान् ग्रामः फलभारनतद्रुमः ॥ ९ ॥

तस्याः उत्तरे तीरे, विप्रगणाश्रयः ऋद्धिमान्, फलभारनतद्रुमः कालटी इति महान् ग्रामः (अस्ति)। (ऋद्धिः अस्य अस्तीति सः। विप्राणां गणः, तस्य आश्रयः। फलानां भारः, तेन नताः द्रुमाः यस्मिन् सः।)

அந்த நதியின் வடக்குக்கரையில் அந்தணர் கூட்டம் குடி இருப்பதும் செழிப்புள்ளதுமும் பழங்களின் கமையால் தழைந்த மரங்கள் உள்ளதுமான காலடி என்ற பெரும் கிராமம் (உள்ளது).

तमावसच्छिवगुरुः भार्ययाऽऽर्याम्बया सह।

निर्यान्त्याध्ययनैर्यज्ञैः ऋणद्वितयमादरान् ॥ १० ॥

शिवगुरुः आर्याम्बया भार्यया सह अध्ययनैः यज्ञैः (च) आदरात् ऋणद्वितयं निर्यात्वं तं आवसत्। (ऋणयोः द्वितयं, तत्।)

சிவகுரு (என்ற அந்தணர்,) ஆர்யாம்பா என்ற மகிஷியுடன் வேதம் ஒதுதலாலும் யாகங்களாலும் இருகடன்களைக் கருத்துடன் திருப்பிக்கொடுத்து அந்த கிராமத்தில் வசித்தார். (அந்தணனுக்கு பிறந்ததும் மூன்று கடன்கள் ஏற்படுகின்றன. குஷிக்கடன், தேவக்கடன், பித்ருக்கடன் என. வேதம் ஒதுவதால் குஷிக்கடன் நீங்குகிறது. யாகங்கள் புரிவதால் தேவக்கடனும், நல்ல பின்பை பெறுவதால் பித்ருக்கடனும் நீங்குகின்றன. அவற்றில் குஷிக்கடனையும் தேவக்கடனையும் சிவகுரு தீர்த்துவிட்டார்.)

यातप्राये वयोमध्ये हृष्टात्मानमपुत्रकम्।

पितृणामनृणो नाधापीति खेदमवाप सः ॥ ११ ॥

सः वयोमध्ये यातप्राये आत्मानं अपुत्रकं हृष्टा अद्य अपि पितृणां अनृणः न, इति खेदं अवाप। (वयसो मध्यं तस्मिन्। प्रायो यातं, तस्मिन्। न पुत्रको यस्य तम्। न ऋणं यस्य सः।)

அவர் (தன்) நடுவயது அனேகமாகக் கழிந்தபோது நான் பின்பை இல்லாநிலை இருப்பவனாக உணர்ந்து இந்த வயதிலும் முன்னோர்களது கடன் தீர்த்தவனாக இல்லையே என்று மனவேதனையை அடைந்தார். (பித்ருக்கள் - தனக்கு முன்னோரான தந்தை பாட்டனார் முப்பாட்டனார் ஆகியோர்.)

भक्तवत्सलमीशानं भजावापत्यलब्धये।

इति पत्न्या प्रेरितस्स वृषाचलमुषागमत् ॥ १२ ॥

“भक्तवत्सलं ईशानं अपत्यलब्धये भजाव” इति पत्न्या प्रेरितः
सः वृषाचलं (नाम क्षेत्रं) उपागमत्। (भक्तेषु वत्सलः तं। अपत्यस्य
लब्धिः, तस्यै। वृषः एव अचलः (अचलीभूतः) यस्मिन् तत्।)

பக்தர்களிடத்தில் பரிவுள்ள பரமேஸ்வரனை குழந்தைப்
பெற்றிற்காக உபாசிக்கப்போம் என்று மனைவியால்
தூண்டப்பெற்ற அவர் விருஷாசலத்தை அடைந்தார்.

भजनं तावचरतां तत्र भक्त्या समेधितौ।

वृषाचलेशस्तावाह प्रसन्नस्तपसा तयोः ॥ १३ ॥

तत्र भक्त्या समेधितौ तौ भजनं अचरताम्। तयोः तपसा प्रसन्नः
वृषाचलेशः तौ आह। (वृषाचलस्य ईशः।)

அவ்விருவரும் பக்தி நிரம்பியவர்களாக பஜன விரதத்தை
அனுஷ்டித்தார்கள். அவர்களது தவந்தால் மகிழ்ந்த
விருஷாசலநாதன் இவர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்.

युवां वरयतं पुत्रान् बहून् मूढांश्चिरायुषः।

सर्वज्ञमेकमथवा दिव्यमल्पायुषं सुतम् ॥ १४ ॥

युवां मूढान् चिरायुषः बहून् पुत्रान् अथवा दिव्यं सर्वज्ञं अल्पायुषं
एकं वरयतम्। (चिरं आयुः येषां ते, तान्। सर्वं जानाति इति, तं।
अल्पं आयुः यस्य, तं।)

“நீங்கள் இருவரும் மூடர்களும் நீண்ட ஆயுள்
உள்ளவர்களுமான பல பிள்ளைகளையோ தெய்வீக
சக்தியுள்ளவனும் எல்லாம் அறிந்தவனுமான அல்பாயுளுள்ள
ஒரு பிள்ளையையோ தேர்ந்து எடுங்கள்” (என்று).

पुत्रोऽस्तु नौ स सर्वज्ञः इत्युच्यते कृताञ्जली।

सर्वज्ञस्तनयो भूयात् गृहान् यातं मुदान्वितौ ॥ १५ ॥

इत्थं शिवां शिवगिरं श्रुत्वा तौ मुदितान्तरौ।

अयातां स्वगृहं शम्भौ समर्पितनिजेहितौ ॥ १६ ॥

“सः नौ पुत्रः सर्वज्ञः अस्तु” इति तौ कृताञ्जली उच्यते।
“तनयः सर्वज्ञः भूयात्। मुदा अन्वितौ गृहान् यातम्।” इत्थं शिवां
शिवगिरं श्रुत्वा तौ मुदितान्तरौ, शंभौ समर्पित निजेहितौ स्वगृहं अयाताम्।
(कृतः अञ्जलिः याभ्यां, तौ। शिवा गीः ताम्। मुदितं आन्तरं ययोः,
तौ। स्वस्य (स्वयोः) गृहम्। समर्पितं निजं ईहितं याभ्यां तौ, तं।)

“எங்களுக்கு எல்லாமறிந்தவனாக அந்தப்பிள்ளை
இருக்கட்டும்” எனக் கைகூப்பியவர்களாகச் சொன்னார்கள்.
“எல்லாமறிந்த பிள்ளை உண்டாகட்டும். மகிழ்ச்சியடைந்த-
வர்களாக வீட்டை நோக்கிச் செல்லுங்கள்” என்று மங்களமான
பரமேஸ்வரனின் பேச்சைக்கேட்டு மனம் மகிழ்ந்தவர்களாக
சிவபெருமானிடத்தில் தங்களுக்கு விருப்பத்தை ஒப்படைத்-
தவர்களாக வீட்டை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

सा दधार सती गर्भं काले शिवमहोयुतम्।

ववृषे शनकैस्तस्याः गर्भो रविरिवोन्मिषन् ॥ १७ ॥

सती सा काले शिवमहोयुतं गर्भं दधार। तस्याः गर्भः, उन्मिषन्
रविः इव शनकैः ववृषे। (शिवस्य महः, तेन युतः, तं।)

அவள் உரிய காலத்தில் சிவனது ஒளியுடன் கூடிய
கருவைத்தாங்கினாள். உதிக்கும் சூரியன்போல் அந்தக்கரு
சிறிதுசிறிதாக வளர்ந்தது.

षड्विंशे शतके प्राप्ते यौधिष्ठिरशकस्य च।

एकत्रिंशे नन्दनान्दे नन्द्ये मेपज्ञते रवी ॥ १८ ॥

वेशाखशुक्लपञ्चम्यां कर्कटे भे पुनर्वसौ।

मध्याह्नेऽभिजिति श्रीमन्मुहूर्ते सर्वमङ्गले ॥ १९ ॥

सा प्रासूत शुभे काले सुतमिन्द्रमिवादितिः।

सुलक्षणं विशालाक्षं पित्रोरानन्ददायिनम् ॥ २० ॥

(शङ्करः) भाषां अधेत्। ततः वर्णान् पपाठ, लिलेख च। पिता तृतीये अन्दे यथाविधि अस्य चूडां चकार। (विधिं अनतिक्रम्य यथाविधि।)

(சிகவான சங்கரர்) மொழியை அறிந்துகொண்டார். அதன் பிறகு எழுத்தைக் கற்றுக்கொண்டார். எழுதினார். இவரது கந்தை மூன்றாவது வயதில் முறைப்படி இவருக்குச் சௌனம் செய்தார்.

देवीं भेजे सतनयो नित्यं ग्रामान्तसंस्थिताम्।

शङ्कराय ददौ शिष्टं क्षीरादेव्यै निवेदितात् ॥ २५ ॥

(शिवगुरुः) सतनयः, नित्यं ग्रामान्तसंस्थितां देवीं भेजे। देव्यै निवेदितात् क्षीरात् शिष्टं शङ्कराय ददौ। (ग्रामस्य अन्ते संस्थिता तां)

(சிவகுரு) குமாரனுடன் தினமும் கிராமத்தின் எல்லையில் கோயில் கொண்டுள்ள பார்வதியை வழிபட்டு வந்தார். தேவிக்கு நிவேதனமாக அளிக்கப்பட்ட பாலில் மீந்ததை சங்கரருக்கு அளித்து வந்தார். (காலடிக்குப் பக்கத்திலுள்ள மாணிக்கமங்கலத்தில் உள்ள காத்யாயனிதான் இந்த பார்வதிதேவி என்று சொல்கின்றனர்.)

कदाचिज्जनके याते क्वचिन्मात्रा प्रचोदितः।

देवीमाराधयद्बालः स्वयं क्षीरं निवेदयन् ॥ २६ ॥

कदाचित् जनके क्वचित् याते, मात्रा प्रचोदितः बालः क्षीरं निवेदयन् देवीं आराधयत्।

ஒருநான் தந்தையான சிவகுரு எங்கோ (வெளியூர்) சென்று இருந்தபோது தாயான ஆர்யாம்பையினால் அனுப்பப்பட்ட சிறுவர் சங்கரர், தானே பாலை நிவேதனம் செய்பவராக தேவியை வழிபட்டார்.

पिबेति प्रार्थयामास सा नागृह्यात्ततः पयः।

रुरोद बालको देवी सन्निधायपिबत्पयः ॥ २७ ॥

(सः) 'पिव' ! इति प्रार्थयामास। सा ततः पयः न अगृह्यात्। बालः रुरोद। देवी सन्निधाय पयः अपिबत्।

(சங்கரர் பாலைக்) குடி என்று வேண்டினார். அந்ததேவி சங்கரரிடமிருந்து பாலை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. பாலான சங்கரர் (அதனைக்கண்டு) அழுத்தொடங்கினார். தேவி தோன்றிப் பாலைக் குடித்தாள்.

देव्या सर्वं पयः पीतं दृष्ट्वा किं वा न शेषितम्।

मह्यं देहि पयः शिष्टं इत्यरोदीत्स बालकः ॥ २८ ॥

देव्या सर्वं पयः पीतं दृष्ट्वा, "शेषितं न किं वा?" "मह्यं शिष्टं पयः देहि" इति सः बालकः अरोदीत्।

அந்தச் சிறுவனான சங்கரர் தேவியால் எல்லா பாலும் குடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஏன் பால் (எனக்குத் தருவதற்காக) மீதப்படுத்தவில்லை? எனக்கு மீதமாக உள்ள பாலைத் தா என்று அழுதார்.

सा लालयन्ती तं बालमद्भमारोप्य वत्सला।

अपाययत्पयः स्तन्यं बालस्तेनाभवत्कविः ॥ २९ ॥

वत्सला सा, तं बालं अङ्गं आरुप्य लालयन्ती, स्तन्यं पयः अपाययत्। तेन बालः कविः अभवत्।

குழந்தையிடம் அன்பு மிகுந்த அந்த தேவி அந்தக் குழந்தையை மடியில் ஏற்றிக் கொஞ்சுபவளாக (தன்) முலைப்பாலை ஊட்டிவிட்டாள். அந்த பாலன் அதனால் கவி ஆனார்.

ततः शिवगुरुर्बालं पथमेऽन्दे सुमेधसम्।

ब्रह्म संग्राहयामास ह्युपनीय यथाविधि ॥ ३० ॥

ततः शिवगुरुः, पथमे अन्दे, सुमेधसं बालं यथाविधि उपनीय, ब्रह्म संग्राहयामास। (शोभना मेधा यस्य तम्।)

அதன் பிறகு சிவகுரு ஐந்தாவது வயதில் நல்ல அறிவாலியான சிறுவனை முறைப்படி உபநயனத்தால் தூய்மைப் படுத்தி காயத்திரி மந்திரத்தை ஏற்கச்செய்தார்.

अथैकदा शिवगुरुः समाधाय मनः शिवे ।

दैवदिष्टं पदं भेजे निर्वृत्तनिखिलक्रियः ॥ ३१ ॥

அதேகடா சிவகுரு: சிவே மன: சமாபாய நிர்வூத்தநிஃலிக்ரிய: டேவடிஷ்டம் பதம் ப்ஜே । (நிர்வூத்தா நிஃலிலா க்ரியா யேந ச: । டேவேந டிஷ்டம், தத்)

அதன் பிறகு ஒருநாள் சிவகுரு சிவபெருமானிடம் மனத்தைப் பதிந்து எல்லாக்கடமைகளும் தீர்ந்தவராக விடுதல்த மரணத்தை அடைந்தார்.

गते पितरि खिद्यन्त्या मात्रा नीतो गुरोः कुलम् ।

अथैष्ट निगमान् सर्वान् आगादस्याष्टमं वयः ॥ ३२ ॥

பிதரி கதே, மாத்ரா குரோ: குலம் நீத:, சவீந் நிஃமான் அஷ்டேஷ்ட । அஸ்ய அஷ்டம் வய: அஃகாத் ।

தந்தை மறைந்ததும் மனைவையேறப்பட்ட தாயாரால் குருவின் இரூப்பிடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டவராக எல்லா வேதங்களையும் கற்றார். அவருக்கு எட்டாவது வயது வந்தது.

भिक्षां ग्रहीतुं स्वयोगेनागात्कदाचन ।

दरिद्रविप्रसदनं भिक्षां देहीत्ययाचत ॥ ३३ ॥

கடாசித் சவயோஃனேந (சஹ) பிஷ்டாம் ஃரஹீதூத் டரிட்ரவிப்ரசடனம் அஃகாத் । “பிஷ்டாம் டேஹி” இதி அயாசித் (சமானம் வய: யேபா தே சவயர:, தேபா ஃரண:, தேந । டரிட்ரோ விப்ர:, தஸ்ய சடனம், தத் ।)

ஒருசமயம் தன்வயதுக்கொத்த நன்பர் கூட்டத்துடன் பிட்சை ஏற்பதற்காக ஏழை அந்தணனின் வீட்டை அடைந்தார்.

कल्याणी द्विजपत्नी सा वटुं वीक्ष्याद्भुताकृतिम् ।

अदृष्ट्वा वटवे दातुमन्विच्छन्त्यपि किञ्चन ॥ ३४ ॥

एकं धात्रीफलं दीना ददौ तस्मा अवाङ्मुखी ।

कल्याणी विप्रपत्नी सा, अद्भुताकृतिं वटुं वीक्ष्य अन्विच्छन्ती अपि वटवे दातुं किञ्चित् अपश्यन्ती, अवाङ्मुखी दीना एकं धात्रीफलं तस्मै ददौ । (द्विजस्य पत्नी । अद्भुता आकृतिः यस्य, तं । धात्र्याः फलं, तत् । अवाक् मुखं यस्याः सा)

அந்த மங்களம் திரம்பிய அந்தணர் மனைவி விந்தைக்குரிய வடிவுள்ள பிரும்மசாரியைக் கண்டு, பிரும்மசாரிக்குக் கொடுக்கத் தேடியும் எதையும் காணாதவளாக வேதனை யற்றவளாகத் தலை குனிந்தவளாக ஒரு நெல்லிக்கனியைத் தந்தாள்.

तां दृष्ट्वाऽकिञ्चनां दीनां स निष्किञ्चनवत्सलः ॥ ३५ ॥

उपतस्थे रमां देवीं नारायणकुटुंबिनीम् ।

ततः प्रसन्नां कमलां ययाचे दययाऽऽर्द्रधीः ॥ ३६ ॥

நிஷ்கிञ்ചனவत्சல:, ச: அகிञ்ചனா் டீனா் தா் ட்ரூஷ்டா, நாராயணகுடும்பினீ ரமா் டேவீ் உபதஸ்தே । தத: ப்ரசந்நா் கமலா் யயாசே டயயா அர்஢்ர஢ீ: யயாசே । (ந கிञ்ചന यस्यां सा, तां । न किञ्चन येषु ते निष्किञ्चनाः तेषु वत्सलः । कुटुम्बं अस्याः अस्तीति कुटुम्बिनी । नारायणस्य कुटुम्बिनी । आर्द्रा धीः यस्य सः ।

ஒன்றுமில்லாத ஏழைகளிடம் அன்புள்ள அந்த சங்கரர் வேதனையற்றவளும் கொடுக்க ஒன்றுமில்லாதவளுமான அவளைக்கண்டு. நாராயணனின் இல்லாளும் எல்லாம் வல்லவளுமான லக்ஷ்மியை வழிபட்டார். அதனால் தயையால் ஃரநெஞ்சமுள்ளவராக அருள் வடிவம்கொண்ட லக்ஷ்மியை வேண்டினார்.

विप्रपत्न्याऽऽत्मसर्वस्वं दत्तं मह्यमिदं फलम् ।

यद्यहं दयनीयोऽस्यै दद्या देवार्हसंपदः ॥ ३७ ॥

“विप्रपत्न्या आत्मसर्वस्वं, इदं फलं दत्तम् । यदि अहं दयनीयः, देवार्हसंपदः अस्यै दद्याः । (विप्रस्य पत्नी, तथा । आत्मनः सर्वं स्वं । देवानां अर्हाः संपदः, ताः ।)

அந்தணன் மனைவியால் தனது முழு உடமையாகிய இந்தக்கனி எனக்குத் தரப்பட்டது. நான் உனது கருணைக்குரியவனாகில், இவனுக்குத் தேவர்களுக்குகந்த செல்வங்களை அளிப்பாய்.

स्तुत्या प्रीता विदित्वाऽस्य हृदतं कृपया रमा ।

कनकामलकैवृष्टैः गेहमापूरयत्तदा ॥ ३८ ॥

स्तुत्या प्रीता रमा, अस्य हृदतं विदित्वा, कृपया तदा वृष्टैः कनकामलकैः गेहं आपूरयत् । (हृदि गतम् । कनकमयानि आमलकानि, तैः ।

துதியால் மகிழ்ந்த லக்ஷ்மீதேவி சங்கரது கருத்தை உணர்ந்து அப்போது பொழிந்த தங்க நெல்லிக்கனிகளால் வீட்டை நிரப்பினாள்.

अष्टमे हायने सर्वविद्यापारङ्गतो वटुः ।

निवृत्तोऽभूद्गुरुकुलान्मातृशुश्रूषणे रतः ॥ ३९ ॥

अष्टमे हायने सर्वविद्यापारङ्गतः वटुः, गुरुकुलात् निवृत्तः, मातृशुश्रूषणे रतः अभूत् । (सर्वाः विद्याः तासां पारं गतः । गुरोः कुलं, तस्मात् । मातुः शुश्रूषणं, तस्मिन् ।)

எட்டாவது வயதில் எல்லா கல்வித் துறைகளின் எல்லையை அடைந்த (அந்த) பிஞ்சும்மசாரியான சங்கரர் குருவின் வீட்டிலிருந்து திரும்பியவராகத் தாயின் பணிவிடையில் ஈடுபட்டவராக இருந்தார்.

नदीं विदूरगां गन्तुमक्षमां जरया प्रसूम् ।

दृष्ट्वाऽऽनिन्ये नदीं पूर्णां तूर्णं निजगृहान्तिकम् ॥ ४० ॥

विदूरगां नदीं जरया गन्तुं अक्षमां प्रसूं दृष्ट्वा, पूर्णां नदीं तूर्णं निजगृहान्तिकं आनिन्ये । (विदूरे गच्छति, तां । न क्षमा तां । निजं गृह, तस्य अन्तिकं ।)

அவர் வெகுதூரத்தில் சென்றுகொண்டிருந்த பூர்ணாதி நோக்கி முதுமையால் செல்ல முடியாதிருந்த தாயைக்கண்டு பூர்ணாதியை உடனேயே தனது வீட்டின் அருகாமையை அடையச்செய்தார்.

एकदा शङ्करं नयामवतीर्णं यदृच्छया ।

तत्रागतोऽग्रहीनक्रो बालश्चुक्रोश मातरम् ॥ ४१ ॥

एकदा, नद्यां अवतीर्णं शङ्करं, यदृच्छया तत्र आगतः नक्रः अग्रहीत् । बालः मातरं (प्रति) चुक्रोश ।

ஒருசமயம் ஆற்றில் இறங்கிய சங்கரரைத் திடீரென அங்கு வந்த முதலை கவ்விற்று. பாலனான சங்கரர் தாயைக் கூவிக் கூப்பிட்டார்.

अंब ! नक्रगृहीतोऽहमायुषोऽन्तः समागतः ।

गृहीयामाश्रमं तुर्यं जन्मान्तरमिदं मतम् ॥ ४२ ॥

“अंब ! अहं नक्रगृहीतः । आयुषः अन्तः समागतः । तुर्यं आश्रमं गृहीयाम् । इदं जन्मान्तरं मतम् ॥” (नक्रेण गृहीतः । अन्यत् जन्म-जन्मान्तरं ।)

நாயே ! நான் முதலையால் கவ்வப்பட்டுள்ளேன். வாழ்வின் முடிவு நெருங்கிவிட்டது. நான்காவது ஆசிரமத்தை ஏற்பேன். இது வேறு பிறவி எனக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

नक्रान्मुक्तोऽथ जीवेयं यतिर्पायां पराङ्गतिम् ।

इत्युक्ता सा क्षणं दध्यौ कृत्ये दोलायितान्तरा ॥ ४३ ॥

“अथ नक्रात् मुक्तः जीवेयं (यदि) यतिः परां गतिं यायाम् ।” इति उक्ता सा कृत्ये दोलायितान्तरा क्षणं दध्यौ । (दोलायितं अन्तरं यस्याः सा)

முதலியிலிருந்து விடுபட்டவனானால் உயிர் பிழைப்பேன். அல்லது (விடுபடாவிடில்) சன்யாசியாகி உத்தமகதியை அடைவேன். இவ்வாறு கூறப்பட்ட ஆர்யாம்பாள் கிறிது நேரம் யோசித்தாள்.

மृत्यுக்ரஹாதுதம் த்ராதும் நான்யம் மார்பம்விந்தத |

சந்யாசசுக்ரஹணே புத்ரமநுமேனே ஹிதேபிணி || 44 ||

சா மृत்யுக்ரஹாது துதம் த்ராதும் அந்யம் மார்பம் ந அவிந்தத | ஹிதேபிணி புத்ரம் சந்யாசசுக்ரஹணே அநுமேனே | (மृत்யு: க்ரஹ:, த்ரஹாது | சந்யாசசுக்ரஹணம், தர்மிந் | ஹிதம் இச்சந்தி |

சாவின் பிடியிலிருந்து பிள்ளையைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவள் வேறு வழியைக் காணவில்லை. இதத்தைச் செய்ய முனைந்தவளாகப் பிள்ளையை ஸன்யாஸம் ஏற்க அனுமதித்தாள்.

சந்யஸ்தோஹ்மிதி க்ரோஷந் சாலோ நக்ராடமுக்யத |

தீரம் ப்ரஹ்மஹாதுமா நநாமாம்பாபதாஜயோ: || 45 ||

“அஹ் சந்யஸ்த:” இதி க்ரோஷந் சால: நக்ராது அமுக்யத | ப்ரஹ்மஹாது தீரம் ப்ரஹ்ம அம்பாபதாஜயோ: நநாம | (ப்ரஹ்ம: ஆத்மா பஸ்ய, ச: | பதே அஜே இவ | அந்ராயா: பதாஜே, தயோ:)

நான் ஸன்யாஸியாகிவிட்டேன் என உரக்கச் சொல்லுகின்ற சங்கரர் முதலியிலிருந்து விடுபட்டார். கரையை அடைந்து மகிழ்ந்து தாயின் திருவடித்தாமரைகளில் வணங்கினார்.

இத எவ ப்ரஹ்மஜிப்யே ஜநந்யநுமதஸ்த்வயா |

சாபி மாமுத்ரே கृत்யே ரக்ஷேயுஸ்த்வாம் சுஹஜ்நா: || 46 ||

“ஜநநி! த்வயா அநுமத: இத: எவ ப்ரஹ்மஜிப்யே | உத்ரே கृत்யே மாம் சாபி | சுஹஜ்நா: த்வாம் ரக்ஷேயு: || (சோமந் டுத்யேபாம் நே, சுஹதோ ஜநா:)

அம்மா! உங்களால் அனுமதிக்கப்பட்டவனாக நான் இங்கிருந்தே (இப்பொழுதே) துறவியாக வெளிச்செல்வேன். மேற்கொண்டு செய்யவேண்டிய விஷயத்தில் உத்தரவிடுங்கள். (உங்களிடம்) அக்கரையுள்ளவர்கள் உங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள்.

இதி ப்ரார்ப்யமானம் தம் க்ருக்ஷாஹ்யபூதி: ப்ரஸூ: |

ப்ராஹ் மஹேஹபாதே த்வம் வித்யா: சங்கீதம் த்வயம் || 47 ||

க்ருக்ஷாது லப்யபூதி: ப்ரஸூ:, இதி ப்ரார்ப்யமானம் தம், ப்ராஹ் “மஹேஹபாதே த்வம் த்வயம் சங்கீதம் வித்யா: |” (லப்யா பூதி: யயா சா | மம ஹே:, தஸ்ய பாத:, தஸ்திந்)

மிகச்சிரமப்பட்டுத் தைரியமடைந்த அந்தத்தாய் அனுமதி கோரிநிற்கின்ற அவரைக் கேட்டுக் கொண்டாள். “என்னுடைய உடல் விழுந்ததும் நீயே ஈமச்சடங்குகளைச் செய்வாய்”

ஹேஹந்நே ச்மர மாம் மாத: சமேப்யாமி த்வதந்நிகம் |

விபிவத்கரணியம் ச கார்ப்யே வசநாந்வ || 48 ||

“மாத: ஹேஹந்நே மாம் ச்மர | த்வதந்நிகம் சமேப்யாமி | த்வ வசநாது கரணியம் ச விபிவத்க்ரணியே |” (ஹேஹ அந்ந:, தஸ்திந் | த்வ அந்நிகம் |)

தாயே! உடலின் இறுதிநிலையில் என்னை நினைவுங்கள். நான் தங்கள் சமீபம் வருவேன். முறைப்படி செய்ய வேண்டியதை உங்கள் சொற்படி செய்வேன்.

இந்யுக்த்வா மாதரம் நத்வா ப்ரதஸ்யே திசாமுத்ராம |

பூர்ணாதீராலயகத: க்ருக்ஷ்ண: ப்ரஸ்திதமாஹ் தம் || 49 ||

இதி மாதரம் த்வத்வா, நத்வா, உத்ராம் திசாம் (ப்ரதி) ப்ரதஸ்யே | ப்ரஸ்திதம் தம், பூர்ணாதீராலயகத: க்ருக்ஷ்ண: அஹ் | (பூர்ணாயா: தீரே ஆலய:, ஆலயம் கத: |)

இவ்வாறு கூறித் தாயைக் வணங்கி வடக்கு திசை நோக்கிக்கிளம்பினார். கிளம்பிய அவரை பூர்ணாதீராலயத்தில் கோயில்கொண்டுள்ள பூர் கிருஷ்ணர் கூறினார்.

த்வயா மானுஹிதாயேயமானிதா த்வத்யுஹந்நிகம் |

மஹாமோர்மிகரேஸ்தீத்ரம் தாதயத்யநிசாம் நதீ || 50 ||

“मातृहिताय त्वया त्वद्वहान्तिकं आनीता इयं नदी मद्दाम ऊर्मिकैः
अनिशं तीव्रं ताडयति।” (मातुः हितं तस्मै। तव गृहं, तस्य अन्तिकं,
मम धाम। ऊर्मय एव कराः तैः।)

உன்னால் உன் தாயின் நன்மையை முன்னிட்டு உன் வீட்டின்
அருகில் கொணரப்பெற்ற இந்த ஆறு என் இருப்பிடத்தை
அலைகளாகிய கைகளால் எப்போதும் கடுமையுடன்
அடித்துக்கொண்டு இருக்கிறது.

सलिलैश्चाल्यमानं मत्सदनं पतनोन्मुखम्।
तस्माद्विधाय मद्दाम्ने रक्षां, याहि स्वसिद्धये ॥ ५१ ॥

“सलिलैः चाल्यमानं मत्सदनं पतनोन्मुखम्। तस्मात् मद्दाम्ने रक्षां
विधाय, स्वसिद्धये याहि।” (मम सदनं, पतनाय उन्मुखम्। मम धाम,
तस्मै। स्वस्य सिद्धिः, तस्यै।)

நீரின் தாக்குதலால் அசைக்கப்பட்டிருக்கின்ற என்
இருப்பிடத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டுத் தன் காரியத்தை
நிறைவேற்றச் செல்வாயாக.

इतीरितस्तत्प्रतिमां अपनीयापगातटात्।
स्थिरे रम्ये प्रदेशे तं प्रत्यस्थापयदच्युतम् ॥ ५२ ॥

इति ईरितः तत्प्रतिमां आपगातटात् अपनीय स्थिरे रम्ये प्रदेशे
तं अच्युतं प्रत्यस्थापयत्। (तस्य प्रतिमा। आपो गच्छन्ति अनया इति
आपगा। तस्याः तटः तस्मात्।)

இவ்வாறு கூறப்பட்டவராக அந்த கிருஷ்ணரது
விக்ரஹத்தை ஆற்றல்கரையிலிருந்து அப்புறப்படுத்தி,
ஸ்திரமான அழகிய இடத்தில் அவரைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

तस्माज्जनन्याथ ततो लब्धानुज्ञां यतान्तरः।
प्रतस्थे पथि निर्द्वन्द्वं भावयन्ब्रह्म निर्गुणम् ॥ ५३ ॥

तस्मात् जनन्याः च अनुज्ञां लब्धा, यतान्तरः, पथि निर्द्वन्द्वं
निर्गुणं ब्रह्म भावयन् ततः प्रतस्थे। (यतं आन्तरं येन)

அதன் பிறகு அந்த கிருஷ்ணரிடமிருந்தும் தாயிடமிருந்தும்
அனுமதி பெற்று மனத்தை அடக்கியவராக வழியில்
வேற்றுமைகள் அற்ற தூயதான பரம்பொருளை மனத்தில்
தியானம் செய்துகொண்டே அவ்விடம் விட்டகன்ருர்.

गुरोश्चरणसेवार्थीं गुर्वन्वेपणतत्परः।
ग्रामान्पुराणि महानान्यतीत्य प्राप नर्मदाम् ॥ ४४ ॥

गुरोः चरणसेवार्थीं, गुर्वन्वेपणतत्परः, ग्रामान् पुराणि महानानि
अतीत्य नर्मदां प्राप। (चरणयोः सेवा, सैव अर्थः यस्य, सः तदेव
परं यस्य तत्परः। गुरोः अन्वेपणे तत्परः।)

(சங்கரர்) குருவின் திருவடிகளின் பணிவிடை செய்யும்
நோக்கம் உள்ளவராக, குருவை நாடுவதில் முனைந்தவராக
கிராமங்களையும் நகரங்களையும் காடுகளையும் தாண்டி நம்மதை
ஆற்றை அடைந்தார்.

पुरा चिदंबरेशस्य प्रदोपनटनाद्भुतम्।
द्रष्टुमभ्यागतः कथित्पाणिनिनाम तापसः ॥ ५५ ॥

पुरा चिदंबरेशस्य प्रदोपनटनाद्भुतं द्रष्टुं पाणिनिः नान कथित्
तापसः, अभ्यागतः। (चिदम्बरे नटानां ईशः, प्रदोपे नटनं, तदेव अद्भुतं,
तत्।)

முன்னர் ஒருநான் சிதம்பரத்து ஈசனாகிய நடராஜப்
பெருமானின் நடனமெனும் விந்தையைக் காண்பதற்காக
பாணினி என்றமுனிவர் வந்தார்.

स चक्रे नृत्यतस्यस्य ढकानादविजम्भितैः।
वर्णजालैः पदाभिख्यशास्त्रसूत्राणि बुद्धिमान् ॥ ५६ ॥

बुद्धिमान् सः, नृत्यतः तस्य ढक्कानाद्विजृम्भितैः, वर्णजालैः
पदाभिरव्यशास्त्राणि चक्रे। (ढक्कायाः नादः, तेन विजृम्भितानि, तैः।
वर्णानां जालानि तैः। पदं इति अभिरव्या यस्य, तद् शास्त्रं, तस्य
सूत्राणि)

மிகச்சிறந்த அறிவாளியான அந்த பாணினி நர்த்தனம்
செய்கின்ற அந்த நடராஜப் பெருமானின் உடுக்கின்
ஒலியிலிருந்து வெளியான எழுத்துக் கூட்டங்களைக் கொண்டு
பத சாஸ்திரம் என்ற இலக்கண நூலுக்கான ஸூத்திரங்களை
எழுதினார்.

अथान्यस्तत्सहाध्यायी नाम्ना वररुचिर्मुनिः ।

वार्तिकान्याह सूत्रार्थं विवरीतुं महामतिः ॥ ५७ ॥

अथ, तत्सहाध्यायी अन्यः, नाम्ना वररुचिः महामतिः मुनिः सूत्रार्थं
विवरीतुं वार्तिकानि आह। (सह अधीते इति सहाध्यायो, तस्य सहाध्यायी
सूत्राणां अर्थः तं। महती मतिः यस्य सः।

மேலும் பாணினியுடன் இலக்கணம் கற்றவரான மற்றொரு
முனிவர் பெரும் அறிவாளி வரரூசி என்பவர், ஸூத்திரங்களின்
பொருளை விளக்குவதற்காக வார்த்திகங்களைச் செய்தார்.
(சொன்னதையும் சொல்லாததையும் தவறானவைகளையும்
பற்றிக் தெளிவு படுத்துபவை வார்த்திகங்கள்).

विष्णोर्हि शयनं शम्भोर्नूपुरं च महीधरः ।

शेषः पतञ्जलिरभूत् दिदक्षुः स सभानटम् ॥ ५८ ॥

भुवं गतः तपस्विन्या गोणीनाम्न्याः स सर्पराट् ।

सुतार्थिन्याः सवित्रेऽर्घ्यमर्पयन्त्याः कराञ्जलैः ॥ ५९ ॥

अपतत्सुन्दरवपुः बालकः सातिविस्मिता ।

सन्तुष्टा सस्वजे बालं स बभूव पतञ्जलिः ॥ ६० ॥

विष्णोः शयनं, शंभोः नूपुरं, महीधरश्च, शेषः पतञ्जलिः अभूत्।
सभानटं दिदक्षुः भुवं गतः स सर्पराट् सवित्रे अर्घ्यं अर्पयन्त्याः सुतार्थिन्याः
गोणीनाम्न्याः कराञ्जलैः सुन्दरवपुः बालकः अपतत्। सा अतिविस्मिता
सन्तुष्टा (सती) बालं सस्वजे। सः पतञ्जलिः बभूव। (महीं धरति
इति। द्रष्टुं इच्छुः। सभायां नटति इति। गोणी इति नाम यस्याः
सा, तस्याः। सर्पाणां राट्। सुतः(एव) अर्थः यस्याः सा। करयोः
अञ्जलिः, तस्याः, सुन्दरं वपुर्वस्य, सः।)

விஷ்ணுவின் படுக்கையும் சிவபெருமானின் காலணிரும்
பூமியைத் தாங்குபவரும் ஸர்பங்களின் அரசனுமான
ஆதிசேஷன் சபையில் ஆடும் நடராஜப் பெருமானை (கூத்தர்
பெருமானை)ப் பார்க்க விரும்பியவராகப் பூமியை அடைந்து
பின்னை வேண்டித் தவமியற்றுகின்ற கோனி என்பவள்
ஸூர்யனுக்கு அர்ப்பயம் கொடுக்கும்போது அவளது
அஞ்சலியிலிருந்தும் அழகிய சிகவாக கீழே விழுந்தார்.
விர்தையில் ஆட்பட்ட அவள் அந்தக் குழந்தையை வாரி
அணைத்தாள். அவர் பதஞ்சலியானார்.

चिदम्बरे नटेशानं दृष्ट्वा सिद्धोऽभवन्मुनिः ।

पतञ्जलिं करुणया स्वयं देवः समादिशत् ॥ ६१ ॥

भाष्यं पाणिनिसूत्राणां विधातुं वार्तिकोपरि ।

पतञ्जलिः पाणिनीयसूत्राणां भाष्यमातनोत् ॥ ६२ ॥

चिदम्बरे नटेशानं दृष्ट्वा गुनिः सिद्धः अभवत्। देवः पतञ्जलिं
पाणिनिसूत्राणां वार्तिकोपरि भाष्यं विधातुं करुणया स्वयं आदिशत्।
पतञ्जलिः पाणिनिसूत्राणां भाष्यं आतनोत्। (नटानां ईशानः, तं; पाणिनेः
सूत्राणि, तेषां। वार्तिकस्य उपरि।)

स्वर्णरत्ने महाभाष्यमुपदेष्टुमना मुनिः ।

शिष्यान्सतीक्षमाणोऽभून्नटेशोक्षणनिवृत्तः ॥ ६३ ॥

मुनिः स्वर्णरत्ने नटेशेक्षणनिर्वृतः, महाभाष्यं उपदेष्टुमनाः (सन्), शिष्यान् प्रतीक्षमाणः अभूत् (स्वर्णमयो रत्नः, तस्मिन्। महत् भाष्यम्। उपदेष्टुं मनो यस्य। नटानां ईशः, तस्य ईक्षणं, तेन निर्वृतः।)

தங்கத்தாலான நடன அரங்கில் முனிவரான பதஞ்சலி நடராஜப் பெருமானைக் கண்டதால் மனநிறைவு கொண்டவராக மஹாபாஷ்யத்தைப் போதிக்க விரும்பியவராக சீடர்களை எதிர்பார்த்து இருந்தார்.

कदाचिदागतान् शिष्यान् स सहस्रं ततस्ततः।

वक्तुं प्रवृत्ते भाष्यं सहस्रस्तम्भमण्डपे ॥ ६४ ॥

कदाचित्, सः ततस्ततः, आगतान् सहस्रं शिष्यान् सहस्रस्तंभमण्डपे भाष्यं वक्तुं प्रवृत्ते। (सहस्रं स्तंभाः यस्मिन् सः मण्डपः, तस्मिन्।)

ஒரு சமயம், ஆங்காங்கிருந்து வந்து கூடிய ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் பாஷ்யத்தை போதிக்கத் தொடங்கினார்.

मध्ये जवनिका काचित् लम्बिता गुर्वधीतिनाम्।

नान्येन संलपेत्कश्चित् नापगच्छेद्बहिः कश्चित् ॥ ६५ ॥

नोत्क्षिपेद्वा जवनिकां सर्वोऽप्यवहितो भवेत्।

इत्यादिश्य च्छात्रवर्गं भाष्यं गुरुपादिशत् ॥ ६६ ॥

गुर्वधीतिनां मध्ये काचित् जवनिका लम्बिता। “कश्चित् (अपि) नान्येन न संलपेत्। कश्चित् बहिः न अपगच्छेत्। जवनिकां वा न उत्क्षिपेत्। सर्वः अपि अवहितः भवेत्।” इति छात्रवर्गं आदिश्य गुरुः भाष्यं उपादिशत्। (गुरुः अधीतिनश्च, तेषां। छात्राणां वर्गः, तं।)

குருவிற்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையே ஒரு திரை தொங்கவிடப்பட்டது. “எவரும் மற்றவருடன் பேசக்கூடாது. வெளியே எங்கும் செல்லக்கூடாது. திரையையும் தூக்கக்கூடாது. எல்லோரும் கவனத்துடன் இருக்கவேண்டும்”

என்று உத்தரவிட்டுவிட்டு மாணவர் வகுப்பிற்கு குரு பாஷ்யத்தை போதித்தார்.

अष्टौ दिनान्यतीतानि नवमेऽह्नि किमप्यभूत्।

गौडदेशागतः कश्चित्पाठमध्ये बहिर्ययौ ॥ ६७ ॥

अष्टौ दिनानि अतीतानि। नवमे अह्नि किमपि अभूत्। गौडदेशागतः कश्चित् पाठमध्ये बहिः ययौ। (गौडो नाम देशः, तस्मात् आगतः। पाठस्य मध्ये)

எட்டு நாட்கள் சென்றன. ஒன்பதாவது நாளில் ஏதோ (எதிர்பாராதது) நடந்தது. கௌடதேசத்திலிருந்து (கிழக்கு வங்கம் - ஒரிஸ்ஸாவின் இடையிலுள்ளது) வந்த ஒருவன் பாடத்தின் இடையே வெளியே சென்றான்.

उदक्षिपज्वनिकां शिष्यः कश्चन कौतुकात्।

सर्वोऽपश्यन्भीमरूपं स्वगुरुं शेषरूपिणम् ॥ ६८ ॥

कश्चन शिष्यः कौतुकात् जवनिकां उदक्षिपत्। सर्वे शेषरूपिणं स्वगुरुं भीमरूपं अपश्यन्। (भीमं रूपं यस्य, तं। शेषः रूपं यस्य, तं। स्वस्य स्वेषां वा गुरुः तं।)

ஒரு சிலியன் குறுகுறுப்பால் திரையைத் தூக்கினான். எல்லோரும் பயங்கர வடிவம் கொண்ட ஆதிசேஷன் உருவிவிருந்த தம் குருவைக் கண்டனர்.

क्षणाद्विपाश्रिणा दग्धान् दृष्ट्वा स्वं रूपमास्थितः।

शशाप गौडमाया-न्तं ब्रह्मरक्षो भवेति सः ॥ ६९ ॥

सः (पतञ्जलिः) क्षणात् (शिष्यान्) विपाश्रिणा दग्धान् दृष्ट्वा, स्वं रूपं आस्थितः, आयान्तं गौडं “ब्रह्मरक्षः भव” इति शशाप। (विषय्य अग्निः तेन।)

அந்த பதஞ்சலி, தொடயில் விஷத்தீயால் எரிக்கப்பட்ட அவர்களைக் கண்டு தன் வாடிவை ஏற்றவராக தன்னை நோக்கி

வருகின்ற கௌடதேசத்திலிருந்து வந்த மாணவனை
பிரும்மராக்கஸனாக ஆவாய் எனச் சபித்தார்.

शिष्यनाशानुतप्तोऽथ गौडमाहूय सादरम् ।

मदनुग्रहतो भातु महाभाष्यं तवान्तरे ॥ ७० ॥

वत्स मागा विपादं त्वं शिष्यस्ते भवितोत्तमः ।

तस्मै मत्कृतिमध्याप्य शापान्मुक्तो भवेत्यशात् ॥ ७१ ॥

शिष्यनाशानுதप्त: சாடரம் ਗौடம் आहूय, "महाभाष्यं तवान्तरे
मदनुग्रहत: भातु। वत्स! त्वं विपादं मा गा:। ते उत्तम: शिष्यो
भवित्वा। तस्मै मत्कृतिं अध्याप्य शापात् मुक्त: भव" इति अशात्।
(शिष्याणां नाश:, तेन अनुतप्त:। मम अनुग्रह:, तस्मात्। मम
कृति:, तां।)

(கௌடதேசத்திலிருந்து) மற்ற மாணவர்களின் அழிவால் மனம்
வருந்தியவராக ஆகரவுடன் கௌடனை அழைத்து "உன்
அறிவில் என் அருளால் மஹா பாஷ்யம் நன்கு தெளிவாகப்
புரியட்டும். குழந்தாய்! கலங்காதே! உனக்கு நல்ல சீடன்
ஏற்படுவான். அவனுக்கு என் நூலைப் போதித்துப் பின்
சாபத்திலிருந்து விடுபடுவாய்" என ஆணையிட்டார்.

इत्थं गुरोः प्राप्य वरं गौडो रक्षोवपुर्धरः ।

रेवातटे वटेऽवात्सीत् सच्छिष्यावेक्षणोन्मुखः ॥ ७२ ॥

गौडः इत्थं गुरोः वरं प्राप्य, (रक्ष)रक्षोवपुर्धरः सच्छिष्यावेक्षणोन्मुखः
रेवातटे वटे अवात्सीत्। (रक्षसो वपुः, तं धरतीति सः। सन् शिष्यः,
तस्य अवेक्षणं, तस्मिन् उन्मुखः। रेवापा: तट:, तस्मिन्)

இப்படி கௌடர் குருவிடமிருந்து அருள்வாக்கு பெற்று
பிரும்மராக்கஸ வடிவமேற்றவராக நம்மதை நதிக்கரையில்
நல்லதொரு சீடனை எதிர்பார்ப்பதிலேயே முனைந்தவராக
ஆலமரத்தில் தங்கி இருந்தார்.

उज्जयिन्याश्चन्द्रशामांभिधो विप्रवदुस्तदा ।

अहीश्वरमहाभाष्यमभ्येतुं दक्षिणानगात् ॥ ७३ ॥

तदा उज्जयिन्याः चन्द्रशामांभिधः विप्रवदुः अहीश्वरमहाभाष्यं अभ्येतुं
दक्षिणान् अगात्। (चन्द्रशामां इति अभिधा यस्य। विप्रो वदुश्च। अहीनां
ईश्वरः, तस्य महाभाष्यं, तत्।

உஜ்ஜயினியிலிருந்து சந்திரசாமா என்ற பெயருள்ள ஒரு
அந்தணர் சிறுவன் அப்போது பாம்பரசனான பதஞ்ஜலியின்
மஹா பாஷ்யத்தைக் கற்பதற்காகத் தென்னுடைய
அடைந்தார்.

शापार्तं गौडमुद्धतुं स्वयं चन्द्रवपुर्धरः ।

पतञ्जलिः समायात इति प्राहुः पुराविदः ॥ ७४ ॥

पुराविदः "शापार्तं गौडं उद्धतुं स्वयं चन्द्रवपुर्धरः पतञ्जलिः
समायातः" इति प्राहुः। (शापेन आर्तः, तं। चन्द्रस्य वपुः, तद्
धरतीति।)

முன்னாள் சரித்திரமறிந்தவர்கள் சாபத்தால் வாடிய
கௌடரை கரையேற்றுவதற்காக பதஞ்ஜலி சந்திரசாமாவின்
உடல் தாங்கியவராக வந்தார் எனக் கூறுவர்.

निष्ठारूपं पचेर्दूया इति पृष्टः स रक्षसा ।

पकमित्वाह तेनासौ नीतस्तुष्टेन शिष्यताम् ॥ ६५ ॥

"पचेः निष्ठारूपं दूयाः" इति रक्षसा पृष्टः सः "पकं" इति
आह। तेन तुष्टेन असौ शिष्यतां नीतः।

பச் என்ற விஷயப்பகுதியில் இறந்தகால விஷயெச்சம்
சேர்ந்த உருவம் சொல்வாய் என அந்த பிரும்மராக்கஸனால்
கேட்கப் பெற்ற அந்த சந்திரசாமா 'பக்வம்' எனக் கூறினார்.
மகிழ்ச்சியுற்ற அந்த பிரும்மராக்கஸனால் சிஷ்யராகப்பட்டார்.

अध्याप्य तं महाभाष्यं त्यक्त्वा रक्षोवपुस्ततः ।

गौड आशास्य शिष्यं तं प्रतस्थे दिशमुत्तराम् ॥ ७६ ॥

ततः तं महाभाष्यं अध्याप्य, रक्षोवपुः त्यक्त्वा तं शिष्यं आशास्य
गौडः उत्तरां दिशं प्रतस्थे। (रक्षसो वपुः, तत्।)

பிறகு அந்த சந்திரசர்மாவிற்கு மஹாபாஷ்யத்தைப் போதித்து விட்டு பிறும்மராசுடிவடிவை விட்டு, அந்த சிஷ்யனை வாழ்த்திவிட்டு கௌடர் வடக்கு நோக்கிச் சென்றார்.

தூரியாஶ்ரமமாஸாய ஂீஶு யுுுீஶ்ராக்ஷுதாது.

ஶ்ரஶவித்யாமிதிகு ஶுதரீமித்யுவாஸ ச ॥ 33 ॥

ஂீஶு: யுுுீஶ்ராத் ஶுதாத் தூரியாஶ்ரம் அாஸாத் ஶ்ரஶவித்யாமிதிகு. ஶுதரீமித்யுவாஸ ச. (யுுுிஶினாமி ஶீஶ்ர: தஸுாத் தூரிய: அாஶ்ரம: தம் ஶ்ரஶண: வித்யா தாமி)

கௌடர் யுுுகுகுகளில் சிறந்த சுகரிடமிருந்து நான்காவது ஸன்யாஸமெனும் ஆசிரமத்தை ஏற்று, பரம்புபாருகிப்பற்றிய கல்வியைப் பயின்றார். பதரியில் வசித்தார்.

சுந்ர: ஶ்ரான்தஶிராதிதே: நித்யா மஹ்மேயிவாந்.

தம் காசிஶிவியாஸாஸ நவநிதேந கந்யகா ॥ 34 ॥

சுந்ர: சிராதிதே: ஶ்ரான்த: நித்யா மஹ் எயிவாந். தம் காசிந் கந்யகா நவநிதேந ஶிவியாஸாஸ. (சிராய அதிதே: தஸ்யா:)

சந்திரசர்மா வெகுநாட்கள் தொடர்ந்து கற்றதனால் கஶிப்பு அடைந்தவராகத் தூக்கத்தால் மயக்கமுற்றார். ஂருபென் அவரை வெண்ணெய்ப்பூச்சால் தெளிவித்தார்.

உவாஶ் தாமி ச திசுஶுஶுந்யா: கந்யா ஶுத்யுயுமஹிதா: ॥

சுந்வாரஸுநயா ஶாதா: சரீவீ வித்யாவிதஶ்ஶவந் ॥ 35 ॥

ஸ: தாமி, ஶுத்யுயுமஹிதா: திசு: அந்யா: கந்யாஶ் உவாஶ். தநயா: சுந்வார: ஶாதா: ॥ சரீவீ வித்யாவித: அஶவந் ॥

அந்த சந்திரசர்மா அந்தப்பெண்ணையும் (அவரது) கல்விச் சிறப்பில் மயங்கிய மூன்று வேறு பெண்களையும் மணந்தார். நான்கு பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். எல்லோரும் சிறந்த கல்விமான்களாக ஆனார்கள்.

நிவ்ருத்தஶஶ்யமதூரிஶ் ஶ்வகுஶ் ஶுதரீஸுயிதம் ॥

புராபு துயாஶ்ரம் தஸ்ய புராடாஶ்ரஶஶவதம் ॥ 36 ॥

நிவ்ருத்த: ஶுதரீஸுயிதம் ஶ்வகுஶ் ஂீஶ் அஶ்யமதம். தஸ்ய புராடாத் ஶ்ரஶஶவதம் துயாஶ்ரம் புராபு. (ஶுதரீயாமி ஶுயித: தம். துயா: அஶ்ரம: தம். ஶ்ரஶணஶு ஶவ: தம் துதாதி இதி, தம்.)

பற்றற்றவராக சந்திரசர்மா பதரியிலிருந்த தன்குருவான கௌடபாதரைச் சென்றடைந்தார். அவரது அருளால் ஆத்மஞானத்தைத் தரவல்ல நான்காம் ஆசிரமத்தைப் பெற்றார்.

ஸததம் ஶய ஂுவிந்நு புாஶி ஂுவிந்நு மாமிதி ॥

நிஶுதநந்யதஶு மஶீநி ஂுவிந்நுஶ்யாமிவாபு ஶ: ॥ 37 ॥

ஸ: ஶததம் "ஂுவிந்நு! ஶய! ஂுவிந்நு! புாஶி மாமி!" இதி நிஶுதந், அந்யத: மஶீநி, ஂுவிந்நுஶ்யாமி அவாபு. (ஂுவிந்நு: இதி அஶ்யா தாமி)

அந்த சந்திரசர்மா எப்போதும் "கஶிவிந்தா வாழி! கஶிவிந்தா காப்பாற்று!" என்றே சொல்பவராக வேறு பேச்சற்றவராக இருந்து கஶிவிந்தர் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றார்.

வ்யாஸாஶுஷாஶ்ரார்யமூபுதேஶ் த்ரயீஶிர: ॥

புரதீஶுமாணஸுத் யுுுி ரீவாதிஶ்ஶவஸுதுஸுஶம் ॥ 38 ॥

யுுுி வ்யாஸாஶுஷாத் ஶ்ரஶார்யம் த்ரயீஶிர: உபுதேஶ் தம் புரதீஶுமாண: ரீவாதிஶ் ஶுஸுஶம் அவஸதம். (வ்யாஸஸ்ய அாஶுஷா: தஸுாத். ஶ்ரஶுஶாஸு அர்யஶ், தம். த்ரய்யா: ஶிர: தத். ரீவாதி: திரீ, தஸுமிந்.)

கஶிவிந்தர் (கஶிவிந்த பகவத்பாதர் என்பர்) வியாஸரது ஆணையால் சங்கரருக்கு உபநிடதங்களை உபதேசிப்பதற்காக அவரை எதிர்பார்ப்பவராக யுுகநிலையில் அமர்ந்தவராக நர்மதி ஆற்றங்கரையில் சுகமாக இருந்தார்.

இதி ஶ்ரீஶ்ரஶுரஶுதந்நே புரஶமஶு ஶாஶு:

द्वितीयः पाठः — பாடம் 2

॥ श्रीमहिषासुरमर्दिनीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ மஹிஷாஸுரமார்த்திநீ ஸ்தோத்ரம்

अयि गिरिनन्दिनि नन्दितमेदिनि विश्विनोदिनि नन्दनुते

गिरिवरविन्ध्यशिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते ।

भगवति हे शितिकण्ठकुटुम्बिनि भूरिकुटुम्बिनि भूरिकृते

जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥

अयि गिरिनन्दिनि मலைமகளே, நந்திமேதினி உலகை மகிழ்விப்பவளே, விஷ்ணினோதினி உலகின் இயக்கத்தை விளையாட்டாகச் செய்பவளே, நन्दனுந் நந்தகோபனனால் வணங்கப் பெற்றவளே, गिरिवरविन्ध्यशिरोधिनिवासिनि மலைகளிற் பிறந்த விந்திய மலையின் கொடுமுடியில் வசிப்பவளே, विष्णुविलासिनि விஷ்ணுவிடம் (சக்தியாக) விளங்குபவளே, जिष्णुनुते அர்களைனால் வணங்கப் பெற்றவளே, भगवति நிகரற்ற செல்வாக்கு, ஆற்றல், புகழ், செல்வம், அறிவு, வைராக்யம் இவைகளுடன் கூடியவளே, हे शितिकण्ठकुटुम्बिनि பரமசிவனின் இல்லாளே, भूरिकुटुम्बिनि உலகமாம் நிறைந்த பெரும் குடும்பமுள்ளவளே, भूरिकृते பலவகைப்பட்ட செயல்கள் உள்வளவே, हे महिषासुर मर्दिनि மஹிஷன் என்ற அகரனை வதைத்தவளே, रम्यकपर्दिनि அழகாகப் பின்னப்பெற்ற கூந்தலுடன் விளங்குபவளே, शैलसुते மலைமகளே जय जय வாழ்க வாழ்க !

விளக்கம்: 'நந்தநுதா' நந்தகோபனக்கும் யசோதைக்கும் பெண்ணாகப் பிறந்தவள். வஸுதேவர் கிருஷ்ணனை யசோதைவிடம் சேர்த்துவிட்டு மாற்றி எடுத்தாள் என்ற மகராஜாஸய: "விந்திய கிரோதி நிவாஸிநி" விந்திய

மலைத்தொடரில் கோயில் கொண்டு உள்ள விந்தியவாஸிநி என்ற தூர்க்கை "விஷ்ணுவிலாஸிநி" வைஷ்ணவி தூர்க்கை, 'ஜிஷ்ணுநுதா' விராட யுத்தத்திற்கும் பாரத யுத்தத்திற்கும் முன் அர்ஜுனனால் வணங்கப் பெற்றவவள்.

सुरवरर्षिणि दुर्धरर्षिणि दुर्मुखर्षिणि हर्षरते

त्रिभुवनर्षोपिणि शङ्करतोपिणि किल्बिषमोपिणि घोषरते ।

दनुजनिरोपिणि दितिसुतरोपिणि दुर्दशोपिणि सिन्धुसुते

जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २ ॥

सुरवरर्षिणि தேவர்கள் கோரியவைகளை வழங்குபவளே, दुर्धरर्षिणि எதற்கும் அடங்காதவர்களை அடக்குபவளே, दुर्मुखर्षिणि வாடிய முகத்தோற்றமுள்ள எளியோர்களை அன்புடன் தடவிக் கொடுப்பவளே, हर्षरते ஆனந்தத்தில் மூழ்கி யிருப்பவளே, त्रिभुवनर्षोपिणि மூவுலகையும் போஷிப்பவளே, शङ्करतोपिणि சிவனை மகிழ்விப்பவளே, किल्बिषमोपिणि (பக்தளின்) பாவங்களை அவள் அறியாவன்னம் அப்புறப் படுத்துபவளே, घोषरते நான்மறைகள் ஒதுதலில் ஈடுபாடுள்ளவளே, (ஆயர்பாடியில் வசிப்பவளே) दनुजनिरोपिणि தனுவிடம் பிறந்த அகரர்களிடம் கோப முள்ளவளே, दितिसुतरोपिणि இடியிடம் பிறந்த அகரர்களிடம் கோபமுள்ளவளே, दुर्दशोपिणि போக்கிரிகளிடம் உள்ள செருக்கை வற்றச் செய்பவளே, सिन्धुसुते கடல் மகளே, (ஜு ஹய என்று தொடரும் கடைசி அடியின் பொருள் முன்போல).

अयि जगदम्ब मदम्ब कदम्बवनप्रियवासिनि हासरते

शिखरिशिरोमणितुङ्गहिमालयभृङ्गनिजालयमध्यगते ।

मधुमधुरे मधुकैटभखञ्जिनि कैटभभञ्जिनि रासरते

जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ३ ॥

जगदम्ब उலகின் அன்னையே, மடம்ப எனது அன்னையே, கடம்பவனபிரியவாசினி அடப்பங்காட்டில் (மதுரைவில்) பிரியத்துடன் வசிப்பவளே, ஹசரதே சிரிப்பில் மகிழ்பவளே. शिखरशिरोमणि तुङ्गहिमालपशुनिकालपमध्यगते மலைகளுள் ரத்னம் போல் சிறந்த உயர்ந்த இமயமலையின் கொடுமுடியில் உள்ள தனது ஆலயத்தின் நடுவில் இருப்பவளே, मधुमधुरे தேனைப்போல் இளியவளே, (தேனைவிட இளியவளே, தேனில் உள்ள இனிப்பே) मधुकैटभखजिनि மதுவையும் கைடபனையும் அவமதித்தவளே, कैटभभजिनि கைடபனை உருக்குலைத்தவளே, रासरते கோலாட்டத்தில் விருப்பம் உள்ளவளே, (ஜய ஜய ஜே...)

விளக்கம்: உலகிற்குத் தாய், அற்புன எனக்கும் தாய் ஆனது அவளுடைய தனிப்பெருங் கருணையால். 'ஹாஸரதா' அவள் வாய்விட்டுச் சிரிப்பது மாயையால் உலகை மயக்க. மதுகைடபன் என்ற இரு அசுரர்கள் உலகம் தோன்றியவுடன் உண்டானவர்கள். விஷ்ணு யோக நித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்த போது பிரமனைத் துன்புறுத்தினார்கள். பிரமன் யோக நித்திரையான மஹாமாயையைத் துதிக்க விஷ்ணு நித்திரை நீங்கி மஹாமாயையின் உதவியால் மதுவையும் கைடபனையும் வதைத்தார் எனதேவீமாஹாத்மியம் கூறும்.

अथ शतखण्ड विखण्डितरुण्ड वितुण्डितशुण्डगजाधिपते

रिपुगजगण्ड विदारणचण्ड पराक्रमशुण्ड मृगाधिपते ।

निजभुजदण्ड निपातितखंडविपातितमुण्डभटाधिपते

जय जय हे महिपासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ५ ॥

शतखण्ड विखण्डित-रुण्ड-वितुण्डित-शुण्ड-गजाधिपते தூறு துண்டுகளாக வெட்டப்பெற்ற தலையற்ற உடல்பகுதி (முண்டம்)யும் அறுக்கப்பட்ட துதிக்கையும் உள்ளவனாக யானைப்படைத்தலைவனை ஆக்கியவளே रिपुगज-गण्ड - विदारण - चण्ड-पराक्रम - शुण्डमृगाधिपते எநிரியானைகளின் கன்னங்களைப்

பிளக்கவல்ல வலிவுள்ள சிங்கத்தை (வாகனமாக)க் கொண்டவளே निज भुज दण्ड निपातित खण्ड-विपातित मुण्डभटाधिपते தனது வலிவுள்ள கைகளால் துண்டு துண்டாக முண்டன் என்ற அஸூர சேனைத் தலைவனை வீழ்த்தியவளே, (ஜய ஜய ஜே...)

விளக்கம்: சும்பன் நீசும்பன் என்ற அசுரர்கள் இருவர், மஹா ஸரஸ்வதியாகத் தோன்றி தேவி அவர்களை அழிக்கிறான். அவளது வாஹனமான சிங்கம் யானைப்படைையை அழிக்கிறது. தேவியின் மற்றொரு அம்சமான சாமுண்டாதேவி முண்டனை அழிக்கிறாள் என தேவீ மாஹாத்மியம் கூறும்.

अथ रणदुर्मद शत्रुवधोदित दुर्धरनिर्जर शक्तिभृते

चतुरविचार पुरीणमहाशिव दूतकृत प्रमथाधिपते ।

दुरितदुरीह दुराशयदुर्मति दानवदूतकृतान्तमते

जय जय हे महिपासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ५ ॥

रणदुर्मद शत्रुवध-उदिता दुर्धरनिर्जर शक्तिभृते யுத்தத்தில் பெருமதம் பிடித்த எநிரிகளை அழிக்கக் கிளம்பி, எநிரிகளால் தாங்க வொண்ணாதவாறு எல்லா தேவர்களின் சக்தியையும் தனக்குள் அடக்கி நிற்பவளே, चतुरविचार-पुरीण महाशिवदूतकृतप्रमथ अधिपते சிறந்த திறமைசாலியும். ஆத்ம விசாரத்தின் முன் நிற்பவருமான பரமேஸ்வரனைத் தனது தூதராக ஆக்கியவளே, दुरित दुरीह-दुराशय दुर्मतिदानवदूतकृत अन्त मते முன் செய்த தீவினைகளின் பயனாகக் கெட்ட செயல்களில் ஈடுபாடும் கெட்ட எண்ணமும் கெட்ட புத்தியும் உள்ள (சும்பன் என்ற) அசுரனின் தூதரிடம் தனது தீர்மானத்தைத் தெரிவித்தவளே (ஜய ஜயஜே...)

விளக்கம்: சும்பன் முதலான அசுரர்களின் துன்புறுத்தலைத் தாங்காத தேவர்கள் தேவியை வேண்ட தேவி எல்லா தேவசக்தியும் ஒருங்கே கொண்டவளாகத் தொன்றுகிறாள்.

கெட்ட எண்ணம் கொண்ட சும்பன் தேவியின் அழகில் மயங்கித் தன்னை மணக்கத் தேவியிடம் தூதனை அனுப்பத் தன்னை வென்றால் மணக்கலாம் எனத் தூதனிடம் தேவி பதில் அனுப்புகிறாள். யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்ட அகரனிடம் "இந்திரனிடம் மூவுலகை ஆளும் பொறுப்பைவிட்டுப் பாதாளம் செல்" எனப் பரமசிவனைத் தூதனுப்புகிறாள் என தேவீ மாஹாத்மியம் கூறும்.

अथ शरणागत वैरिवधूवर वीरवराभयदायिकरे

त्रिभुवन मस्तक शूलविरोधि शिरोधिकृतामल शूलकरे ।

दुमिदुमितामर दुन्दुभिनाद महो मुखरीकृत तिग्मकरे

जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ६ ॥

शरणागत-वैरिवधूवर-वीरवर-अभयदायि करे शरणादायित्त
எதிரிகளின் மனைவியருக்கும் உயர்ந்த வீரர்களுக்கும் கோரிய
வரங்களையும் அபயத்தையும் கைகளால் வழங்குவவனே,
त्रिभुवन-मस्तक-शूल विरोधि-शिरो-अधिकृत-अमलशूल करे
மூவுலகிற்கும் தலைவலியாய் இருந்த எதிரிகளின் தலைகளில்
செருகி உருவப்பட்ட தூய சூலத்தை ஏந்திய கைகளுள்ளவனே,
दुमिदुमित-अमरदुन्दुभि-नादमहो-मुखरीकृत-तिग्म करे
முழங்கும் தேவர்களின் தூந்துழி வாத்தியங்களின்
பேரொலியால் சூரிய லோகம் வரை எதிரொலிக்கச்
செய்தவனே. (ஜய ஜய ஹே....)

விளக்கம்: சும்பன் நிகம்பன் முதலான அகரர்கள் வீழ்ந்த
பிறகு மிகுந்தவர்கள் சரணடைய, தேவி அவர்களுக்குத் தஞ்சம்
அளித்துக் கோரியவைகளை வழங்குகிறாள்.

अथ निजहुं कृतिमात्र निराकृत धूम्रविलोचन धूम्रशते

समरविशोपित शोणितबीज समुद्भवशोणित बीजलते ।

शिव शिव शुभ निशुम्भमहाहव तर्पित भूत पिशाचरते

जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ७ ॥

निजहुंकृतिमात्र-निराकृत-धूम्र विलोचन-धूम्रशते
என்ற முழக்கத்தாலேயே புகைபடர்ந்தாற்போல பயங்கரமான
கண்களையுடைய தூம்ரலோசனன் முதலான நூற்றுக்கணக்கான
அகரர்களை மாய்த்தவனே. समरविशोपित-शोणित-बीज समुद्भव-
शोणितबीज-रते
யுத்தத்தில் ரத்தபீஜன் என்ற அகரனின் உடலில்
இருந்து சிந்திய ரத்தத் தூள்கள்விருந்து கொடிபோலத்
தொடர்ந்து கிளம்பிய பல ரத்தபீஜர்களை (சிந்திய ரத்தபீஜனின்
ரத்தத்தைக் குடிப்பதின் மூலம்) அழித்தவனே. शिव शिव
மங்களம் உண்டாகட்டும், மங்களம் உண்டாகட்டும். शुभं
निशुम्भ-महाहव-तर्पित-भूतपिशाच-रते
சும்பனோடும் நிகம்
பனோடும் நிகழ்ந்த பெரும் போரில் பூதங்களையும்
பிசாசங்களையும் ரத்தபானத்தால் திருப்தி அடையச் செய்வதில்
ஈடுபட்டவனே. (ஜய ஜய ஹே)

விளக்கம்: சும்பனின் ஏவலால் தேவியைப் பிடிக்க
தூம்ரலோசனன் என்ற அகரன் பல அகரர்களுடன் வருகிறான்.
அவனைத் தேவி தனது ஹும்காரத்தால் சும்பலாக்குகிறாள். ரத்த
பீஜனின் சரீரத்திலிருந்து பூமியில் சிந்தும் ஒவ்வொரு ரத்தச்
சொட்டிலிருந்தும் அவளை ஒத்த மற்றொரு ரத்தபீஜன்
கிளம்புவான். அப்படி ஒருவர்பலம். தேவீ காளையை அனுப்பி
அவளது உடலில் இருந்து சிந்தும் ரத்தத்தை ஒரு சொட்டுகூட
பூமியை அடையாதவாறு குடிக்கச் செய்கிறாள். ரத்தபீஜன்
அழிகிறான் என தேவீ மாஹாத்மியம் கூறும்.

धनुरनुसङ्गरणक्षणसङ्ग परिस्फुरदङ्ग नटत्कटके

कनक पिशाङ्गपृषत्कनिपङ्गरसङ्घटशृङ्ग हतावटुके ।

कृतचतुरङ्ग बलक्षितिरङ्ग घटद्वहुरङ्ग रटद्वटुके

जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ८ ॥

धनुरनु-संगरण-क्षणसंग-परिस्फुरत्-अंग-नटत्कटके

வில்லை

இழுப்பதில் தொடியில் முன்னும் பின்னும் செல்வதால்

பனிச்சிதும் கைகளில் விளையாடும் வளைகள் உள்ளவளே. கனகபிசாங் பூத்கனிபாரச்சுட-பூத்கு அவுடுகே தங்கப்பூண்டிட அம்புகள் நிரம்பிய அம்புமுத் தூணியாலும் எக்காளமிடும்புத்த வீரர்கள் தாங்கத்தக்க கொம்பு வாத்தியத்தாலும் இடிக்கப்பெற்ற பீடரி (காதின் கீழ் கழுத்தின் இருபுறங்கள்)ப் பகுதியுள்ளவளே கृत-சுதுரங்கவல் கிதிரசு-புடகூரூ-ரடகூடுகே (குதிரைப்படை, காலாட்படை, ரதப்படை, யானைப்படை என). நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பெற்ற சேனைகளுடன் போர்க்களத்தில் தனித்துப் பொருதுபவரும், பலபோர் அரங்குகளில் ஒரேச மயத்தில் பல உருவங்களில் முழக்கமிடுபவருமான வடுக (சிறுவன் உருவிலுள்ள) பைரவருடன் கூடியவளே. (ஐய ஐயறே..)

விளக்கம்: தேவி யுத்த அரங்கில் தோன்றும் அழகும் அவளது சேனையில் முன்னணி வீரனாக இருக்கும் வடுக பைரவரின் போர்க்கோலமும் இந்த கவோகத்தில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

जय जय जयजये जयशब्दपरस्तुति तत्पर विश्वनुते
भण भणभिजिमि भिंवृतनूपुर शिंजितमोहित भूतपते ।
नटितनटार्थं नटीनटनायक नाटितनाट्य सुगानरते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ९ ॥

जयजये பாராட்டத்தக்க வெற்றியுடன் கூடியவளே, जयशब्दपरस्तुतितत्पर विश्वनुते வாழ்க என்ற கோஷமிடுவதில் ஈடுபட்டவர்களும், துதிப்பதில் ஈடுபட்ட வர்களுமாக உள்ள உலகத்தினால் வணங்கப்பெறுபவளே. भणभण-भिजिमि भिंवृतनूपुर शिंजितमोहितभूतपते பண - பண-பிஞ்சிமி-பீம் என ஒலிக்கும் சதங்கைகளின் ஒலியால் சிவனை மயக்குபவளே, नटितनटार्थंनटीनटनायकनाटितनाट्यसुगानरते ஆடல், பாடலில் ஈடுபட்டுள்ள நடிகன், பின்னணி நடிகன், நடிகை, நடிகர் தலைவன் இவர்களது ஆடலிலும் பாடலிலும் ஈடுபடுபவளே! (ஐய ஐயறே...)

வெற்றிபெற்ற தேவியை தேவர்கள் வாழ்த்துகிறார்கள்.

अयि सुमनस्सुमनस्सुमनस्सुमनस्सुमनोहर कान्तियुते
शितरजनी रजनी रजनी रजनी रजनीकर वक्त्रवृते ।
सुनयनविभ्रमर भ्रमर भ्रमर भ्रमर भ्रमराधिपते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १० ॥

सुमनस्सुमनस्सुमनस्सुमनस्सुमनोहर कान्तियुते நல்லெண்ணம் உள்ள தேவர்களின் நல்மனமாகிற புஷ்பத்தைத் தன்பால் இழுக்கவல்ல காந்தி உள்ளவளே, शितरजनीरज- नीरजनी- रजनी-रजनीकरवक्त्रवृते மஞ்சள் குழம்புப் பூச்சு ஏறியதும், தாமரை போலும் நள்ளிரவில் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் போலும் தூலங்குவதுமான முகமுள்ளவளே. सुनयनविभ्रमर-भ्रमर-भ्रमर- भ्रमर-भ्रमराधिपते கண்களைக்கண்டு (தாமரை என நினைத்து) மயங்கிப்பதால் சுழன்று வரும் வண்டு போன்று பிரமரரம்பிகையின் நாதனான சிவனைச் சுற்றிவரச் செய்பவளே. (ஐய ஐயறே...)

ஸ்ரீ சைலத்திலுள்ள பிரமரரம்பிகை இங்கு துதிக்கப்பெறுகிறார்.

सहितमहाहव महमतल्लिक महितरल्लिक महूरते
विरचितवल्लिक पल्लिकमल्लिक भिल्लिकभिल्लिक वर्गवृते ।
सितवृतपुष्टि समुल्लसितारुणतल्लजपल्लव सहल्लिते
जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ ११ ॥

सहितमहाहव-मह-मतल्लिक-महित-रल्लिक-महूरते பெரும் போர்க்களத்தில் கூடியுள்ள மல்லர்களில் சிறந்தவர்களும், सल्लवतल्ले உடலைச்சுற்றி இறுக்க கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்களு மான போர்வீரர்களிடம் பிரியமாய் பழகுபவளே! विरचित-वल्लिक पल्लिक महल्लिक-भिल्लिक-भिल्लिक-वर्गवृते நன்கு அமைக்கப்பட்ட கொடிவீடுகள் அமைந்த பள்ளி (வெடுவச்சேரி) களில் வாழ்ந்து வருபவர்களும் மல்லயுத்தத்தில் தேர்ந்தவர்களும்

குந்துமணியால் ஆன அணிகள் பூண்டவர்களுமான வேடர்களின் கூட்டத்தால் சூழப்பெற்றவளே, சிதகூதபுலி ராமுஜ்சிதாரூப-தஜ்ஜபஹ்வசஜ்ஜலிதே வெள்ளை நிறமுள்ள அழகாக அமைந்த புள்ளிகளால் விளங்கும் சிவந்த துளிர்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவளே. (ஐய ஐயலேற...)

விளக்கம்: ஸ்ரீஸாலத்தின் காடுகளிலுள்ள வேடுவர்கள் வாழும் பகுதிகளில் அவர்களது குலதேவதை வேடுவப்பெண் வேடத்தில் கிராஹி, மாதங்கி, புலிந்த நநயா என்ற பெயர்களில் தேவி தோன்றி மலைபுரிவதை இந்த கலோகம் குறிப்பிடுகிறது.

அவிரலுபுர-கலந்ம-மேதூர் மனமதஜ்ஜ ராஜபதே

த்ரிபுவனபூபுணமூதகலானிதி ரூபயோனிதி ராஜசுதே ।

அயி சுததீஜன லாலசமானச மோहनமந்யத ராஜசுதே

ஜய ஜய ஹே மஹிபாசுரமதிநி ரம்யகபதிநி ஶீலசுதே ॥ 12 ॥

அவிரலுபுர-கலந்ம-மேதூர் மன மதஜ்ஜ ராஜபதே இடை விடாமல் கன்னத்திலிருந்து பெருகும் மதநீரும் பெருத்த உடலும் கொண்ட மதம்பிடித்த யானைக் கூட்டத்தின் தலைவியே, த்ரிபுவன-பூபுண மூத கலானிதி ரூபயோனிதி ராஜசுதே மூவுலகிற்கும் அணியாக உள்ள சந்திரனைப் போன்று அழகுள்ள கடலரசனின் மகனே, சுததீஜன லாலச மானச மோहन மந்யத ராஜசுதே அழகான பற்களையுள்ள பெண்களின் சபலமுள்ள மனத்தை மயக்கவல்ல மன்மதனைப் பெற்றவளே (ஐய ஐயலேற...)

கமலதலாமல கோமலகாந்தி கலாகலிதாமல ஫ாலலதே

சகலவிலாச கலானிலயத்ரம் கெலிசலத்கலஹ்சகூலே ।

அலிகூல சங்கூல குவலய மஹடல மூலிமலஹ்கூலாலிகூலே

ஜய ஜய ஹே மஹிபாசுரமதிநி ரம்யகபதிநி ஶீலசுதே ॥ 13 ॥

கமலதலாமல கோமல காந்தி கலாகலிதாமல ஫ாலலதே தாமரை இதழ் போல தாயதம் அழகானதம் காந்திக்கதிர் நிரம்பியதுமான மாசற்ற கொடிபோல் வளைந்த நெற்றியை உடையவளே, சகல விலாசகலா - நிலய க்ரமகெலிவலத்கல ஹ்சகூலே எல்லா கேளிக்கை கலைகளுக்கும் இருப்பிடமான தனது அலங்கார நடைக்கேற்ப விளையாட்டாக நடைபழகும் அன்னப் பறவைகளால் சூழப் பெற்றவளே. அலிகூல சங்கூல குவலய மஹடல மூலி மலஹ்கூலாலிகூலே வண்டுக் கூட்டம் நிரம்பிய அல்லிகொத்தின் மேல் செருகப்பெற்ற மகிழும்பூக்கொத்தை தரித்துள்ள தோழிகளுடன் கூடியவளே (ஐய ஐயலேற...)

கலமூரலீரவ சீஜித கூஜித லஜித கோகில மங்குமதே

மிலித புலிந்ந மனோஹரஜித ரஜித ஶீல நிகூஜகதே ।

நிஜகூபுணமூத மஹாசவரீரண சதகூபுண சம்மூத கெலிதலே

ஜய ஜய ஹே மஹிபாசுரமதிநி ரம்யகபதிநி ஶீலசுதே ॥ 14 ॥

கலமூரலீரவ சீஜிதகூஜித லஜிதகோகில மங்குமதே இவிய நாதமுடைய புல்லாங்குழலின் ஓலியால் தோற்றுக் கூவுவதற்கு வெட்கப்படும் நற்பண்புமிக்க குயில்களால் சூழப் பெற்றவளே, மிலிதபுலிந்நமனோஹரஜிதரஜிதரீலநிகூஜகதே கூடியுள்ள வேடர்களின் மனங்களைக் கவரும் குந்துமணிகளால் சிவந்துள்ள மலையிலுள்ள கொடிவிடுகளில் தங்குபவளே, நிஜகூபுணமூதமஹாசவரீரணசதகூபுணசம்மூதகெலிதலே தனக்கு அடிமையாகி உள்ள வேட்டுவப் பெண்கள் நல்லெண்ணத்துடன் கூட்டமாகக் கூடியுள்ள கேளிக்கைக் கூட்டங்களில் காணப்பெறுபவளே. (ஐய ஐயலேற...)

கதிததபீததுகூல விசித்ர மயூக் திரசகூத சந்த்ரகூ

புணத சூராசூர மூலிமணிஸூரதங்கூலசந்ரகூ

ஜித கனகாசல மூலி பதோஜித நிமீர் கூஜர் கும்பகூ

ஜய ஜய ஹே மஹிபாசுரமதிநி ரம்யகபதிநி ஶீலசுதே ॥ 15 ॥

तव चरणं शरणं करवाणि नतामरवाणिनिवासि शिवं
जय जय हे महिपासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १८ ॥

गुणरञ्जभुवं உனது வாசலில் கோலம் போடுபிடத்தை
கனகலசக்லரிந்நுஜலி: தங்கக்குடத்தில் ஒலிவிடும் ஆற்று நீரால்
அநுசங்கிநுதெ தெவித்து சுத்தம் செய்பவன் சரீகுகுசுக்கு் மதடீபரிர்ம
சுரவானுமவ் இந்திரரணியின் மார்பகத்தைத் தழுவிக்க கொள்வதால்
ஏற்படும் சுகத்தின் அனுபவத்தை (இந்திர பதவியை) ச: கி
ந மஜதி அடையமாட்டானா? நதாமர வாகி நிவாசி தேவர்களால்
வணங்கப்பெற்றதும் ஸரஸ்வதியின் தங்குமிடமும் சிவ்
மங்கலமானதுமான தவ் சரணம் உன் திருவடிகளை சரணம் கரவாகி
சரணமடைகிறேன்.

तव विमलेन्दुकुलं वदनेन्दुमलं सकलं ननु कूलयते
किमु पुरुहूतपुरीन्दुमुखी सुमुखीभिरसौ विमुखीक्रियते ।
मम तु मतं शिवनामधने भवतीकृपया किमुत क्रियते
जय जय हे महिपासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १९ ॥

विमलेन्दुकुलं நிர்மலமான சந்திரர்களுக்கொப்பான தவ்
வடனெந்து உனது முகசந்திரனை சகலம் உலகிலுள்ள
எல்லாப்பொருள்களும் நனு அல் கூலயதெ மறைக்க (வெல்ல)
முடியாதல்லவா? புரூஹ்புரி இந்திரனின் தலைநகரான
அமராவதியில் உள்ள இन्दமுகிசுமுகி: சந்திரனுக்கொப்பான
முகங்களைக்கொண்ட அழகிகளால் அசுரி கிமு விமுகிசுயதெ இந்த
உன் முகசந்திரன் வெல்லப்படுவானா என்பா? மம து மதம் என்
கருத்து என்னவென்றால் சிவனாமதனை 'சிவ' என்ற பெயரையே
அருஞ்செல்வமாகக் கொண்ட (சிவா என்பதையே தன்
பெயராக்கொண்ட) தேவியே! மவதீகூபயா உனதருளால் கிமுத
கிரயதெ என்னவெல்லாம் செய்வமுடியும்? (எல்லாம் முடியும்).

अयि मयि दीनदयालुतया कृपयैव त्वया भवितव्यमुमे
अयि जगतो जननी कृपयासि यथासि तथाऽनुमितासि रते ।
यदुचितमत्र भवत्युरीकुरुतादुरु तापमपाकुरु ते
जय जय हे महिपासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ २० ॥

उमे உமையே த்வயா மயி கூபயைவ தீனதயாலுதயைவ எனியவனான
என்னிடத்தில் நீ கருணையுடனும் இரக்கத்துடனும் மவதவ்யம்
இருக்கவேண்டும் கூபயா ஜகதா ஜனநி ஹசி உன் கருணை
காரணமாகவே நீ உலகின் அன்னையாக விளங்குகிறாய் யதா஽சி
ததா அநுமதா அசி நீ இருக்கும் வகையை நான் அப்படி
ஊகிக்கிறேன். யத் அத்ர உசுதம் இங்கு இப்போது எது உசிதமோ
மவதீ நீ ஜரரி கुरुதாத் அப்படி நிலை நாட்டுவாயாக ஁ரு தாபம்
அபாகுருதெ (என்னுடைய) கௌடிய தாபத்தைப் போக்குவாயாக
ரதெ ரதி போன்ற அழகியே! ஜய ஜய நீ வாயி வாயி!

तृतीयः पाठः — பாடம் 3

श्यामलादण्डकम्

कालिदास कृतम्

माणिक्यवीणामुपलालयन्तीं

मदालसां मञ्जुलवाग्भिलासाम् ।

माहेन्द्रनीलधुतिकोमलादीं

मातङ्गकन्यां मनसा स्मरामि ॥ १ ॥

மாணிக்யவீணா மாணிக்கம் என்ற சிகப்பு ரத்தினக் கற்கள்
பதிக்கப்பெற்ற வினையை ஁பலாலயந்நி அணைத்து வகுடிக்க
கொண்டு இருப்பவளும் (வினையாட்டாக மீட்டிக்கொண்ட
டிருப்பவளும்) மட-அலசா (யெளவனத்தால் ஏற்பட்ட)

மதர்ப்பால் சோம்பி நிற்பவனும் மஜுல-வாழ்வலாசா இனிய
பேசுக்கள்ளவனும் மாஹேந்தரீல-யுதிகொமலாஜீ இந்நிறலக்கல்
எனும் நீலநிற ரத்தினக் கற்களின் ஒளிகொண்டு மென்மையான
வடிவமெப்பு கொண்டவனான மாதங்கயா மதங்க
முனிவரின் பெண்ணாகப் பிறந்த சியாமலாதேவியை மனரா
மனத்தால் ச்மராமி நினைக்கிறேன். (தரியானிக்கிறேன்)

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसे कुचोन्ने कुङ्कुमराग शोणे।

पुण्ड्रभुषाशाङ्कुशपुष्पवाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥ २ ॥

चतुर् - முஜே நான்கு கைகளுள்ளவனே சந்திரகலா - அவத்சே
சந்திரரின் கலையை (பகுதியை)த் தலையணியாகக்
கொண்டவனே குசு-சுனதே ஸ்தனங்களால் நிமிர்ந்து நிற்பவனே
குகும-ரா-சோனே குங்குமப்பூவின் செந்நிறத்தால் சிவந்தவனே
(குங்குமப்பூவின் பூச்சால் சிவந்தவனே) புண்ட்-சு-பாஷா-
அங்குஷ-புஷ்பவாண ஹஸ்தே கரும்பாலான வில், பாசம், துறட்டி, பூ
அம்பு இவைகளைக் கையில் உடையவனே! ஜகத்-ஏக-மாத:
உலகின் ஒரே அன்னையே! தீ உனக்கு நம: வணக்கம்.

माता मरकतश्यामा मातङ्गी मदशालिनी।

कटाक्षयतु कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥ ३ ॥

மாதா தாயானவள் மரகத்-ச்யாமா மரகதம் எனும் பச்சை
நிறத்து ரத்தினம் போன்ற பசுமையான நிறம் கொண்டவள்
மாதங்கீ மதங்க முனிவரின் பெண் மத் சாலினி எப்போதும்
மதர்ப்பு நிறைந்திருப்பவள் கல்யாணீ மங்களமே வடிவானவள்
கடம்ப-வன-வாசினி கடம்பு மரங்கள் நிறைந்த காட்டில்
வசிப்பவள். இத்தகைய சியாமலாதேவி கட்டாட்சயது கடைக்கள்
பார்வையால் பார்க்கட்டும்.

जय मातङ्गतनये जय नीलोत्पलयुते।

जय सङ्गीतरसिके जय लीलाशुकप्रिये ॥ ४ ॥

மாதங்கு-தனயே மதங்கரின் பெண்ணே ஜய வெற்றி
யடைவாயாக நீல-உத்பல யுதே நீலநிற அல்லிப்பூவின்
ஒலியுள்ளவனே! ஜய வெற்றியடைவாயாக சங்கீத - ரசிகே
ஸங்கீதத்தைச் சுவைத்து இன்புறுபவனே ஜய வெற்றி
யடைவாயாக லீலா - சுக - ப்ரியே விளையாட்டாகக் (கையில்
எந்தியுள்ள) கிளியிடம் அன்பு கொண்டவனே ஜய
வெற்றியடைவாயாக.

जय जननि सुधा समुद्रान्तरुयन् मणिद्वीप संरूढविल्वाट-
वीमध्यकल्पद्रुमाकल्प कादम्बकान्तार वासप्रिये कृत्तिवासः प्रिये सर्वलोक
प्रिये।

जननि தாயே சுதா-சமுத்-அந்த: - உயத் அமிருதநீர் நிரம்பிய
கடலின் நடுவே தோன்றியுள்ள மணி - டீப - சர்ரூட் சிந்தாமணி
என்ற நினைத்ததை வழங்கும் ரத்தினக் கற்களாலான தீவில்
முளைத்த விலவ-அடவீ மத்ய வில்வமரக் காட்டில் இடையில் உள்ள
கல்-ட்ரூ-ஆகல்ய கல்பகமரங்களைச் சுற்றிலும் அணியாகக்
கொண்ட காடம்ப-காந்தார-வாச-ப்ரியே கடம்புமரக் காட்டில்
வசிப்பதில் பிரிய முள்ளவனே (அமுதக்கடல், அதன் நடுவே
சிந்தாமணித் தீவு, அதில் சுற்றி வில்வக்காடு, அதற்கிடையே
கல்பகமரக்காடு, அதன் நடுவே கடம்புமரக்காடு அதில்
வசிப்பவனே) க்ருதி-வாச:- ப்ரியே யானைத்தோலை ஆடையாகப்
போர்த்திய சிவபெருமானிடம் அன்பு கொண்டவனே (யானை
வடிவிலிருந்த கஜாஸுரனைச் சிவபெருமான் கொன்று அவனது
தோலை ஆடையாகக்கொண்டார்) சர்வ-லாக-ப்ரியே எல்லா
உலகத்திடமும் பிரியமுள்ளவனே! (எல்லா ஜீவராசிகளிடமும்
பிரியமுள்ளவனே, எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் பிரியமானவனே)
ஜய வெற்றிகொள்வாயாக.

सादरार्थं सङ्गीत सम्भावना सम्भ्रमालोल नीपखगावद्ध चूली
सनाथत्रिके सानुमत्पुत्रिके।

सादर - आरब्ध - सङ्गीत - सम्भावना மிகவும் பரிவுடன்
தொடங்கப்பட்ட கானத்தைப் பாராட்டுவதில் (ஏற்பட்ட)
सम्भ्रम आलोल - பரபரப்பால் ஆடுகின்ற நீப - सक् - आवद्ध
- கடம்புப் பூவாலான மாலையால் சுற்றிக்கட்டப்பட்ட சூலி
- सनाथ - त्रिके கூந்தல் முடிப்புடன் கூடிய கழுத்தின்
மீன்புறமுள்ளவளே (त्रिके இரு தோள் எலும்புகளும் முதுகில்
முள்ளந்தண்டெலும்பும் கூடுகின்ற கழுத்தின் மீன்புறம் - पीडि)
सानुमत् पुत्रिके இமவான் என்ற மலையின் பெண்ணே! (जय
वेற்றिकொள்வாயாக என்பது ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின்
இறுதியிலும் சேரும்).

शेखरीभूत शीतांशुरेखा मयूखावली बद्ध सुस्निग्ध नीलालक
श्रेणिशुद्धारिते लोकसंभाविते।

शेखरीभूत-शीत अंशु रेखा मयूख आवली बद्ध तलयनीयाक
அமைந்த குளிர்ந்த கிரணங்கள்கொண்ட சந்திரனின் கலை
(பகுதி)யிலிருந்து வெளியாகும் கிரணங்களின் வரிசையால்
இணைக்கப்பெற்ற सुस्निग्ध नील अलक श्रेणि शुद्धारिते மிக
வழவழப்புள்ள கருமையுள்ள நெற்றியில் தொங்கும் கோச்
சுருட்டை வரிசையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவளே (சந்திர
கிரணங்களே நூலாகி முன்னுச்சி மயிர்ச்சுருளைச் சுற்றிக்
கட்டியிருப்பதுபோல் தோன்றுகிறது. நெற்றியின் மேல் படர்ந்த
முன்னுச்சி மயிர்ச் சுருளைமேல் அஷ்டமி திதியன்று தோன்றும்
மீறை குடப்பட்டுள்ளது) लोक सम्भाविते உலகில்
உயிரினமனைத்தாலும் பெருமதிப்புடன் பாராட்டப்
பெற்றவளே.

कामलीला धनुस्सन्निभ भूलतापुष्प सन्दोह सन्देह कृहोचने वाक्
सुधासेचने।

काम-लीला - धनुः- सन्निभ - भू - लता मन्मथनின்
விளையாட்டு (அவன் கையில் ஏந்தியுள்ள) வில்லை ஒத்த
புருவமாகிய கொடியின் पुष्प - सन्दोह - सन्देह - कृत् - लोचने
பூங்கொத்துக்கள் என்று ஐயம் விளைவிக்கின்ற
கண்களுள்ளவளே वाक् सुधा सेचने வாய்மொழியாகிய
அமுதத்தை அடியார்கள் மீது தெளிப்பவளே!

चारु गोरोजना पद्म केली ललामाभिरामे सुरामे रमे।

चारु-गोरोजना-पद्म-केली-ललाम-अभिरामे अழகிய கோரோஜைக்
(சை அரைத்துக் குழப்பிய) குழம்புடன் சிறந்த விளையாட்டில்
ஈடுபாடுள்ளவளே. सुरामे சிறந்த அழகியே, रमे லக்ஷ்மியே
(மனத்தை ஈர்ப்பவளே).

प्रोहसद्वालिका मौक्तिकश्रेणिका चन्द्रिका मण्डलोद्भासि
लावण्यगण्डस्थल न्यस्तकस्तूरिकापत्ररेखा समुद्भूत सौरभ्य संभ्रान्त
भृङ्गाङ्गना गीतसान्द्रीभवन्मन्द्र तन्त्रीस्वरे सुस्वरे भास्वरे।

प्रोहसत् - वालिका - ஒளிர்கின்ற வாலி என்ற காதலியில்
உள்ள मौक्तिक - श्रेणिका - मण्डल - उद्भासि - लावण्य முத்து
வரிசைகளாகிற நிலவுக் குவியலால் சிறந்து ஒளிர்கின்ற
அழகுடன் கூடிய गण्डस्थल - न्यस्त - कस्तूरिका - पत्ररेखा கன்ன
மேட்டில் வைக்கப்பட்ட கஸ்தூரியால் வரையப்பெற்ற
கோடுகளில் இருந்து समुद्भूत-सौरभ्य-सम्भ्रान्त-भृङ्गाङ्गना-गीत
உண்டான மனத்தால் பரபரப்படைந்த பெண் வண்டுகளின்
(ரீங்காரமாகிய) பாட்டுடன் सान्द्रीभवत् - मन्द्र - तन्त्री - स्वरे
இணைந்து கீழ் ஸ்தாயியில் ஒலிக்கும் வீணைத்தந்தியின் ஒலியுடன்
கூடியவளே, सुस्वरे இனிய குரலுள்ளவளே, भास्वरे
ஒளிமிக்கவளே!

बह्वकी वादन प्रक्रिया लोल तालीदलाबद्धताटङ्कभूषाविशेषान्विते
सिद्धसंमानिते।

வழக்கி வாதன ப்ரியா லீல வீணை வாசிக்கும் முறையில் ஆடுகின்ற தாலி டல்-ஆவடி-தாடடி-பூய-விசேய-அவ்விதே பணியின் ஒலையால் கருட்டிக்கட்டப்பட்ட நாடங்கம் (காதோலை) எனும் சிறந்த அணியுடன் கூடியவனே! சிவ சம்மானிதே லித்தர் எனும் தேவர் கூட்டத்தால் பாராட்டப்பெற்றவனே!

दिव्य हालामदोद्वेल हेलालसचधुरान्दोलन श्रीसमाक्षिप्त कर्णक नीलोत्पले पूरिताशेष लोकाभिवाञ्छा फले श्रीफले !

दिव्य-हाला-मद தெய்வீகமான மதுவால் ஏற்பட்ட மதர்ப்பால் உடலை-ஹேலா வரை மீறிய விணையாட்டால் லீஸ்து-சது:-ஆந்நொலந்ரீ ஒலிர்கின்ற கண்களின் அசைலின் அழகால் சமாஷிஸ்த-கர்ண-ஈக-நீல-உத்பலே மங்கிய ஒலியுடன் கூடிய காழில் செருகப்பட்டுள்ள ஒற்றை நீல அல்லிப்பூ உள்ளவனே பூரித - அசேய - லோக - அபிவாஞ்சா-஫லே நிறைவுபெற்ற எல்லா ஜீவராசிகளது மேலான விருப்பங்களின் பயனுடன் கூடியவனே ஶ்ரீ஫லே எல்லா மேன்மையையும் (தனது அருளிற்ருப்) பலனாகக் கொண்டவனே!

स्वेद विन्दुसत्फाल लावण्य निष्यन्द सन्दोह सन्देहकृनासिका मौक्तिके सर्वविश्वात्मिके कालिके !

स्वेद-विन्दु-उल्लसत्-फाल वियர்வைத் துளிகளால் அழகுடன் விளங்குகின்ற தெற்றியின் லாவண்ய - நிஷ்யந்ந - சந்நொஹ - சந்நெஹகூநாசிகா மூக்திகே மூக்கில் அணியப்பெற்ற முத்தணி கொண்டவனே சர்வ - விஷ - ஆத்மிகே அனைத்து உலக வடிவினனே காலிகே கருநிறத்தவனே!

मुग्ध मन्दस्मितोदार वक्त्रस्फुरत्पूग तांबूलकर्पूर खण्डोत्करे ज्ञानमुद्राकरे सर्वसम्पत्करे पद्मभास्वत्करे !

मुग्ध-मन्द-स्मित-उदार-वक्त्र பேதைமை நிரம்பிய புள்ளிப்பால் பெருமைபெற்ற வாயில் சூர்து - பூ - தாंबூல் - கர்பூர்-खण्ड-उत्करे விளங்குகின்ற பாக்கு வெற்றிலை பச்சைகர்பூரம் இவைகளின் சேர்க்கை கொண்டவனே ஜ்ஞான - முட்ரா - கரே ஞானமுத்திரையுடன் கூடிய (வலது) கையுள்ளவனே (கட்டை விரலுடன் ஆட்காட்டி விரலை வளைத்து மற்ற மூன்று விரல்களை நிமிர்த்திக் காட்டுவது ஞானமுத்திரை-சின்முத்திரை எனப்படுவது) சர்வ - சம்பத் - கரே எல்லா நிறைவுதரும் செல்வங்களையும் உண்டாக்குபவனே பத்மஶாஸ்து கரே தாமரையால் ஒளிகொண்ட கையுள்ளவனே! (தாமரை போன்ற ஒளிகொண்ட கையுள்ளவனே)

कुन्दपुष्पयुति स्निग्ध दन्तावली निर्मलालोल कञ्जोल सम्मेलन स्मेरशोणाधरे चारुवीणाधरे एकविंशधरे !

कुन्द-पुष्प - युति - स्निग्ध-दन्त-आवली முல்லைப்பூலின் ஒளிபோன்ற ஒளிகொண்ட தெய்ப்புள்ள பற்களின் வரிசையின் நிர்மல ஆலோல கஞ்ஜோல - சம்மேலந அழுக்கற்று அலைபாய்கின்ற ஒலியலையின் சேர்க்கையால் ச்மேர்-சோந-அபரே விரிந்த சிவந்த உதடுள்ளவனே சாரு-வீணா-பரே அழகிய வீணையை ஏந்தியவனே பக-விஷ்வ அபரே நன்கு பழுத்த கோவைப்பழம் போன்ற (சிவந்த) உதடுள்ளவனே!

सुललित नवयौवनारम्भ चन्द्रोदयोद्वेल लावण्य दुग्धार्णवावि-भ्वत्कम्बुविब्वोक भृत्कन्धरे सत्कलामन्दिरे मन्धरे !

सुललित-नव-यौवन-आरंभ-चन्द्र-उदय மிக மென்மையுள்ள புது வாவிப்பருவத்தின் தொடக்கமாகிற சந்திரனின் உதயத்தால் உடலை-லாவண்ய கரைகடந்த பேரழகால் துग्ध-अर्णव-आविर्भवत्-कंबु-विब्वोक-भृत्-कन्धरे பாற்கடலில் உண்டான

சங்கிடம் தற்பெருமையுடன் பாராமுகமாயிருத்தலைக்கொண்ட கழுத்துள்ளவளே सत्-कला-मन्दिरे நல்ல கலைகளின் இருப்பிடமானவளே मन्दिरे மெதுவான போக்குள்ளவளே!

दिव्यरत्नप्रभा बन्धुरच्छन्न वीरादिभूषा समुद्योतमानानवयांशु शोभे शुभे!

दिव्य-रत्न - प्रभा - बन्धुर - छन्नवीर - आदि - भूषा தெய்விகமானரத்தினங்களின் ஒளியால் அலைபாயும் சன்னவீரம் முதலிய ஆபரணங்களால் சமுயோதமான-அனவய அंशु-शोभे நன்கு விளங்குகின்ற குறையற்ற மேலாடையின் அழகுள்ளவளே शुभे மங்களமானவளே! (சன்னவீரம் என்பது பூணூல்போன்று இடது தோலிலிருந்து வலது விலாப்புறம் வரையிலும் வலது தோலிலிருந்து இடது விலாப்புறம் வரையிலும் தொங்கும் தங்கச்சங்கிலி)

रत्नकेयूर रश्मिच्छटा पल्लवप्रोहसद्दोलंता राजिते योगिभिः पूजिते !

रत्न-केयूर-रश्मि-छटा-पल्लव रத்னங்கள் பதித்த தோள்வகை எனும் தோலிலணியும் ஆபரணத்தின் ஒளிபளபளப்பாகிற தளிர்களால் प्रोहसत् -दोलंता - राजिते நன்கு விளங்குகின்ற புஜங்களாகிற கொடிகளுடன் அழகுற விளங்குபவளே योगिभिः யோகிகளால் पूजिते வணங்கப்பெற்றவளே!

विश्वदिङ्गण्डलव्यापि माणिक्यतेजः स्फुरत्कङ्कणालंकृते विभ्रमालंकृते साधकैः सन्कृते !

विश्व दिङ्क मण्डल व्यापि माणिक्य तेजः அனைத்துதிசை வளையங்களிலும் பரவுகின்ற சிகப்பு ரத்தினங்களின் ஒளியால் स्फुरत् कङ्कण अलंकृते பளபளக்கின்ற கைவகைகளால் அழகுபெற்றவளே विभ्रम अलंकृते மயக்குகின்ற

அணிகலன்களுள்ளவளே साधकैः सन्कृते செயல் நிறைவுபெற முயல்பவர்களால் வழிபடப்பட்டவளே!

वासरारम्भ वेला समुज्ज्वम्भमाणारविन्द प्रतिद्वन्दिपाणिद्वये सन्ततोद्यदये अद्वये !

वासर-आरम्भ-वेला-समुज्ज्वम्भमाण நாளின் தொடக்க வேளையில் (காலைப்பொழுதில்) நன்கு மலர்கின்ற अरविन्द - प्रतिद्वन्दिपाणि-द्वये தாமரைக்குப் போட்டியான இருகைகள் உள்ளவளே सन्ततो-उद्यत्-दये இடைவிடாமல் வெளியாகும் பரிவுள்ளவளே अद्वये வேறொன்றின்றி தனித்திருப்பவளே!

दिव्य रत्नोर्मिकादीधिति स्तोमसन्ध्यायमानांगुली पल्लवोयनखेन्दु प्रभामण्डले सनताखण्डले चित्रभामण्डले प्रोहसत्कुण्डले !

दिव्य-रत्न-उर्मिका-दीधिति-स्तोम தெய்விகமான ரத்தினங்கள் பதித்த மோதிரத்தின் ஒளிக்குவியலால் சந்நியாயமான அங்குலி பல்லை उद्यत् ஸந்தியாகாலமாக ஆகிவிட்ட (ஸந்தியாகாலத்து வானம் போல் செந்திரம்கொண்ட) துளிர்போன்ற (மென்மையான) விரல்களிலிருந்து வெளியாகின்ற नख - इन्दु - प्रभामण्डले நகமாகிய சந்திரனின் ஒளிமண்டலமுள்ளவளே सनता आखण्डले வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்திரனுடன் கூடியவளே चित् प्रभामण्डले அறிவாகிய ஒளிவட்டம் கொண்டவளே प्रोहसत् - कुण्डले மிக அழகாக விளங்குகின்ற குண்டலமெனும் காதலி கொண்டவளே!

तारका राजिनीकाश हारावलि स्मेर चारु स्तनाभोग भारानमन्मध्यवह्नी वलिच्छेद वीची समुल्लास सन्दर्शिताकार सौन्दर्य रत्नाकरे, वहकीभृत्करे, किंकर श्रीकरे !

तारका राजि नीकाश हार आवली நகரத்திரங்கனின் வரிசைக் கொப்பான ஓறாரங்களின் வரிசையால் स्मेर चारु स्तन आभोग भार

பெருமையுற்ற அழகிய இரு ஸ்தனங்களின் பருமனின் கமையால் ஆ நமத் மய வலி வலி உத விகி சமுதாச சிறிது உள்பக்கம் வளைந்த வயிற்று நடுவில் உள்ள கொடிபோன்ற மடிப்புகளின் அலைவரிசையின் தளதளப்பால் சந்திரித ஆகார சৌந்திர்ய ரத் ஆகரே வெளிப்படுத்தப்பட்ட உருவமைப்பின் கடல்போன்ற அழகு உள்ளவளே வல்கி மூத் கரே வீணை ஏந்திய கைகளுள்ளவளே கிகர சூகரே (தனக்குக்) குற்றேவல் புரிபவர்களுக்குச் செல்வச் செழிப்பை உண்டாக்குபவளே!

ஹெமகும்பமோசுதூ வகூஜ மாரவநமே த்ரிலோகாவநமே!

ஹெ கும்ப உபம உதூ வகூஜ மார அவநமே தங்கக்குடத்திற் கொப்பான மேடிட்ட மார்பகத்தின் கமையால் குளிந்திருப்பவளே த்ரிலோக அவநமே மூன்று உலகங்களாலும் வணங்கப்பெறுபவளே!

லசதூத் தம்மீர நாமீ சரஸ்தீர சீவால் சதூகர ச்யாம ரோமாவலிமூபணே மகூ சம்மாயணே!

லசத் தூத் தம்மீர நாமீ சர: தீர அழகாக விளங்குகின்ற ஆழ்ந்த தொப்புளாகிற தீர்மடுவின் கரையில் உள்ள சீவால் சதூகர பாலியென்ற ஐயத்தை உண்டாக்குகிற ச்யாம ரோமாவலி மூபணே கருத்தரோமவரிசையை அணியாகக் கொண்டவளே மகூ சம்மாயணே இனிய பேச்சுள்ளவளே!

சாரூ சிசுத் தகடீ சூத் நம்மீர்தீரநதூ லீலா து: சிசுநீநீதமூரே திவ்யரநாங்கரே!

சாரூ சிசுத் தகடீ சூத் இனிது கலீர் என ஒலிக்கின்ற அரை ஞானால் நம்மீர்தீர அவமதிக்கப்பெற்ற அநதூ லீலா து: சிசுநீநீ தமூரே மன்மதனின் விளையாட்டு வில்லின் நான் ஒலியுடன் கூடிய திவ்ய ரத் அங்கரே தெய்வீகமான ரத்தினங்கள் பதித்த ஆடையுடன் கூடியவளே!

பமராமோஹசந்மேவலா மாவூர சூரணி சூமா தித் தவ்ரணம்மூத்தலே சந்நிகாசீதலே!

பமராம உதூசத் தமேவலா பத்மராக (சிகப்பு) ரத்தினங்களால் அழகாக விளங்குகின்ற ஒட்டியானத்தால் மாவூர சூரணி சூமா ஒளி கூடிய இடப்பின் அழகால் தித் தவ்ரணம்மூத் தலே வெல்லப்பட்ட தங்கமலையான மேருவின் அடித்தளம் உள்ளவளே (மேருவின் அடிவாரத்தை அழகால் வென்ற இடப்பு உள்ளவளே) சந்நிகாசீதலே திலவைப்போல் குளிர்ந்தவளே!

திகசித் தந திசூகாதாம திவ்யாசூகசூத் த சாரூசூமா பராமூத் திந்நூர சூரணியமானேத் த மாதூ ஹஸ்தாங்கலே, தீமவானாங்கலே ச்யாமலே!

திகசித் தந திசூகாதாம தூதூத் த பூரஸம்மூவைப்போல் தன்கு சிவந்த திவ்ய அசூக உவ தெய்வீகப் பட்டாடையால் மறைக்கப்பட்ட சாரூ சூர சூமா பராமூத் த அழகிய தொடைகளின் அழகால் அவமதிக்கப்பெற்ற சிந்நூர சூரணியமான இந்நூர மாதூர சேத் தூரம்போன்று சிவந்துள்ள இந்நூரனின் யானையான ஐராவதத்தின் ஹஸ்த-அங்கலே தாழ்ப்பான் போன்ற தூதிக்கை உடையவளே (ஐராவதத்தின் தூதிக்கை தாழ்ப்பான் போன்று வலிவு மிக்கது, அது தேவியின் தொடைவளப்பைக் கண்டு வெட்கித் தலை குளியும்) தீமவ அநாங்கலே பெருமையால் தடையற்றவளே ச்யாமலே சியாமலாதேவியே!

கோமல சிங்த நீலோத் தலோத் தாதீரநதூ தூரீர சதூகரோதார ததூலலே சாரூலீலாங்கலே!

கோமல சிங்த நீலோத் தல உத் தாதீர நெய்ப்புள்ளதுமான தீல திறத்து நெய்தல் புஷ்பங்களால் உண்டாக்கப் பெற்ற அநதூ தூரீர சதூகர மன்மதனின் அம்புருத் தூணியோ என்ற ஐயத்தை உண்டாக்குகின்ற உதார ததூலலே பெருமைமிக்க கொடிபோன்ற கணைக்கால்களுள்ளவளே சாரூ லீலா தலே அழகிய விளையாட்டு நடையுள்ளவளே!

नम्र दिक्पाल सीमन्तिनी कुन्तल स्निग्ध नील प्रभा पुञ्ज सञ्जात
दूर्वाकुराशङ्क सारङ्ग संयोग रिखन्खेन्दुज्वले प्रोज्वले निर्मले !

नम्र-दिक्पाल-सीमन्तिनी वन्याङ्कुकिन्ற திக்பாலர்களின்
மனோவிகளின் குந்தல்-ஸ்னிग्ध-நீல-புஜா கூந்தலின் மழமழப்பு
உள்ள நீலநிற ஒலிப்பெருக்கால் சஜாத-இவா-அங்குர-ஆசாங்கு
அருகம் புல் தளிர்களோ என்று ஐயமடைந்த சாரங்க - சயோக -
ரிஹ்-நக்-இந்து-உஜ்வலே மானின் சேர்க்கையால் விளங்கும்
நகங்களாகிற சந்திரனின் ஒளியால் ஒளிப்பவளே ! விளங்கும்
நகங்களாகிற சந்திரனின் ஒளியால் ஒளிப்பவளே ! (தேவியின்
கால் நகங்கள் சந்திரனைப்போல். தேவியைப் பெண்கள்
வனாங்கும்போது அவர்களது கூந்தல் நகங்களின் அருகே
படுகின்றன. கூந்தலின் கருமை ஒளி நகத்தின்மேல் படும்போது
அருகம்புல் போல் காணப்படுகின்றது. நகச்சந்திரனில் உள்ள
மாண்கள் அந்த ஒளியைப் புல்வெண்த் தீண்டுன்றன) ५ - உஜ்வலே
மிகவும் ஒளிப்பவளே ! நிர்மலே அப்பழுக்கற்றவளே !

प्रह्र देवेश लक्ष्मीश भूतेश तोयेश वाणीश कीनाश दैत्येश यक्षेश
वाय्वग्निर्कोटीर माणिक्य संघृष्ट बालातपोदाम लाक्षारसारुण्य तारुण्य
लक्ष्मीगृहीताग्नि पद्मे सुपद्मे उमे !

प्रह्र-देवेश-लक्ष्मीश-भूतेश वन्याङ्कु திற்கும் தேவர்களின்
தலைவனான இந்திரன், லக்ஷ்மியின் நாயகரான விஷ்ணு,
பூதங்களின் தலைவரான சிவன் தோயேச-வாணிச-கீனாச-தீயேச
ஐலத்திற்குதிபதியான வருணன், ஸரஸ்வதியின் நாயகனான
பிரம்மா, யமன், அஸுரர்களின் தலைவனான நிருத்தி
யக்ஷேச-வாயு-அग्नि யக்ஷர்களின் தலைவனான குபேரன், வாயு,
அக்னிதேவன் இவர்களது கோடீரமாணிக்ய-சங்குஷ்ட கிரீடத்திலுள்ள
சிகப்பு ரத்னங்களால் உரசப் பெற்றதும் வால-ஆதப-உதாம
லாக்ஷா-ரச-ஆரண்ய தாரண்ய இளஞ்சூரிய ஒளியைவிட
ஒளிமிக்கதான செம்பஞ்சுக் குழம்பின் சிவப்பால் இளமை

பெற்றதும் லக்ஷ்மி - குஹீத - அங்குரி பத்ம லக்ஷ்மியால் ஏந்தப் பெற்ற
திருவடித் தாமரைகள் உள்ளவளே சுபத்மே அழகிய
லக்ஷ்மியாகிருப்பவளே உமே உமையே !

सुखिचि नव रत्न पीठस्थिते सुस्थिते, रत्नपद्मासने रत्नसिंहासने
शङ्खपद्मद्वयोपाश्रिते !

सुखिचि नव रत्न पीठ स्थिते மிக அழகிய ஒன்பது
ரத்னங்களாலான பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பவளே ! சுஸ்திதே
அழகுற அமர்ந்திருப்பவளே ! ரத்ன பத்ம ஆசனே ரத்னத்தாலான
தாமரையை ஆலனமாகக் கொண்டவளே ! ரத்ன சிங் ஆசனே
ரத்னத்தாலான சிங்கத்தை ஆலனமாகக் கொண்டவளே !
சிங்காதனம் கொண்டவளே சங்கு-பத்ம-தய-உப-ஆசிரிதே சங்குநிதி
பத்மநிதி என்ற இரண்டால் அருகில் அண்டப்
பெற்றிருப்பவளே !

तत्र विप्रेषा दुर्गा वटु क्षेत्रपालैर्युते मत्तमातङ्ग कन्यासमूहान्विते
मञ्जुला मेनकायज्ञना मानिते भैरवैरष्टभिर्वेष्टिते !

तत्र अङ्कु विप्रेषा - दुर्गा - वटु - क्षेत्रपालैः - युते
விக்ஷேகவரர், தூர்க்கை, வடுகபைரவர், கேஷத்திரபாலர்
இவர்களுடன் கூடியிருப்பவளே ! மத-மாதங்க-கன்யா-சமூஹ-அந்விதே
யௌவனச் செறுக்குற்ற மதங்க இனக்கன்னிக் கூட்டங்களுடன்
கூடியவளே ! மஞ்ஜுலாமெனகா-ஆதி-அக்ஷனா-மானிதே மஞ்ஜுளா
மேனகா முதலிய அழகிகளால் பாராட்டப்பெற்றவளே ! அஃமி:
எட்டு மைரவீ: பைரவர்களால் வேஷிதே சூழப்பட்டிருப்பவளே !
(அஸிதாங்கேர், குரு, சண்டர், க்ரோதர், உன்மத்தர், பீஷனர்,
சுபாலர், ஸம்நாரர், என பைரவர் எட்டு)

देवि ! वामादिभिः शक्तिभिः सेविते, धात्रिलक्ष्यादि शक्त्यष्टकेः
संयुते मातृकामण्डलैर्मण्डिते यक्षगन्धर्व सिद्धाङ्गना मण्डलैरचिते !

देवि अलकिला विनायाட்டுடையவளே! वामादिभिः वामा
முதவிய शक्तिभिः சக்திகளால் சேவितே வழிபடப்பட்டவளே!
मातृका-मण्डलैः மாத்ருகா எனும் அகூர சக்திகளின்
கூட்டங்களால் मण्डिते அழகுற இருப்பவளே! यक्ष - गन्धर्व-सिद्ध
- अज्ञाना-मण्डलैः யகூர், கந்தர்வர், ஸீத்தர் இவர்களின்
பெண்டிர் கூட்டத்தால் अर्चिते பூஜிக்கப்பெற்றவளே!

(वामा, ஜ்யேஷ்டா, ரௌத்ரீ, அம்பிகா என்ற நான்கு
சக்திகள், பிராம்மீ, (தாத்ரீ) மாஹேஸ்வரீ, கௌமாரீ,
வைஷ்ணவீ, வாராஹீ, மாஹேந்திரீ, சாமுண்டா, மஹாலக்ஷ்மி
என்று எட்டு மாத்ருசக்திகள். அ முதல் கூ வரையிலான 51
உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் ஒவ்வொன்றின் சக்திகளான
மாத்ருகாமண்டலம்)

पञ्चवाणात्मिके, पञ्चवाणेन रत्या च सम्भाविते, प्रीतिभाजा
வசன்தென சானந்திதே!

पञ्च-वाण-आत्मिके (மன்மதனின்) ஐந்து பாணங்கள் (சக்தி)
வடிவிலனே! पञ्चवाणेन மன்மதனாலும் ரत्या च ரதியாலும்
सम्भाविते பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவளே! प्रीति भाजा
அன்புபூண்ட வசன்தென च (வஸந்தகுதுவாகிய பருவத்தின்
தேவதையான) வஸந்தனாலும் आनन्दिते மகிழ்வுட்டப்
பெற்றவளே!

भक्तिभाजां परं श्रेयसे कल्पसे, योगिनां मानसे द्योतसे,
छन्दसामोजसा भ्राजसे!

भक्तिभाजां परं பக்திபூண்டவர்களுக்கும் மட்டும் ஶ்ரேயசே
நன்மை புரிவதற்காக கல்பசே முனைகிறாய். योगिनां யோகிகளின்
मानसे மனத்தில் द्योतसे விளங்குகிறாய். छन्दसां வேதங்களின்
ओजसा பேரொளியால் भ्राजसे பிரகாசிக்கிறாய்.

गीतविया विनोदातितृष्णेन कृष्णेन सम्पूज्यसे, भक्तिमचेतसा
வேதசா ஸ்தூயசே, विश्वहृद्येन वायेन विद्यार्थैर्गीयसे!

गीत - विद्या-विनोद-अतितृष्णेन சங்கீதக் கலையின் மூலம்
மன மகிழ்ச்சி பெறுவதில் பெரிதும் ஆவல்கொண்ட कृष्णेन
கண்ணாலும் सम्पूज्यसे நன்கு வழிபடப்பெறுகிறாய். भक्तिमत्
चेतसा பக்தியுள்ள உள்ளம் கொண்ட वैद्यसा பிரம்மதேவனால்
रतूयसे துதிக்கப்பெறுகிறாய். विश्वहृद्येन உலகினர் அனைவருக்கும்
இதயத்திற்குகந்த (ப்ரியமான) वायेन வாத்தியத்தூடன் विद्यार्थैः
வித்தியாதரர் என்ற தேவர் இனத்தவரால் गीयसे பாடப்
பெறுகிறாய்.

श्रवणहरण दक्षिणकाणया वीणया किन्नरैर्गीयसे,
यक्षगन्धर्वसिद्धांगना मण्डलैरर्च्यसे, सर्वसौभाग्यवाञ्छावतीभिर्वधूभिः
சுராणां समाराध्यसे!

श्रवण-हरण-दक्षिण-काणया காதுகளைக் கவர்வதில் திறமை
மிக்க ஒலி உள்ள वीणया வீணையுடன் किन्नरैः கிந்தரர்களால் गीयसे
பாடப்பெறுகிறாய் यक्ष-गन्धर्व-सिद्ध-अज्ञाना-मण्डलैः யகூர்,
கந்தர்வர் சித்தர் இவர்களின் பெண்டிர் கூட்டத்தால் अर्च्यसे
வழிபடப்பெறுகிறாய் सर्व-सौभाग्य-वाञ्छावतीभिः எல்லா
ஸௌபாக்யங்களை (பெண்கள் விரும்பும் மேன்மைகளை)யும்
பெற விரும்பமுள்ள सुराणां वधूभिः தேவர்களின் மனைவியரால்
समाराध्यसे திருப்பதி வரும்வரை பூஜிக்கப்படுகிறாய்.

सर्वविद्याविशेषात्मकं चाटुगाथासमुच्चारणं, कण्ठमूलोद्दसद्वर्णाजिवयं
कोमलदयामलोदारपक्षद्वयं तुण्डशोभातिदूरीभवत्किंशुकं तं शुक्रं लालयन्ती
परिस्त्रीडसे!

सर्व-विद्या-विशेष-आत्मकं எல்லா கலைகளின் சிறப்பை
வடிவமாகக்கொண்டதும் चाटु-गाथा-समुच्चारणं அழகிய

கதைகளைக் கூறுவதும் கண்ட-மூல-உலாசத்-வர்ப-ராஜி-வர்ப கழுத்தின் அடியில் விளங்குகிற நிறம்மிக்க மூன்று கோடுகளைக் கொண்டதும் கோமலச்யாமல-உடார-படி-ஐய மென்மையான பகமை நிறம்கொண்ட பெருமை மிக்க இரு இறக்கைகள் கொண்டதும் துண்டிஷா - அதிதூரி ஸவத் விசுக் மூக்கின் அழகால் வெகுதூரத்தில் தள்ளப்பெற்ற புரம்புனைவக் கொண்டதுமான த் அந்த (பெருமைபெற்ற) சுகே கிளியை லாலயந்தி கொஞ்சிக்கொண்டு பரிசீலிசே விளையாடுகிறது.

பாणिपद्मद्वयेनाक्षमालामपि स्फटिकीं ज्ञानसारात्मकं पुस्तकं चांकुशं पशामाचिभ्रती येन सञ्चिन्त्यसे, तस्य वक्त्रान्तराद् गद्यपद्यात्मिका भारती निस्सरेत् !

பாणि-படி-ஐயேன தாமரைபோன்ற இருகைகளின் இரட்டையால் ஸ்படிகி ஸ்படிகத்தாலான அக்ஷமாலா அபி 51 மணிகள்கொண்ட மாலைமையுமே ஜ்ஞான-சார-ஆத்மகம் அறிவின் சாரமே வடிவான புஸ்தகம் ச புத்தகத்தையும் அங்குசம் துறட்டியையும் பாசிக்கயிற்பெறையும் அவிபிரதி தாங்கி யிருப்பவனாக யேன எவனும் சஞ்சிந்த்யசே தியானிக்கப் பெறுகிறாயோ தச்ய அவனது வக்த - அந்தராத் முக இடைவெளியிலிருந்து (வாயிலிருந்து) மத்ய - பத்ய - ஆத்மிகா உரை நடை செய்யுள் வடிவிலுள்ள ஹாரதி வாக்கு நிஸ்ஸரேத் வெளிப்படும்.

येन वा यावकाभाकृतिर्भाव्यसे तस्य वर्या भवन्ति स्त्रियः पूरुषाः !

யேன வா எவன் ஒருவனும் யாவக-ஆம்-ஆகூதி: செம்பஞ்சுக் குழம்புபோன்ற நிறமுள்ள வடிவமுள்ளவனாக ஹவ்யசே தியானிக்கப்பெறுகிறாயோ தச்ய அவனுக்கு ஸ்த்ரிய: பெண்களும் புரூபா: ஆண்களும் வர்யா: ஹவந்தி அடங்கியவர்களாக ஆவார்கள்.

येन वा शातकुम्भयुतिर्भाव्यसे, सोऽपि लक्ष्मीसहस्रैः परिक्रीडते !

யேன வா எவன் ஒருவனும் ஶாதகும்ப-யுதி: தங்க ஒளியுள்ளவனாக ஹவ்யசே தியானிக்கப்பெறுகிறாயோ சோஶபி அவனும் லக்ஷ்மி சஹசிரை: ஆயிரக்கணக்கான லக்ஷ்மிகளுடன் பரிசீலிசே விளையாடிக் கொண்டிருப்பான்.

किं न सिध्येद्दपुः श्यामलं कोमलं चन्द्रचूडान्वितं तावकं ध्यायतः !

ச்யாமலம் பகமைநிறம் கொண்டதும் கோமலம் மென்மை யுள்ளதும் சந்திர சூடானவியத் தலையில் கொண்டதுமான தாவகம் உனது வபு: உருவத்தை ஶ்யாயத: தியானிப்பவனுக்கு கி் எதுதான் ந சிப்யேத் நிறைவுறுது?

तस्य लीलासरो वारिधिः, तस्य केलीवनं नन्दनं, तस्य भद्रासनं भूतलं, तस्य गीर्देवता किंकरी, तस्य चाज्ञाकरी श्रीः स्वयम् !

வாரிதி: கடல் தச்ய லீலாசர: அவனுக்குக் கேளிக்கைக் குளம் ஆகும். நந்தனம் (கேவர்களின் தோட்டமாகிய) நந்தனம் தச்ய அவனுக்கு கீலிவன் விளையாட்டுத் தோட்டமாகும். ஹூதலம் பூமியின் பரப்பே தச்ய அவனுக்கு ஹதாசனம் அமரும் பலகையாகும். கீர்தீவதா வாக்குத் தேவதையான லரஸ்வதி தச்ய அவனுக்கு கிங்கரி ஏவல் புரிபவள். ஶ்ரீ: லக்ஷ்மியும் ச்வயம் தானே அக்ஷாசரி உத்திரவை நிறைவேற்றுவவனாக ஆவான்.

सर्वतीर्थात्मिके, सर्वमन्त्रात्मिके, सर्वतन्त्रात्मिके, सर्वयन्त्रात्मिके, सर्वपीठात्मिके, सर्वतत्त्वात्मिके, सर्वशक्त्यात्मिके, सर्वविद्यात्मिके, सर्वयोगात्मिके, सर्वनादात्मिके, सर्वशब्दात्मिके, सर्वविधात्मिके, सर्वदीक्षात्मिके, सर्वसर्वात्मिके, सर्वंगे, पाहि मां, पाहि मां, पाहि मां देवि, तुभ्यं नमो देवि, तुभ्यं नमो देवि, तुभ्यं नमः !!

சர்வ-தீர்த்த ஆத்மிகே எல்லா தீர்த்தங்களின் வடிவில் உள்ளவனே (தீர்த்த குரு, தெய்விக சக்திமிக்க தீர்த்திலைகள்,

பெரியோர்கள்) सर्व-मन्त्र-आत्मिके எல்லா மந்திரங்களின் வடிவினளே सर्व-तन्त्र-आत्मिके எல்லா வழிபாட்டு முறைகள் வடிவினளே सर्व-यज्ञआत्मिके எல்லா யந்திரங்கள் வடிவினளே सर्व-पीठ-आत्मिके எல்லா சக்தி பீடங்கள் வடிவினளே सर्व-तत्त्व-आत्मिके எல்லா உலக மூலதத்துவங்கள் வடிவினளே सर्व-शक्ति -आत्मिके எல்லா சக்தி வடிவினளே सर्व-विद्या-आत्मिके எல்லா கல்வித்துறை வடிவினளே सर्व-योग-आत्मिके எல்லா ஆத்ம ஸாதனை முறை வடிவினளே सर्व-नाद-आत्मिके எல்லா ஸைகம் ஒலி வடிவினளே सर्व-शब्द-आत्मिके எல்லா ஸ்தூல ஒலி வடிவினளே सर्व-विश्व-आत्मिके எல்லாத் தோன்றுகின்ற பொருள்கள் வடிவினளே सर्व - दीक्षा - आत्मिके எல்லா வழிபாட்டுத் தகுதி பெறுவதற்கான முறைகள் வடிவினளே सर्व - सर्व - आत्मिके எல்லாவற்றிற்கும் எல்லா மாயிகுப்பவளே सर्वी பரவி நிற்பவளே मां पाहि எனனைக் காப்பாற்றுவாய் पाहि मां எனனைக் காப்பாற்றுவாய் देवि ! தேவியே ! मां पाहि எனனைக் காப்பாற்றுவாய் देवि ! தேவி ! तुभ्यं உனக்கு नमः வணக்கம் देवि ! तुभ्यं नमः உனக்கு वணक्कम्.

चतुर्थः पाठः — பாடம் 4

சிறப்பைக் காட்ட தர—तम வின் உபயோகம்

ஒருவரின் அல்லது ஒரு பொருளின் தனிச்சிறப்பைக் காட்டு பவை விசேஷணங்கள் எனப்படும். वाग्मी नारदः பேச்சாளரான நாரதர், तपस्वी वाल्मीकिः தவம்மிக்க வால்மீகி, पीतं अम्बरं மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை இவற்றில் वाग्मी, तपस्वी, पीतं என்பது விசேஷணம் சிறப்பு. नारदः, वाल्मीकिः, अम्बरं என்பது விசேஷ்யம். இந்த சிறப்பில் ஏற்றத்தாழ்வைக் குறிப்பிட நேரலாம். ஒருவர் மஹான். அவரைவிட இவர் மஹான்.

அவரையும் இவரையும் இவரைப்போன்ற பலரையும் விட மூன்றாமவரான அவர் மஹான் என்று குறிப்பிட நேரலாம். स महान्, तस्मादयं महान्, तस्मादस्मात् एतादृशेभ्यो बहुभ्यश्च महान् என்று சொல்லலாம். இதில் உள்ள தாரதம்யத்தை (तरतमभावः - तारतम्यं) तर - तम என்ற இரு விகுதிகளால் என்தில் குறிப்பிட முடியும். सः महान्, अयं तु महत्तरः, एषः तु महत्तमः । விசேஷணச் சொல்லான महत् உடன் तर-तम என்ற விகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எல்லா விசேஷணச் சொற்களுடன் तर-तम சேர்க்கலாம். पीतं अम्बरं, पीततरं, पीततमं என்பது போல்.

तर-तम என்பது போல் சில இடங்களில் ईयस् इष्ट என்ற விகுதிகள் உண்டு. ईयस् इष्ट சேர்ந்து வழக்கில் இல்லாச் சொற்கள் உண்டு. ஆனால் तर-तम என்பது எல்லா விசேஷணங்களுடன் பொருந்தும்.

ஆன்பாலில் महान् பெரியவர், महत्तरः - महीयान् மிகப் பெரியவர், महत्तमः - महिष्ठः மிகமிகப் பெரியவர். பென்பாலில் महती, महत्तरा-महीयरी, महत्तमा-महिष्ठा. நபும்லகலிங்கத்தில் महत् महत्तरं-महीयः महत्तमं-महिष्ठं என்று வரும்.

गुरुः பெரியவர்	गुरुतरः	गुरुतमः
	गरीयान्	गरिष्ठः
लघुः வேசான	लघुतरः	लघुतमः
	लघीयान्	लघिष्ठः
वृद्धः முதிர்ந்த	वृद्धतरः	वृद्धतमः
	वर्षीयान्	वर्षिष्ठः
	मृच्छ	ज्यायान्
	ज्यायान्	ज्येष्ठः
अल्पः சிறிய	अल्पतरः	अल्पतमः
	वयत्रिः சிறிய	कनीयान्
		कनिष्ठः

பிரிய: பரிபலமான	பிரியதர:	பிரியதம:
	பிரேயான்	பிரேய:
சுபு: மட்டலமான	சுபுதர:	சுபுதம:
	சுபுதிரேயான்	சுபுதிரேய:
சுபிர வேகலான	சுபிரதர:	சுபிரதம:
	சுபிரேயான்	சுபிரேய:

உதாரணங்கள்:

தூய் லபு, தூய் தூல: லபுதர: - லபுதம.
 தூலத் தூய் தமதரம்.
 ஆகாசு மஹான், ததூபி ஆசா மஹிபசீ.
 ஜடாயு: வுட: ததூபி சம்தாதி: வபீயான்.
 மரத: லக்ஷணாத் ஜ்யாயான், லக்ஷண: மரதாத் யவீயான்.
 ராம: தசரதபுத்ரேபு ஜ்யேட:, சநுப: கனிப:
 ராவண கும்பகர்ணயோ: மத்யே, ராவண: க்ரூதர:, ராக்ஷசேபு ச: க்ரூதம:
 வாகுதேவ: வயசா கனிபானபி, விசுயா ஜ்யாயான் விநயேந ச மஹதம:
 திரிசிர:புரஸ்ய ச்ரீரஜ் நேதீய: ஜயுகேசுரம் து நேதிபம்.
 மம ஆபுரலம் கதலீபலாத் ப்ரேய: த்ராசா து ப்ரேயா.
 தேவி! சரவீபா தக் தீர்பா, தவ தக் து த்ராபீயசீ.
 துயோதனஸ்ய ததயம் சுபு, வாக் சுபுதீயசீ, சரிதம் து சுபுதிபம்.
 விஹாத் வாகு: சுபுதீயான், ததூபி ஹனுமான் சுபுதிப:

பூபு தோற்றத்தில் பெரிய அபு மிகச்சிறிய
 மஹத் தோற்றத்தில் - பெருமையில் பெரிய
 அல்ப தோற்றத்தில் சிறிய, பெருமையில் குன்றிய
 வஹு எண்ணிக்கையில் ஏராளமான
 தனு மெலிந்த தூ தோலைவிலுள்ள
 அந்நிக அருகிலுள்ள

இந்த எட்டு சொற்களில் மேற்கண்ட பிரத்தியயங்கள்
 சேரும்போது ஏற்படும் மாறுதல்களைக் காண்போம்

பூபு	பூபுதர	பூபுதம	பூபீயஸ்	பூபிப
மஹத்	மஹதர	மஹதம	மஹீயஸ்	மஹிப
அல்ப	அல்பதர	அல்பதம	அல்பீயஸ்	அல்பிப
அபு	அபுதர	அபுதம	அபீயஸ்	அபிப
தனு	தனுதர	தனுதம	தனீயஸ்	தனிப
வஹு	வஹுதர	வஹுதம	வஹீயஸ்	வஹிப
தூ	தூதர	தூதம	தூவீயஸ்	தூவிப
அந்நிக	அந்நிகதர	அந்நிகதம	நேதீயஸ்	நேதிப

இவற்றை நடைமுறையில் காண நாம் வாகுமும் பூபியையும்
 பற்றிய இச்சிறு கட்டுரையைப் படிப்போம்.

வயம் பூமீ வசாம: | தஸ்யா: பூபூவி இதி நாம | யத:, சா பூபூ:
 (மஹதீ) | பூபூவ்யா: பூபூபூயான் (பூபூதர:) கோபி பதார்த: ந அஸ்தாபி:
 தப: , பூபூபூசீ (பூபூதரா) காபி சூதி: ந தபா, பூபூபூ: (பூபூதர)
 கிமபி வஸ்து ந தபம் |

கோலாகரா இயம் பூபூ: | கந்நுகவத் சா சுவய் லுதந்நீ சூய் பரிபுரமதி
 இதி வுஜானிகா: வதந்நி | பூகோலஸ்ய மத்யரேசுவா
 பாடோநவயோதசசஹசு-கிலோமீட்டர் (12750 K.m) தீர்பா இதி ச |

அஸ்ய பூகோலஸ்ய ஸ்தர: மூதா ஜலேந ச சம்தூத: | மூதோ பாக:
 அகோநிசுசுதாசா: (29%) | ஜலபாக: அகசுதாசுதாசா: (71%) அர்தாத்
 பூபாக: அல்பீயான், ஜலபாக: பூபூயான் | மூத் அல்பீயசீ, ஜலம் பூபூ: |

பூபாக: அமேரிகா, ஆ:பூரிகா, ஆசுலேலியா, ஆசியா, யூரோப் இதி
 சுவண்டீ: விபக்த: | ஜலபாகே அதலாந்நிக:, பசி:பிக், ஹிந்நு: இதி
 மஹாசநுதா அந்நிவந்நி |

विचित्रा भगवतः सृष्टिः। “भगवान् अपः एव आदौ ससर्ज। तासु वीर्यं (शक्तिं) अवासृजत्।” इति प्राञ्चः वदन्ति। ‘या सृष्टिः स्रष्टुः आद्या’ इति कालिदासः परमेश्वरस्य अष्टमूर्तेः जलमयीं तनुं आद्या सृष्टिः इति प्रशंसति। भूसदां, द्विपदां चतुष्पदां कृमिकीटादीनां पक्षिणां वृक्षादीनां च जीवनाय तावत् जलं अपेक्ष्यते। अहो दीर्घदर्शी कृपालुः सिद्धसङ्कल्पो भगवान्।

वयं उद्यन्तं अस्तं यन्तं आदित्यं सोमं च पश्यामः। यदा तौ उदितः, तदा महान्ती दृश्येते। क्रमात् तनीयांसौ तनिष्ठी च भातः। कथमेतत्? नभोभूसन्धौ तौ भूमेः नेदीयांसौ। अतः उदये अस्तमये च प्रथीयांसौ भातः। नभसो मध्यं आरूढौ तौ भूमेः दविष्ठी भवतः। अतः पूर्वं दृष्टात् अल्पिष्ठी (रूपात् तनिष्ठी) भातः। पुनः अस्तमये क्रमात् प्रथीयांसौ प्रथिष्ठी च प्रतिभातः।

वस्तुतस्तु पृथ्वी अल्पतरा सूर्यात्। सूर्यो महत्तरः पृथ्व्याः। भूमिः मरिचाकारा यदि, सूर्यः लिकुचाकारः। पृथ्वीसूर्ययोः मरिचलिकुचयोरिव परिमाणतारतम्यं वर्तते। भूमिगतैः अस्माभिः सूर्यः तनुतमः (तनिष्ठः) दृश्यते। अद्यापि सूर्यः तथा तेजिष्ठो भवति, यथा वयं तस्य तापं सोढुं न शक्नुमः।

एवमेव, इतरे कुजादयः ग्रहाः, नक्षत्राण्यपि। ते सूर्यचन्द्रयोः अपेक्षया तनुतराः दृश्यन्ते। ते सूर्यात् चन्द्राच्च नितरां दविष्ठाः।

दूरगतं वस्तु अणुमात्रं दृश्यते। दवीयो वस्तु अणीयः, दविष्ठं वस्तु अणिष्ठम्। दूरगतमेव अन्तिके आयाति चेत्, तदा महत् भवति। यदि नेदीयः तर्हि महीयः। यदि नेदिष्ठं, तदा महिष्ठम्।

भगवान् अणोः अणीयान्, महतो महीयान् इति वेदेषु गीयते। कुतः? भक्तानां सः नेदीयान्। अत एव तेषां प्रार्थनां श्रुत्वा अनुगृह्णाति। अतो महीयानपि भवति। यते वाचा मनसापि अप्राप्यः, दूरे वर्तते तस्मात्कारणात् अणीयान् भवति।

पदार्थः (पु) वस्तु (नपु) பொருள் சூழி: படைப்பு லுடன்தி உருண்டு செல்வதாக வೈज्ञானிக: விஜ்ஞானி ஸ்தர: பரப்பு மய்யேசுவா மட்டம் பாதொன கால்பங்கு குறைந்த சிமூத: நிரப்பப்பட்டது அந்தர்மவந்தி உள்ளடங்குகின்றன வீர்ய் திறன்-வலிமை அவாசுஜத் விட்டுவைத்தார் ப்ராய்: முன்னோர்கள் மூசுட: பூமியிலுள்ளவை த்விபட: இகு கால்களுடையவை சதுஸ்பட: நான்கு கால்களுடையவை தாவ்ய: அவ்வளவான ஆப: நீர் (இது எப்போதும் பஹுவசனத்தில் மட்டுமே வரும்) ஆப: முதல் வேற்றுமை அப: இரண்டாம் வேற்றுமை சிஃசுஃசுஃ: இட்டமிட்டது நிறைவேறியவன் உய்ந்த உதிக்கின்ற (2ம் வே) அஸ்த் ய்ந்த் அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற உதित: (இருவர்) உதயமாகின்றனர் நமோமூசுநி: தொடுவானம் மாத: (இருவர்) தோன்றுகின்றனர் மரிசு ஆகாரா மிளகு அளவு உள்ள லிகுசு-ஆகார: எலுமிச்சம்பழ அளவுள்ளது தெஜிஸ்த: சிறந்த ஒளிமிக்க சோடு தாங்க ந ஷக்ரும: இயலாதவர்களாகிறோம் அப்ராய்ய: அருகில் அணுகமுடியாதவர், கிடைக்காதவர்.

पञ्चमः पाठः — பாடம் 5

यशोदायै सन्देशः

जन्मना अन्धः सूरदासो नाम महाकविः। महान् कृष्णभक्तः सः श्रीमद्भागवतं ब्रजभाषायां अगायत्। सः प्रेम्णा श्रीकृष्णस्य लीलाः नवं नवं उल्लिख्य उल्लिख्य अगायत्। भगवानेव तस्य भक्तिरसभरितेन गानेन आकृष्टः अन्धं सूरदासं अन्वसरत्, अन्धकूपे पतिष्यन्तं तं ररक्ष इति वदन्ति। अधुना एकां सूरगाथां रसयामः।

मधुरायां जातः श्रीकृष्णः पित्रा वसुदेवेन नन्दगोपस्य गृहं नीतः। तत्र एकादश वर्षान् अवसत्। नन्दः यशोदा च तस्य पितरौ अभूताम्।

षष्ठः पाठः — पाठ 6

इदं ते युक्तं वा?

वयं प्रतिदिनं देवपूजां कुर्मः। गणेशं गुहं शङ्करं देवीं रामं कृष्णं वा यथाभिमतं आराधयामः। पूजार्थं अक्षतान् चन्दनं पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं च यथाशक्ति सम्पादयामः। जीविकार्थं सर्वे वयं प्रायः प्रातरेव गृहात् निर्जिगमिषामः, कार्यालयं अन्यद्वा स्थलं गन्तुम्। ततः पूर्वं शीघ्रशीघ्रं कथमपि पूजां समापयामः।

परन्तु पूजान्ते “मुहूर्तं क्षणिको भवेत्” इति शास्त्रस्य उपदेशः। “क्षणिकः” भूत्वा “किं मया कृतं?” इति चिन्तयेत्। सर्वशक्तस्य सर्वव्यापिनः प्रभोः देवदेवस्य अतिक्षुद्रैः ईदृशीः द्रव्यैः ईदृशी पूजा कृता इति भावना चेतसि स्फुरेत्। तथापि तया पूजया प्रसन्नः कृपालुः भगवान् इति भावना मनसि जायेत। तदनन्तरं भगवतः कृपां मनसि विभाव्य भगवन्तं प्रणम्य आसनादुत्तिष्ठेत् इत्यर्थः।

श्रीशङ्करभगवत्पादानां शिवानन्दलहरीश्लोकं एकं आस्वादयामः। आचार्याः श्रीशैले शङ्करमाराधयन्तः शिवानन्दलहरीस्तोत्रेण भगवन्तं अस्तुवन् इति कथा। पूजां कृत्वा कृतक्षणाः आचार्याः पुरतः प्रसन्नं कृपालुं शङ्करं दृष्ट्वा विस्मिताः एवं अपृच्छन् “इदं ते युक्तं वा? हे परमशिव! कारुण्यजलधे! इदं ते युक्तं वा?

भगवान् अपृच्छत् — किं अयुक्तं कृतं मया?

शङ्करः प्राह — कश्चित् तव पदं द्रष्टुं ऐच्छत्। स वराहो बभूव। अन्यः तव शिरो द्रष्टुं ऐच्छत्। स विहगो बभूव। तव पदस्य शिरसो वा दशनिच्छा किं अनुचिता? यतः तौ इच्छासमनन्तरमेव तिर्यगरूपं गतौ। इदं ते युक्तं वा?

भगवान् आह — पदस्य शिरसः वा दशनिच्छा नैव अनुचिता। भूतलमपि विदार्य पादं द्रष्टुं एकः वराहः बभूव। अम्बरं अवगाह्य शिरो द्रष्टुं अपरः राजहंसो बभूव। किं अत्र अयुक्तं पश्यसि?

शङ्करः प्राह — त्रिमूर्तिषु अन्यतमौ तौ हरिब्रह्माणौ भुवि दिवि चरन्ती अपूर्णमनोरथौ श्रममेव अभजताम्। किं इदं युक्तम्?

भगवान् अवदत् — किं करोमि? ममैव महिमा ममापि अगोचरः।

शङ्करः प्राह — अस्तु। स्वामिन् शम्भो! अद्य क्षुद्रस्य मे तुच्छया अनया पूजया प्रसन्नः कथं आपादं आचिकुरं पुरतः वेद्योऽसि? किं मदीया पूजा अभ्यर्हितः? किमहं ताभ्यामपि श्रेष्ठः? कथमेतत्? इदं ते युक्तं वा?

मन्दं स्मयमानः भगवान् अन्तरधात्।

नीतिः—वराकस्य मे तुच्छया पूजया सर्वेश्वरो भगवान् कृपया मयि प्रसीदति, मां रक्षतीति विश्वासः कर्तव्यः। अहमेव ईदृशीं महतीं पूजां कृतवान् इति अहङ्कारः परित्याज्यः। तस्यैव कृपया पूजां अत्यल्पां अपि कर्तुं अपारयं इति भावना कर्तव्या।

इदं ते युक्तं वा परमशिव कारुण्यजलधे

गतौ तिर्यग्रूपं तव पदशिरोदर्शनधिया।

हरिब्रह्माणौ तौ भुवि दिवि चरन्ती श्रमयुतौ

कथं शम्भो स्वामिन् कथय मम वेद्योऽसि पुरतः ॥

குறிப்பு: யதா஽பிமதம் விசுப்பப்படி அபிமதம் அனதிக்ரமய அவ்யயிभाव समासः, यथाशक्ति சக்திக்குத் தக்கபடி शक्तिं अनतिक्रम्य, जीविकार्थं பிழைப்பிற்காக निर्जिगमिषामः = निर्गन्तुं इच्छामः வெளியே செல்ல விரும்புகிறோம். समापयामः முடிக்கிறோம் पूजान्ते पूजायाः अन्ते पुण्येयिन् मुदिविल क्षणिकः मनाते अहमेव विदामलं उयव्य पेत्तवयत्रोक क्षणः उयव्य rest सर्वशक्तस्य सर्वव व्यावल्लमपेपारुत्तिय Omnipotent सर्वव्यापिनः எங்கும் நிறைந்த Omnipresent अतिक्षुद्र மிக அற்பமான ईदृश இத்தகைய भावना எண்ணம் स्फुरेत् தோன்றும் विभाव्य நினைத்து आस्वादयामः

கவைப்போம் கூதக்ஷண: ஒய்வு பெற்ற விஸ்திதா: ஆச்சர்யமடைந்தவர்களாக காரூய-தலயே கருணைக் கடலே இச்சாசமனந்தரமேவ விரும்பிய உடனே திரிய்ரூபம் விலங்கு உருவத்தை விதாரிய் பிளந்து, தோண்டி அவகாஹ அளவரி ரகஜஹ்ஸ: சிறந்த அன்னப்பறவை அந்யதமீ ஒருவர்களான அபஜதா அடைந்தனர் அகோசர: அறிய முடியாதது துச்ச அற்பமான, பாதமபிவ்யாய - அபாதம், சிகுரம் அபிவ்யாய - அசிகுரம், பாதம் முதல் கேசங்கள் வரை அந்யஹிதா உயந்தது ச்ரேஷ்: உயர்ந்தவன் வராக: எலியவன் ப்ரஸீததி அருள்பாலிக்கிறார் பர்த்யாய்ய: விடப்பட வேண்டும் அபாரயம் சக்திபெற்றேன்.

சதம: பாத: — பாதம் 7

புரா யத்ர ச்ரோத:

ப஠ாபிபேகாத் பரம் அகதா ச்ரீராம: த்ஷ்டகாரணயம் தத: | ச: தத்ர பசுவதீ அபத்யத் | சுவாச்ரமம் அபந்யத் | புரத: ப்ரவஹந்தீ கோதாவரீ ந அபிஜ்ஞாத் அசாக்ரோத் |

ச: பரத: பத்யந் எவ் அசின்தயத் — அயே! இயம் கோதாவரீ புரா அவாரே அச்ரமோபாந்தே ப்ரவஹந்தீ அரஸீத் | நயம் அந்ரீவ தீர்த்தே அசுராம | அதுநா அந்ர புலிநம் | தத: பாரே ப்ரவாஹே த்ரத்யதே | பூர்வ் அந்ர வூக்ஷா: நிவ்ரிடா: அசந் | தேதுநா ப்ராய: விசீர்ணா: | கேசநீவ விரலா: இதஸ்ததோ த்ரத்யந்தே | ததா வாலவூக்ஷா: ப்ரோத்சிந்ரமாத்ரா அசந் | தேதுநா சாசுவா வதத்ய ப்ரநீபூதா வர்தந்தே | மஹாந் காலோ வ்யதீதோ மம அகாதஸ்ய | ந கிசுவித் அபிஜானாமி | பரிசுதமபி தனஸ்தானம் அபரம் இவ மந்யே | பரந்து இமே சீலா: ‘‘ததிதம் மே வாஸஸ்தானம்’’ இதி ப்ரத்யாயயந்தி |

இமமர்த்த மஹாகவி: பவபூதி: உத்தரராமசரிதநாதகே அகேந ச்ரோகேந வர்ணயதி—

புரா யத்ர ச்ரோத: புலிநமதுநா தத்ர சரிதா
விபயாஸம் யாதோ த்ரநவிரலபாவ: கிதிரஹாம் |
வஹோத்யே காலாத் அபரம் இவ மந்யே வநமிதம்
நிவேசா: சீலானா ததிதமிதி பூத்சி த்ரத்யதி ||

[அந்யய: — புரா யத்ர சரிதா ச்ரோத: தத்ர அதுநா புலிநம் | கிதிரஹாம் த்ரநவிரலபாவ: விபயாஸம் யாத: | வஹோ: காலாத் த்ரத்யே இத் அபரம் வநமிவ மந்யே | [பரந்து] சீலானா நிவேசா: ததிதம் இதி பூத்சி த்ரத்யதி]

யதி வாலமீகி: காலிதாஸ: திஸ்வஹூவ் - அல்தவார் - நாபந்மார ப்ரஹூதய: வா த்ரஹரதமாத்ரக்சேயு: நீவ தே இம் தேசம் ப்ரத்யபிஜானீயு: | பரிஸ்திதி: அத்ரோத்தரம் விபயஸ்தா | கலாசார: சங்குததிசு அதிமாத்ரம் விபிந்ரீ | கோத்யம் தேசா: ? குந்ர ப்ரவிசுதா வயம்? சர்வ் அஸஸ்துதம் த்ரத்யதே இதி சின்தயந்த: பரித: த்ரத்யி ப்ரஸாரயேயு: |

த்ரத்யி ப்ரஸாரயந்த: ‘‘அயே அயம் திமவாந் | இயம் த்ரஹீரதீ | ததோ யநுநா | தத: ப்ரயாத: | விதூரே பத்சிமசமதுத்ரோபாந்தே ப்ரஹாஸ: | தத: குநாரீ | அதத் ராமேசுவரம் | தத்ர காவேரீபத்ரநம் | அயே இத: பரமாத்ரயம் புரூபா: | தத: வேதபோப: த்ரூயத இவ | தத்ர திவ்யப்ரவந்நசேவா க்ரிக்யத இவ | ததோ தேவஹரகானம் த்ரூயதே இந்யாதிபி: சீலவத் அவிபயஸ்தே: சாசுவதே: அபிஜானி: இயம் அஸமாகம் த்ரஹரதமூமிரேவ’’ இதி பூத்சி த்ரத்யேயு: | த்ரஹரதீயா வயம் அத்யாவதி அவிநத்யா ப்ராகீனா சங்குததி பரிரக்சேம | தேந அஹ்ரலயம் த்ரஹரததேசஸ்ய ப்ரத்யபிஜானே சஹாயா: ப்ரவேம |

கடினாபதவாரை: பரம் பிள்துதல் பூர்வ் ப்ரண்துதல் 5 ஆயம் வேற்றயுதமையத் த்ரஹூயம் அபிஜ்ஞாத் அடையாளம் கண்டு கோள்த ந அசாக்ரோத் சக்திபெற்றவில்தை அசார இக்கரை பார அக்கரை தீர்த்த த்ரண்தீர்த்துரை அசுராம ஸ்துளம் சேய்தோம் புலிநம் மணல்மேடு விசீர்ணா: அழித்துபேயினை விரல்: குறைவாக

प्रोद्भिन्नमात्राः முனைத்த அளவுள்ள விலகல் பரப்பி யனிமூலா: நெருங்கியவைகளாக வ்யதித: கழிந்துவிட்டது அபிஜானாமி அடயாளம் கண்டு கொள்கிறேன் ப்ரியாயபந்தி நம்பவைக்கின்றன சரித் ஆறு விபர்யாச: மாறுதல் யனவிரலभाव: நெருங்கி, விலகி இருக்கும் தன்மை திதிரூஹ் மரங்களுடைய நிவ்ஷ: அமைப்பு ட்ரஃபதி உறுதிப்படுகிறது ப்ரியபிஜானியு: அடயாளம் காண்பார்கள் அஃரோத்ர: தலைகீழாக சஸ்குதி: பண்பாடு அதிமாத்ரம் எல்லைமீறி அஸஸ்துத் பழக்கமில்லாததாக திவ்யப்ரவ்நயஸேவா திரபந்த வழிபாடு தேவஹர்: தேவாரம் அவிபர்யஸ்தை: மாறாத சாத்தி: என்றும் நிலைத்த அபிஜானம் அடயாளம் ட்ரஃபதியு: உறுதிப் படுத்திக் கொள்வார்கள் அஃரலயம் ஊழிக்காலம்வரை.

सूक्तयः நன்மொழிகள்.

भूतदया भूतिदायिनी पुम्साम् ।

பிராணிகளிடத்தில் பரிவு மாந்தர்க்கு மேன்மை தரும்.

सर्पादपि सन्मर्गाहिं सम्भवति ।

பாம்பிலிருந்து கூட நல்ல ரத்தினம் தோன்றுகிறது.

विदुषामपि जातु जायते मोहः ।

கற்றோர்களுக்கும் மதி மயங்கக்கூடும்.

सम्पदि सम्पत्सामेधते ।

செல்வத்தில் செல்வம் கொழிக்கும்.

अष्टमः पाठः — पाठम् 8

समासाः सन्मासङ्गकं

एकशेषसमासः

ஸம்ஸ்கிருதஸ்ரீ பாடமாலா 8வது பாகத்தில் அவ்யயிபாவம், தத்புருஷம், த்விகு, துவந்துவம் என்ற ஸமாஸ முறைகளுக்கான பாடங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றைத் தொடர்ந்து மேலும் சில ஸமாஸ முறைகளைக் கற்போம்.

एकशेषः என்பது ईन्ஹ் ஸமாஸத்தின் மற்றொரு வகை. ஒரே அமைப்புள்ள (सरूप similar) சொற்கள் இரண்டோ பலவோ சேரும்போது ஒருபதம் மட்டும் மிகுந்து நின்று இருமை விசுவதியையோ பன்மை விசுவதியையோ ஏற்கும் ஸமாஸம் என்று பொருள். இவ்வகைக்கு सरूपएकशेषसमासः என்று பெயர். உதாரணம் रामः च रामः च = राम + राम = राम + औ = रामी. (रामरामी என்று சொல்லவேண்டியதில்லை) गजः च गजः च = गज + गज + गज = गज = अज, गजाः (गजगजगजाः என்பதல்ல.)

ஆகவே रामः रामी रामा: போன்ற சப்த ரூபங்களில் இருமை பன்மைச் சொற்கள் யாவும் एकशेषसमास த்தின் பயனாக அமைந்த சொற்களாகும். இனி இதன் மற்றொரு வகையைக் காண்போம்.

(a) ஒரே பொருள் கொண்ட இரண்டு அல்லது பல வேறுபட்ட சொற்கள் சேரும்போது ஏதாவது ஒரு பதம் மிகுந்து நின்று இருமை விசுவதியையோ பன்மை விசுவதியையோ ஏற்கும். உதாரணம்:

गजः च - वारणः च गजी or वारणी (गजवारणी அல்ல) सर्पश्च भुजगश्च नागश्च सर्पाः அல்லது भुजगाः அல்லது नागाः (सर्पभुजगनागा: அல்ல)

(b) ஆண்பால் பெண்பால் விசுவதி காரணமாக வேறுபட்டலிங்கமுள்ள சொற்கள் சேரும்போது ஆண்பால் சொல் மட்டும் மிகுந்து இருமை பன்மை விசுவதியை ஏற்கும்.

உதாரணம்:

हंसी च हंसइच - हंसौ (हंसीहंसौ अल्ल)

पुत्रश्च पुत्री च - पुत्री

पुत्रश्च दुहिता च - पुत्री

भ्राता च स्वसा च - भ्रातरौ

माता च पिता च - पितरौ

श्वश्रूश्च श्वशुरश्च - श्वशुरौ

(c) तद् युष्मद् अस्मद् போன்ற சொற்களுடன் பெயர்ச் சொற்கள் சேர்ந்து வரும்போது तद् முதலிய சொற்களே மிகுந்து வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும்.

உதாரணம்:

स च गोपालश्च - तौ।

सा च सीता च कमला च - ताः।

त्वं च सुमित्रा च - युवां।

अहं च बन्धुगणाश्च - वयम्।

பயிற்சி:

वागर्थाविव सम्पृक्ती वागर्थप्रतिपत्तये।

जगतः पितरौ वन्दे पार्वतीपरमेश्वरी।

वागर्थी सम्पृक्ती पितरौ पार्वतीपरमेश्वरी—

இந்தச் சொற்கள் எவ்வகை ஸமாஸங்களைச் சேர்ந்தவை?

கொடிட்ட பதங்களுக்கு விக்ரஹ வாக்கியங்கள் எழுதுக.

१ देवी मीनाक्षी श्रीनारायणः च भ्रातरौ।

२ बङ्गलूरु नगरे लाल उद्याने विचित्राः पुष्पवृक्षाः सन्ति।

३ पाण्डवाः पञ्च। तेषु कीर्त्तयेवाः त्रयः। माद्रेषी द्वौ।

४ अस्मिन् बालविद्यालये द्वौ आचार्यौ (male teachers) द्वे आचार्ये,

(lady teachers) आहत्य चत्वारः आचार्याः सन्ति।

(कीर्त्तयाः குத்தியின் பிள்ளைகள் மாடிரேயி மாத்திரியின் பிள்ளைகள்)

नवमः पाठः — पाठम् 9

बहुव्रीहिसमासः

பஹுவீஹி ஸமாஸம்

अन्यपदार्थप्रधानः बहुव्रीहिः என்பார். ஸமாஸத்தால் இணையும் பதங்களை அல்லது வேறு பதத்தின் பொருளை முக்கியமாகக் கொண்ட ஸமாஸம் என்று பெயர். ஆறுமுகன் காப்பாற்றுவான். நீலகண்டனை வணங்குகிறேன் போன்றவை உதாரணங்கள். ஆறு முகங்கள் நீல நிறமுள்ள கழுத்து என்று ஸமாஸத்தில் இணையும் சொற்களின் பொருள்கள் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறவில்லை. காப்பாற்றுவான், வணங்குகிறேன் என்ற சொற்களின் பொருள்களுடன் அவை இணைவதில்லை. ஆனால் அவைகளைப் பெற்ற முருகன் காப்பாற்றுவான், சிவபெருமானை வணங்குகிறேன் என்று பொருள் தருகின்றன. அவ்விருவரைக் குறிக்கும் சொற்கள் ஸமாஸத்தில் இணையவில்லை. எனவே அவை அன்யபதார்த்தங்கள். அவற்றை முக்கியமாகக் கொண்டது இந்த ஸமாஸம். அதனால் ஸமாஸத்தில் அடங்கும் சொற்கள் வேற்றுப்பொருள்களைக் குறிக்க ஏதோ சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். சம்பந்தமில்லாத பொருளை எல்லாம் குறிக்க முடியாது. ஆகவே இவ்வகை ஸமாஸத்தின் விக்ரஹ வாக்கியத்தில் ஸமாஸத்தையடையும் பதங்களைத் தவிர சம்பந்தத்தைக் குறிக்கும் சொற்களும் காணப்படும். यद् तद् என்ற ஸர்வநாமச் சொற்கள் சம्वந்தार्थक सर्वनाम பதங்கள் (Relative pronoun) ஆகும். எனவே பொருத்தமாகும்படி அவற்றை விக்ரஹவாக்கியங்களில் இணைக்கவேண்டும்.

१ यद् मुखानि (यस्य सः) षण्मुखः — श्रीसुब्रह्मण्यः।

यस्य मुखानि यद् सः षण्मुखः என விளக்கம்.

२ नीलः कण्ठः (यस्य सः) नीलकण्ठः — श्रीशङ्करः

यस्य कण्ठः नीलः स नीलकण्ठः என விளக்கம்.

- ३ विशाले अक्षिणी (यस्याः सा) विशालाक्षी ।
४ महत् बलं (येषां ते) महाबलाः ।

இந்த நான்கிலும்—

ஸமாஸத்தை அடையும் சொற்கள்	ஸம்பந்தவாசகச் சொற்கள்	ஸமாஸ பதங்கள்	
१	नपुं-बहुवचनं	पुं-एकवचनं	पुं-एकवचनं
२	पुं-एकवचनं	पुं-एकवचनं	पुं-एकवचनं
३	नपुं-बहुवचनं	स्त्री-एकवचनं	स्त्री-एकवचनं
४	नपुं-एकवचनं	पुं-बहुवचनं	पुं-बहुवचनं

குறிப்பு : 1 ஸமாஸபதங்கள் சம்பந்தவாசகபதங்களை அனுசரித்து
விங்கவசனங்களை ஏற்கின்றன.

2 ஸம்பந்தம் என்பது பேதஸம்பந்தம் அபேதஸம்பந்தம்
என்று இரு வகைப்படும். அபேத ஸம்பந்தமானது 'எவனோ'
அவன், ய: ச:, யா சா யத் தத் என்று முதல் வேற்றுமையால்
குறிக்கப்படும். இவ்வகை சம்பந்தம் बहुव्रीहिसमास த்தில்
இடம்பெறுது. மற்ற வேற்றுமைகளால் குறிப்பிடப்படும்
பேதஸம்பந்தமே இடம் பெறும். எனவே அவ்வேற்றுமைகளை
ஒட்டி பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம், द्वितीया बहुव्रीहि: तृतीयाबहुव्रीहि:
... .. என்று ஆறு வகைப்படும்.

प्राप्तः जयः (यं सः) प्राप्तजयः राजा अடைந்த வெற்றியுடைய
அரசன் யं जयः प्राप्तः सः எனனை வெற்றி அடைந்ததோ அவன்
என்பது விளக்கம்.

प्राप्तः जयः यी ती प्राप्तजयी राजानी

प्राप्तः जयः यान् ते प्राप्तजयाः राजानः

என்று இவ்வுதாரணத்தை மாற்றி இருமை பன்மைப்
பொருள் கொள்ளலாம். यी जयः प्राप्तः ती, यान् जयः प्राप्तः ते என்று
விளக்கம் கூறி எவ்விருவரை வெற்றி நாடிற்றோ அவ்விருவர்,
எவர்களை (பலர்) வெற்றி நாடிற்றோ அவர்கள் (பலர்) எனப்

பொருள்படும். ஸமாஸ பதங்களும் இருமை பன்மைகளில்
வருகின்றன என்பதை கவனிக்கவும். இவ்வகைக்கு உதாரணம்
மிகவும் குறைவு.

तृतीया बहुव्रीहि: (संबन्धवाचकसोऽसौ ३ ஆம் வேற்றுமையில்)

जितानि इन्द्रियाणि (येन सः) जितेन्द्रियः ।

வெல்லப்பட்ட புலன்கள் உள்ளவன்.

हृतं धनं (यैः ते) हृतधनाः ।

கவரப்பட்ட பொருள்களுள்ள்வர்கள், திருடர்கள்.

तीर्णा प्रतिज्ञा (येन सः) तीर्णप्रतिज्ञाः ।

நிறைவேறிய உறுதிமொழி உள்ளவன்.

पीतं दुग्धं (यया सा) पीतदुग्धा बालिका ।

குடிக்கப்பட்ட பாலை உடைய சிறுபி. (பாலைக்
குடித்தவள்)

गीर्णः आहारः (येन सः) गीर्णाहारः भुजगः ।

விழுங்கப்பட்ட இரையையுடைய பாம்பு.

விளக்கம்: येन इन्द्रियाणि जितानि सः । यैः धनं हृतं ते । येन प्रतिज्ञा
तीर्णा सः । यया दुग्धं पीतं सा । येन आहारः गीर्णः सः । என்று
பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

चतुर्थबहुव्रीहि: (४ம் வேற்றுமையில் பத் சப்தத்தைகொண்டது)

यक्षेण कल्पितार्यः मेघः ।

யக்ஷனால் அளிக்கப்பட்ட அர்க்யமுடைய மேகம்.

पित्रा वितीर्णभागाः पुत्राः ।

தந்தையால் தரப்பட்ட பாகமுடைய பிள்ளைகள்.

राज्ञा दत्तवरा कैकयी ।

அரசரால் அளிக்கப்பட்ட வரங்கள் உடைய கைகேயி.

कल्पितं अर्यं यस्मै सः, वितीर्णः भागः येभ्यः ते, दत्ती वरी
यस्यै सा என்பவை முறையே விக்ரஹ வாக்கியங்கள்.

குறிப்பு: कल्पित वितीर्ण दत्त என்ற பூர்வபதங்கள் தாளம் செய்யப்பட்ட என்ற பொருளையே கொண்டிருக்கின்றன. ஆக இப்பொருளில்தான் चतुर्थीबहुव्रीहि பெரும்பாலும் வரும் எனலாம்.

पञ्चमीबहुव्रीहिः (5ம் வேற்றுமையில் यद् சப்தத்தைகொண்டது)

च्युतपर्णाः वृक्षः — च्युताः पर्णाः यस्मात् सः

உதிர்ந்த இலைகளுள்ள மரம்.

निःसृतोदकं क्षेत्रं — निःसृतं उदकं यस्मात् तत्

வெளியேறிய நீருடைய வயல்.

निवृत्तप्रजो रामः — निवृत्ताः प्रजाः यस्मात् सः

திரும்பிய நகர மக்களுடைய ராமன்.

पृथीबहुव्रीहिः (6ம் வேற்றுமையில் यद् சப்தத்தைத் கொண்டது)

शुभेक्षणः — शुभं ईक्षणं यस्य सः

மங்களமான நோக்கு உடையவன்.

चन्द्रशेखरः — चन्द्रः शेखरः यस्य सः

சந்திரனைத் தலையணியாக உடையவர்.

इवेतकेशः — इवेता केशः यस्य सः

வெள்ளையான தலைமயிர்கள் உள்ளவன்.

अम्बकः — श्रीणि अम्बकानि यस्य सः

மூன்று விழிகளை உடையவன்.

सप्तमीबहुव्रीहिः (7ம் வேற்றுமையில் यद् சப்தத்தை கொண்டது)

निहतकण्टकं राज्यं — निहताः कण्टकाः यस्मिन् तत्

அழிக்கப்பட்ட எதிரிகளையுடைய அரசு.

प्रशान्तथापदः आश्रमः — प्रशान्ताः थापदाः यस्मिन् सः

அமைதியான விலங்குகள் உள்ள ஆசிரமம்.

अभ्रंलिहप्रासादं नगरं — अभ्रंलिहाः प्रसादाः यस्मिन् तत्
வானளாவிய மாளிகையுள்ள நகரம்.

प्रत्युत्तरलं सिंहासनम् — प्रत्युत्तानि रत्नानि यस्मिन् तत्
பதிக்கப்பட்டுள்ள ரத்னங்களுள்ள சிங்காசனம்.

குறிப்பு : अन्यपदार्थप्रधान (ஸமஸத்தை அடையும் பதங்களைத் தவிர வேறு பதத்தின் பொருளை முக்கியமாய் கொண்டவை) என்ற பொது இலக்கணத்துக்கு உட்பட்டவை மேலே காணப்படும் உதாரணங்கள். பெரும்பாலும் Adj clause ஆக உள்ள வாக்கியங்கள் बहुव्रीहि யின் விக்ரஹவாக்கியங்களாக வரும். Whom, by whom, for whom, from whom, whose, in whom, where என்ற பொருளையே இரண்டு முதல் ஏழுவரை வேற்றுமைகளில் வரும் यद् சப்தங்கள் குறிக்கின்றன.

द्वितीया चतुर्थी पञ्चमी सप्तमी बहुव्रीहि कण्टकं उदाराण्यं कण्टकं उदाराण्यं नृपय उदाराण्यं विष्णुसहस्रनाम तद्विलिख्य उदाराण्यं तद्विलिख्यं.

पृथी बहुव्रीहिः — अनन्तश्रीः, अनादिः, अनिमिपः, अनेकमूर्तिः
अमितविक्रमः, अनन्तरूपः, चतुर्बाहुः, त्रिविक्रमः, भीमपराक्रमः,
महातेजाः, महामायः, शार्ङ्गधन्वा, सहस्राक्षः।

तृतीयाबहुव्रीहिः- जितक्रोधः, जितामित्रः, विजितात्मा।

முடிவற்ற செல்வமுடையவன், தோற்றவாய் இல்லாதவன், இமைப்பு இல்லாதவன், பல உருவமுடையவன், அளவற்ற சக்தி உடையவன், எல்லையற்ற உருவமுடையவன், நான்கு கைகள் உடையவன், மூன்று அடி வைப்பு உள்ளவன், பயங்கரமான வீரம் உடையவன், பெரும் ஒளியுள்ளவன், பெரும் சக்தி உடையவன், சாங்கம் வில்லாக உடையவன், ஆயிரம் கண் உள்ளவன், வெல்லப்பட்ட

கோபமுடையவன், வெல்லப் பட்ட எதிரிகளுடையவன், வெல்லப்பட்ட மனமுடையவன் என்பது பொருள்.

விக்ரஹ வாக்கியம் எழுத முயற்சி செய்யவும். பிழைகளைப் பற்றி கவலை வேண்டாம்.

இந்த ஸமாஸம் டிபதவஹூரிஹி बहुपदवहुरीहि என்று இருவகைப்படும். டிபதவஹூரிஹியின் உதாரணங்களை முன்புகண்டோம்.

गुडान्न - प्रीत - मानसा = गुडान्नेन प्रीतं मानसं यस्याः सा
வெல்லப்பொங்கலால் பிரிதியடைந்த மனமுடையாள்.

दध्यन्न-आसक्त-हृदया — दध्यन्ने आसक्तं हृदयं यस्याः सा
தயிரன்னத்தில் ஈடுபட்ட மனமுடையாள்.

मुद्गौदन-आसक्त-चित्ता-मुद्गौदने आसक्तं चित्तं यस्याः सा
பயத்தம்பருப்புப் பொங்கலில் ஈடுபட்ட
மனமுடையாள்.

सर्वौदन-प्रीत-चिता — सर्वैः ओदनैः प्रीतं चित्तं यस्याः सा
எல்லா அன்னங்களாலும் திருப்தியடைந்த
மனமுடையாள்.

श्रुति-संस्तुत-वैभवा — श्रुत्या संस्तुतं वैभवं यस्याः सा
வேதங்களால் புகழப்பட்ட பெருமையுடையவள்.

இந்த விக்ரஹ வாக்கியங்களில் गुडान्नेन प्रीतं-गुडान्नप्रीतं, दध्यन्ने आसक्तं-दध्यन्नासक्तं, मुद्गौदने आसक्तं-मुद्गौदनसक्तं, सर्वौदनैः प्रीतं-सर्वौदनप्रीतं श्रुतिभिः संस्तुतं-श्रुतिसंस्तुतं என்பவை முறையே तृतीया, सप्तमी, सप्तमी, तृतीया, तृतीया तत्पुरुष ஸமாஸ பதங்களாகும். ூ ஸமாஸ பதங்களை पूर्वपद மாக வைத்து गुडान्नप्रीतं मानसं यस्याः सा என்று बहुव्रीहि ஸமாஸம் சொல்ல வேண்டும். இரண்டுக்கு மேற்பட்ட பதங்கள் விக்ரஹ வாக்கியங்களில் அமைவதால் बहुपदवहुरीहि யாகும்.

मृणाल - मृदु - दोर्लता तामரைத்தண்டு போன்ற மிருதுவான கொடிபோன்ற புஜங்கையுடையவள்.

दर - स्मेर - मुख - अम्बुजा சற்றே நகைக்கும் தாமரைபோன்ற முகமுடையவள்.

விளக்கம்: मृणालानीव मृदवः मृणालमृदवः (उपमानपूर्वपदकर्म - धारयः) दोषः लताः इव - दोर्लताः (उपमान उत्तरपद-कर्मधारयः) मीरुतु इरान्तु पतङ्किकां कोण्ठं बहुव्रीहिसमासं अமைக்க வேண்டும்.

मृणालमृदवः दोर्लताः यस्याः सा एवमन्तु
கொடிபோன்ற (மெலிந்த) புஜங்கள் தாமரைத் தண்டுகள் போல் மென்மையானவையோ அவள் என்பது பொருள்.

दरं स्मेरं - दरस्मेरं, मुखं अम्बुजमिव मुखंबुजं - दरस्मेरं मुखाम्बुजं
यस्याः सा सற்றே நகைக்கின்ற தாமரைபோன்ற முகமுடையவள்.

दर - हास - उज्वलन् - मुखी சிறிது நகைப்பால் ஒளிரும் முகம் உடையாள்.

दरं हासः दरहासः दरहासेन उज्वलत् - दरहासोज्वलत् दरहासोज्वलत्
मुखं यस्याः सा - दरहासोज्वलन्मुखी

कर्मधारयसमासத்தில் விசேஷணங்கள் சமனாधिकरणங்கள் (அபேத சம்பந்தமுடையவை.) तत्पुरुषसमासத்தில் விசேஷணங்கள் व्यधिकरण மாணவை (பேத சம்பந்தமுடையவை என்பதை முன் பாடத்தில் படித்தோம். இப்பொழுது कर्मधारय ஸமாஸத்தையும் बहुव्रीहि ஸமாஸத்தையும் ஒப்பு நோக்குவோம்.

पीतं अम्बरं - पीतांबरं மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை (கর্ম)
पीतं अम्बरं यस्य सः - पीतांबरः (बहु)

மஞ்சள் நிறமுள்ள ஆடை உடையவர்.

प्रियाः भार्याः - प्रियभार्याः (कर्म) அன்புள்ள மனைவிகள்

प्रियाः भार्याः यस्य सः - प्रियभार्यः (बहु)

அன்புள்ள மனைவிகளை உடையவள்.

नीलः कण्ठः - नीलकण्ठः (कर्म) நீல நிறமுள்ள கழுத்து

नीलः कण्ठः यस्य सः (बहु)

நீல நிறமுள்ள கழுத்துடைய சிவன்-மயில்.

இவ்வதாரணங்கள்மூலம் (அ) उत्तरपदार्थप्रधानः —
अन्यपदार्थप्रधानः என்ற அமைப்பு கर्मधारயசமாச த்தையும்
बहुव्रीहिसमास த்தையும் வேறுபடுத்துகிறது.

(ஆ) कर्मधारयसमास த்தில் उत्तरपदार्थ த்தை ஒட்டி ஸமஸ
பதத்தின் விங்கம் வசனங்கள் அமைகின்றன. बहुव्रीहिसमास த்தில்
अन्यपदार्थ த்தை (यद् तद् குறிப்பிடப்படுவது) ஒட்டி விங்கம்
வசனங்கள் அமைகின்றன என்பதைக் காணலாம்.

विशालाक्षी मीनाक्षी कामाक्षी काली, मत्स्य, काञ्चुसिन्धु
விளங்கும் அம்பாளின் நாமங்கள். पद्मासना லக்ஷ்மி.

विशाले अक्षिणी यस्याः सा विशालाक्षी, मीने इव अक्षिणी
यस्याः सा or मीनसदृशे अक्षिणी यस्याः सा मीनाक्षी । मीने
என்பது கண்களுக்கு உபமானம்.

மீன்களே அம்பாளின் கண்களல்லவே. எனவே இவ் வசனம்
என்ற சொற்கள் உவமையை விளக்குகின்றன. இவை
ஸமஸத்தில் மறைந்துவிடுகின்றன. இவ்வகைச் சொற்களை

मध्यम-पद-लोपि என்பார். पद्माक्षी पुण्डरीकाक्षः போன்றவை
இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை.

दशमः पाठः — பாடம் 10

निद्राति स्नाति भुंक्ते ।

कश्चित् दरिद्रः । न अकिञ्चनः । स्वल्पा तस्य भूस्थितिः । परिमितं
कुटुम्बम् । निर्वाहक्षमा पत्नी । यथालब्धेन सन्तोषे कर्तव्ये तस्य मनसि
धनाशा अंकुरिता । धनार्जनोपायं बहुधा विचिन्त्य अन्ते याचनं सुकरं
उपायं निरणयत् । अविदूर्वर्तिनां प्रभूणां परिचयं सम्पादयामास । पत्नीं
आपृच्छ च कस्मिन्नपि दिने प्रत्यूष एव स्नातः धौतवासाः प्रतस्थे । कस्यापि
प्रभोः गृहमाससाद । दीवारिकं उपेत्य धनिकं प्रति अपृच्छत् ।

दीवारिकः अवदत् “निद्राति” इति । दरिद्रः “दिष्ट्या न
प्रोषितः ।” इत्याश्वस्तः “कथमधुनापि निद्राति? कार्यगौरवात् अपररात्रे
सुप्तः स्यादपि । भवतु” इति चिन्तयन् वीथ्यां पूर्वापरदिशं पर्याटत् ।
सूर्यः ताळजयं उन्नतः । पुनर्दीवारिकं आससाद । स “स्नाति” इत्याह ।
ईषदाश्वस्तः प्रभोः बहिरागमनं प्रतीक्षमाणः मध्याह्नभोजनमपि तत्रैव मनसा
कल्पयन् बहिरलिन्दे उपाविशत् । दीवारिकः कापि गत्वा प्रतिनिवृत्तः ।
होरा एका अपाक्रामत् ।

दीवारिकं पुनः पप्रच्छ । स देहलीं यावत् प्रविश्य निर्गतः, “भुंक्ते”
इति संज्ञया आवेदयत् । “कथमतिथिं अप्रतीक्ष्यैव भुंक्ते? कृपणो तु
भाति ।” इति ईषत् भग्राशः अलिन्द एव पूर्वकायमपाश्रित्य न्यपीदत् ।
ब्रुट्यः युगायन्ते स्म । पुनर्दीवारिकं आसीदत् । अनिरीक्ष्यैव दीवारिकः
प्रत्यवदत् “प्रभुः चलति” इति । “भुक्त्वा शतपदं गच्छेत्” इति
आयुर्वेदमर्पादां अनुसरति इति मन्यमानः दरिद्रः अपृच्छत् “किं
बहिरागच्छेत्?” स प्रत्याह “न जाने । आगच्छेदपि” ।

दरिद्रः पुनः तमन्वनयत्। अनुकम्पमानः दीवारिकः अन्तर्निरीक्ष्य आगतः “कचभरं शोषयति” इत्याह। “कथं शिखावान्? आस्तिकोऽपि नाम स्यात्?” इत्युपांशु गृणन् अलिन्दात् द्वारं द्वाराद् अलिन्दं आहिण्डमानः पुनर्दीवारिकमाससाद। देहलीं प्रविश्यागतः द्वारपालः “अन्तरास्ते, अक्षैः दीव्यति” इत्याह। दरिद्रः तं अवोचत् “भद्र! अनुमन्यस्व माम्। प्रभुं दृष्ट्वा क्षणात् निवर्तेय” इति। “भोः! असमयज्ञ! न चायं गदितुं अवसरः। भूयः आयाहि” इति तं दीवारिकः न्यषेधत्।

किंकर्तव्यतामूढः क्षुधा तथा च परिश्रान्तः दरिद्रः दीवारिकस्य अनुमतिं अप्रतीक्ष्यैव अन्तः प्रवेष्टुमारभत। दीवारिकः सभर्त्सनं ‘भोः याहि’ इत्यवारयत्। याचकस्य आशा तप्तायसे इव जलकणिका स्वमनस्येव अलीयत।

सः दीवारिकस्य उद्ण्डैः अधिक्षेपैः अवगतः गृहं प्रति निवर्तमानः देवीं लक्ष्मीं एवं प्रार्थयत् “अब्धिकन्ये! प्रभूणां अधिकृतैः एवं अवमतान् अस्मान् पश्य। सरसीरुहदलनिभाः कटाक्षाः अस्मासु पतन्तु। किन्तु न प्रभुष्विव अवलेपमुत्पादयन्तु। मनसि अलंबुद्धिं वर्धयन्तु। तृष्णारूपां अलक्ष्मीं दूरीकृत्य तर्पयन्तु” इति।

अधुना श्लोकं पठत-

निद्राति, स्नाति, भुंक्ते, चलति, कचभरं शोषयत्यन्तरास्ते
दीव्यत्यक्षैः, न चायं गदितुमवसरो, भूय आयाहि, याहि।
इत्युद्ण्डैः प्रभूणां असकृद् अधिकृतैः वारितान् द्वारि दीनान्
अस्मान् पश्याब्धिकन्ये! सरसीरुहरुचां अन्तरंगैरपांगैः ॥

अन्वयः— अब्धिकन्ये! निद्राति, स्नाति, भुंक्ते, चलति, कचभरं शोषयति, अन्तः आस्ते, अक्षैः दीव्यति, अयं गदितुं अवसरो न, भूय आयाहि, याहि इति उद्ण्डैः प्रभूणां अधिकृतैः असकृत् द्वारि वारितान् दीनान् अस्मान् सरसीरुहरुचां अन्तरंगैः अपांगैः पश्य।

கடினபதவுரை: அகிஷ்ண: ஒன்றுமில்லாதவன் பூஸ்திதி: வினாநிலம் நிர்வாக்ஷமா நிர்வாஹிப்பதில் திறமையுள்ளவன் யதாலக்ஷ்யேன எவ்வளவு கிடைத்ததோ அவ்வளவு பொருளால் சந்தோஷே கர்ତவ்யே நிம்மதி பெறவேண்டிய நிலையில் அங்குரிதா முகோவிட்டது ஧ன அர்ஜன உபாய: பணம் சம்பாதிக்கும் வழி அந்நே முடிவில் நிரணயத் நிர்ணயம் செய்தான், தீர்மானித்தான் அவிதூர்வதினா் அதிக தொலைவில்லாத இடங்களில் உள்ள பரிசய: விபரம் (who is who) ஆபூச்சய விடைபெற்று ப்ரத்யூய: விடியற்காலை பூதவாசா: துவைத்த வேஷ்டியை அணிந்தவனாக அசசாட அணுகினான் ர்பேத்ய அருகில் சென்று தீவாரிக: வாயில் காப்போன் திடீர்தா நல்வவேகையாக ப்ரூபித: வெளியூர் சென்றவன் (out of station) ஆஸ்த: சமாதான மடைந்து அபரராத்ரே பின் இரவில் (after 1 a.m.) பூவா்பரதிசா் Adv கிழக்கும் மேற்குமாக ப்யாடத் அலைந்தான் தாலத்ய மூன்றுபகை உயரம் கல்பயந் கற்பகை செய்துகொண்டு வஹிரலிந்: வெளித்திண்ணை ஹோ மணி (hour) அபாக்ராமத் கழிந்தது தேஹ்லீ யாவத் இடைக்கழிவரை அப்ரதீஷ்ய எதிர்பாராமல் க்ரூபண: கஞ்சன் ப்ரதாசா: நம்பிக்கை இழந்தவனாக பூர்வகாய் அபாஸ்தித்ய முன் உடலை (இடுப்பு முதல் தலைவரை) சாய்த்துக்கொண்டு த்ருதய: நொடிகள் யுபாயந்நே ச்ம யுகமாக இருந்தன அநிரீஷ்யைவ பாராமலேயே சாதபத் 100 அடிதாரம் ஆயுர்தேமயாடா ஆயுர்வேத கோட்பாடு அகாஷ்டேபி வந்தாலும் வரலாம் அந்வநயத் சமாதானம் செய்தான் (பல்லைக் காட்டினான்) கசுபரம் கூந்தலை ஶோபயதி காயவைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார் உபாஸ்து க்ரூணு மெல்ல முணுமுணுத்துக்கொண்டு அலிந் திண்ணை அந்ந: ஆஸ்தே உள்ளே இருக்கிறார் அக்ஷை: தீவ்யதி காய் வினாயாடுகிறார் அசமயஜ் சந்தர்பமநியாதவரே! கதிர்து பகவதற்கு ந்யேபத் தடுத்தான் கி்கர்தவ்யதாமூட: என்ன செய்வது

84

संस्कृतश्रीः

என்று அறியாதவனாக அபிரதீபீவ எதிர்பாராமலேயே சமர்த்நி
அதட்டலுடன் தமாயசே பழுத்து இரும்பு பாந்திரத்தில் அலிபத
மறைந்து போயிற்று உட்புட எல்லை மீறிய அபிஷேப: வசைச்சொல்
அபிஷேப: கடல்மகளை! சரசீரூ - தல - நிபா: தாமரை இதழ்
போன்றவை அவலேப: காவம் அலம்புடி: போதும் என்ற மனம்
தூணாரூபா பேராசை வடிவான தர்பயன்னு இருப்தியடைச்
செய்யட்டும்.

न किञ्चन यस्य सः अकिञ्चनः। धौतं वासः यस्य सः। द्वारि
भवः दीवारिकः। तप्तं आयसं तस्मिन्। अलं इति बुद्धिः अलंबुद्धिः।

एकादशः पाठः — पाठम् 11

दोषान् न प्रकटये:

“परस्मिन् दोषा बहवः स्युः। मा तान्प्रकाशय। अल्पोऽपि गुणविशेषो
यद्युपलभ्यतेऽस्मिन्, तान्प्रकटीकुरु” इति महान्तः उपदिशन्ति। अन्यस्य
दोषान् प्रकाशयेत्। तद्रतान् सदगुणानेव प्रकाशयेत्। क्षीणस्यापि चन्द्रस्य
कलासु प्रसादनं शैत्यं प्रकाशय स्तः इति, ताः कलाः परमेश्वरः शिरसि
धृत्वा, सर्वोऽपि लोको यथा तद्गुणगाने प्रवर्तेत तथा कुरुते। स एव
परमेश्वरः महाकरं हालाहलं विषं, अन्येषां दृष्टिषु यथा न पतेत्, तथा
स्वकण्ठे गोपायति। एवं कविः वदति।

परं लोके परदोषदर्शनं तत्राख्यापनं तदधिकृत्य लेखनं च
सामान्यतोऽधुना अधिकं दृश्यते। तत्रापि बहु अधीतवन्त एव दोषान्
बहुधा पश्यन्ति। परदोषदर्शनमेव वैदुष्यमिति ते वदन्ति। ‘विद्वान्
विपश्चिदोषज्ञः’ किल। दोषज्ञ इत्युक्ते दोषं जानातीत्येव अर्थः, न अल्पं
दोषं महीकृत्य प्रकटयतीति। दोषान् स्वलितानि च अवगच्छन्तु, अवगतान्
दोषान् वर्जयेत्। ये स्वलन्ति, ये दुष्टमाचरन्ति, तेऽपि उद्धोषनीयाः
दोषवर्जनाय सूनुतया वाचा। परं तानेव दोषान् न बहुकुर्पात्, असकृत्
न प्रथयेद्वा।

दुष्टा यदि बोधनीयास्तदोषदर्शिनः, तर्हि तत्र नः पूर्णा योग्यता
अस्ति वेति विचारणीयम्। यद्यस्मास्वेव असह्यारस्ते दोषाः स्युः, तर्हि
परोपदेशो न फलति। कदाचन अस्मदुपदेशोत्थेन दुराग्रहेण पूर्वतोऽधिकतया
पापं कर्म स्पष्टमेव कर्तुं ते प्रवर्तेरन्। ‘वयं निर्दोषाः, अतः उपदेशने
योग्या वयम्, अस्माकं वाचः सफला भवेयुः’ इति निश्चयेन यदि जानीमः,
तदैव परानुपदेशमहामिः।

—काशी परमाचार्यसूक्तचनुवादः

द्वादशः पाठः — पाठम् 12

सिकतासेतुः

प्रतिष्ठानं मगधदेशस्य राजधानी। ‘पाट्ना’ इत्यधुनातनं नाम। तत्र
तपोदत्तो नाम ब्राह्मणकुमार आसीत्। बाल्ये पिता तं विद्याध्ययनाय
न्ययुक्तः। वारं वारं बोध्यमानोऽपि तपोदत्तः केनापि कारणेन नाधीयाय।
सवयसो बालाः सम्यक् विद्या अपठन्। जनाः तान् बहुधा प्राशंसन्।
तपोदत्तं चानिन्दन्। तस्य मनसि अनुशयोऽभवत्। स गङ्गातटं गत्वा
विद्यालाभाय तपस्तप्तुमारेभे।

स गङ्गातटे उग्रं तपश्चरन् आसीत्। तथा वर्तमानस्य तस्य आवासं
कश्चिद् ब्राह्मण आययौ। तपोदत्तस्य प्रवृत्तिं श्रुत्वा विस्मितः तं तपसो
वारयितुं ऐच्छत्। गुरुकुले वासः, गुरुस्वात् विद्याध्ययनं हि विद्यालाभहेतुः।
तदेतद् बोधयितुं वृद्धब्राह्मणः कश्चिदुपायं अकरोत्।

स निकटस्थे कस्याश्चित् नद्याः तटे उपाविशत्। तदात् सिकताः
उद्धृत्योद्धृत्य जले चिक्षेप। प्रवाहः सिकताः अहरत्। अथापि वृद्धः
सिकताः प्रक्षिपन्नासीत्। वृद्धब्राह्मणस्येवं व्यवसायं दृष्ट्वा तपोदत्तो
व्यस्मयत। स मौनव्रतमल्पजत्।

ब्राह्मणमुपेत्य पप्रच्छ—किमेवमश्रान्तः प्रवाहे सिकताः क्षिपसि?
ब्राह्मणो न किञ्चित्प्रत्युवाच। सिकताः प्रक्षिपन्नेवासीत्। पुनः तपोदत्तः

पप्रच्छ। ब्राह्मणो न उदतरत्। यदा तपोदत्तो निर्वन्धादपृच्छत्, तदा वृद्धः प्रत्यवदत् “पथिकानां तरणाय प्रवाहे सेतुं सिकताभिः बध्नामीति।”

तत् श्रुत्वा तपोदत्तोऽपृच्छत् “प्रवाहः सिकताः हरति। अथापि सिकताभिः सेतुं बध्नन् भवान् किं न मूर्खः?” इति ब्राह्मणो जगाद — “साधुक्तं भवता। जानामि नायं समीचीन उपाय इति। अथापि विद्याभ्यासे उचितमुपायं गुरुकुलवासमनादृत्य भवानत्र विद्यां तपसा साधयितुमीहते। कुतो नाहं प्रवाहे सिकताः प्रक्षिप्य सेतुं बध्नामि इति मत्वा यत्नं करोमि” इति।

तदाकर्ण्य तपोदत्त आत्मानं मूर्खं मेने। स वृद्धमवदत् — महात्मन्! दिष्ट्याऽहं भवता मार्गं समीचीनं दर्शितः। गुरुकुलं गत्वा पठनमेव विद्याभ्याससाधनम्। एषोऽहं गुरुमुपसरामीत्याह। वृद्धः सद्यः तिरोऽभूत्।

समीचीनं साधनं कार्यं साधयति।

கடினபதவுரை: நயுக்கு ஈடுபடுத்தினார் போடியமான: அபி அறிவுறுத்தப்பட்டபோதிலும் அடியாய கற்கவில்லை சவயச: வயதில் ஒத்தவர்கள் அநுராய: கழிவிரக்கம், தன்னைப் பற்றித்தாழ்ந்த எண்ணம் அயயீ வந்தார் வாரயிது தடுப்பதற்கு ஏச்சுத் விரும்பினார் நிகடச்யே அருகிலுள்ள தட கரை சிகதா மணல் விக்ஷேப விட்டெறிந்தார் வ்யசமயத வியப்படைந்தார் உதரத பதில் கூறினான் பதிகா: வழிப்போக்கர்கள் சேது: பாலம், அணை வதந் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற சமீचीन: ஸரியான திஷ்ட்யா அதிருஷ்ட வசத்தால் உபசாசார அணுகினார் திரோஃபூத் மறைந்தார்.

त्रयोदशः पाठः — பாடம் 13

कालयुक्त्या रिपुर्मित्रं जायते न तु सर्वदा

एकस्मिन्नरण्ये कश्चित् न्यग्रोधवृक्षः। तत्र चत्वारः प्राणिनो वसन्ति स्म। नकुल उलूको मार्जारो मूषक इति। ते पृथक् पृथक् वसन्ति

स्म। मार्जारः तरुस्कन्धगते महति कोटेरे न्यवसत्। नकुलमूषकौ तरुमूले भिन्नभिन्ने विले न्यवसताम्। उलूकः तरुशिरसि नीढं कृत्वा न्यवसत्।

मूषको नकुलोलूकमार्जाराणां आमिषम्। नकुलोलूकमूषकाः मार्जारस्यामिषम्। मूषकनकुलौ मार्जारभयात् राजावेव आहाराय व्यचरताम्। उलूको दिवान्धः। स स्वभावतो रात्रौ सञ्चरेत्। मार्जारः परेषां अवध्यः। स निर्भयो दिवारात्रौ च सन्निहिते शालिक्षेत्रे मूषकजिघृक्षया सञ्चरेत्।

एकदा सायाहे मार्जारः शालिक्षेत्रं प्राविशत्। अचिरात् नृशंसो लुब्धकः कश्चित् तत्रागतः। क्षेत्रेऽभिनवां मार्जारपदपंक्तिं दृष्ट्वा तद्रहणाय क्षेत्रमभितः जालान् दत्वा ययौ। तत इतः सञ्चरन् मार्जारो जाले पतितः निर्गन्तुमशक्नुवन् निभृतस्तस्थौ। यथासमयं क्षेत्रं प्रविष्टो मूषकः मार्जारि जाले पतितं दृष्ट्वा समतुष्यत्।

अत्रान्तरे उलूकनकुलौ तत्रापातौ। तौ मार्जारं बद्धं दृष्ट्वा मूषकग्रहणं सुकरं अमन्येताम्। मूषको दूरात् तौ दृष्ट्वा भीतो व्यचिन्तयत् — यदि नकुलोलूकयोः भयदं मार्जारमाश्रये, स बद्धोऽपि मां हन्यात्। मार्जारात् यद्यपसरेयं नकुलोलूकौ मां मारयेताम्। शत्रुसङ्कटगतः काधुना गच्छामि इति।

स पुनरचिन्तयत् — “इदानीं मार्जारमेवाश्रये। आपद्रतोऽयं पाशच्छेदोपयोगिनं मां आत्मत्राणाय रक्षेदपि” इति। एवमालोच्य शनैः मार्जारमुपसृत्य अब्रवीद् — ते जालबन्धं दृष्ट्वा खिद्यामि। अहं ते पाशं छिन्द्याम्। उपकारवशात् रिपवोऽपि स्निह्यन्ति। किन्तु त्वयि मे विश्वासो नास्ति” इति। सङ्कटे पतितो मार्जारः प्राह — “भद्र! मयि विश्वासं कुरु। प्राणदायकस्त्वं अद्यप्रभृति मे मित्रम्” इति। एतत् श्रुत्वा मूषको मार्जारिसमीपमेत्य तूर्णो तस्थौ।

नकुलोलूकौ मूषकं गृहीतुमिच्छन्तावपि मार्जारभयात् नोपासयताम्। दूरत एव चिरं तिष्ठन्तौ न्यवर्तेताम्। पाशपीडितो मार्जारो मूषकमाह

— “गतप्राया निशा। पाशं छिन्धि। लुब्धक आगच्छेत्” इति।
मूषकोऽपि लुब्धकागमनोत्सुको मृषा कटकटापद्भिः दशनैः
पाशच्छेदमभिनयन् कालं क्षिपति स्म। लुब्धको निकटमाययौ।

मूषकः कृपणं प्रार्थयामास “शीघ्रं छिन्धि” इति। मूषकः पाशान्
चिच्छेद। मूषकं जिघांसुरपि माजारो लुब्धकभयात् दुद्राव। मृत्युमुक्तो
मूषकः पलाय्य स्वविलं विवेश।

पुनर्माजारेण मित्रच्छन्ना आहूतो मूषको विलात् नैव निरगच्छत्।
“कालयुक्त्या रिपुर्मित्रं जायते, नतु सर्वदा”

கடினபதவுரை: காலயுக்தி: சமயோசிதமான புத்தி
நயுதவூஷ: ஆலமரம் நகூல்: கிமி ஓலூக: ஆந்தை சுகநய: கிணியடி
கோடர்: பொந்து மித்ரமித்ரே தனித்தனியான வில் பொந்து அமித்ய
மாமிச உணவு வயசரதா கற்றிவரும் திவாநய: பகவில பொட்டை
அவய: கொல்ல முடியாதது சநிஹித அருகிலுள்ள சாலிக்ஷேத்
நெல்வயல் ஜிஃஷா பிடிக்க விருப்பம் அசிராத் சற்றுமுன் நூசாச:
கொடியவன் லுப்யக: வேடன் பதபங்கி: காலடி பாச: வலை, நிர்ஃக்து
அசாநூவந் வெளியேறமுடியாததாக, நிமூத: அயர்ந்த சமதுப்யத்
மகிழ்ந்தது மயதம் பயத்தருகிற அப்யே சரணடைகிறேன் அபசரேய
அகலுவேன் மாரபேதா கொன்றுவிடும் பாசுச்சேதோபயோகி வலையை
அறுக்க உதவுகின்ற அப்யமூதி இன்றுமுதல் நிர்விணு ஆரை
இழந்தவர்களுக்க குதபாயா பெரும்பாலும் கழிந்துள்ளது மூயா
பொய்யாக கटकடபடி: கடகட எனச் சத்தமிடுகிற தசனம் பல் கூபணம்
அப்பாவித்தனமாக ஜிஃஸு: கொல்ல விரும்புவார் மூயுமுக்த:
சாவிவிருந்தும் விடுபட்ட பலாய்ய ஓடி மித்ரச்சந்நா தன்பனென்ற
வேஷத்துடன் நிரகச்சுத் வெளிவந்தது.

चतुर्दशः पाठः — पाठम् 14

मर्कटो महीपतिश्च ।

वने कस्मिन्नपि बहवो वानराः न्यवसन्। तेषां कश्चिद्यूपतिरासीत्।
अतीव बुद्धिमान्। एकदा स मर्कटानां सभामाकारयत्। सर्वे कीशाः
समागताः। यूपपतिरवदत् — “वयमत्र वने चिराय वसामः।
नदीतीरस्थितोऽयमावृक्षः बहुफलोऽस्माकमन्नदाता। परन्त्वहं कामपि
आपदमासनां तर्कयामि” इति। तत् श्रुत्वा वानराः सर्वे सम्भ्रान्ताः।

वानरेष्वेकः पप्रच्छ — ‘कुतः स्वामिन्?’ यूपो जगाद
“नरपतिरेको वनं निकषा कश्चिदावासं स्थापयति। इमान्यान्नफलानि
न तैः आस्वादितपूर्वाणि। यदि ते सकृद्भक्षयन्ति तर्हि सङ्घटे पतिताः
स्याम। किं कर्तव्यमधुना” इति। न कोऽपि प्रत्यब्रवीत्।

यूपो वभाषे — “एकमपि फलं नदीजले पतितं यथा मनुष्याणां
हस्तं न प्राप्नुयात् तथा रक्षणीयम्। अतो नदीप्रवाहस्योपरि प्रसृतायां
शाखायां सर्वाणि कुसुमानि विनाश्यन्तां, यथा फलानि नैव स्युः”
इति। सर्वे तथाऽकुर्वन्।

अथापि दृष्ट्वा फलमेकं रसपूर्णं नद्यामपतत्। जालिकः
कश्चिन्मत्स्यैः सह तज्जग्राह। गृहागतो जालात् मत्स्यान् बहिराददानः
पत्नीमवदत् — “अद्भुतमेतत् फलम्। न इदं मया दृष्टपूर्वम्” इति।
“तर्हि इदं राज्ञे समर्प्य पारितोषिकं गृह्यतां” इति धीवरस्य पत्नी जगाद।
“तदेव साधु” इत्युक्त्वा जालिकः फलमादाय राजकुलं ययौ। तत्र
दौवारिकस्तमवारयत्। जालिकस्तमवदत् “फलमिदं अपूर्वं
महाराजायोपहर्तुमागतोऽस्मि” इति।

ततो दौवारिकेणान्तः प्रवेशितः राजानमुपेत्य “देव! इदं
अपूर्वमात्रफलं मया मत्स्यैः सह जाले गृहीतम्” इत्युक्त्वा फलं तस्मै
समर्पयति स्म। राजा फलं पर्येक्षत। वनरक्षकमाहूय फलं तस्मै अदर्शयत्।

“किमेतद्विपदिग्धम्?” इत्यपृच्छत्। वनपालोऽब्रवीत् — “नैव। विशेषतो रुचिरमारोग्यप्रदं उत्तमं फलं” इति। राजा फलं भक्षयन् “सुगन्धि रुचिरमेतत्” इत्युक्त्वा जालिकाय पारितोषिकं ददौ। जालिको गृहं प्रत्यागच्छत्।

अन्येषुः प्रातर्नरपतिर्वनपालमाहूय “कुत्रेदं फलं लभ्यते? जानीहि” इत्याह। वनपालोपि पोतमेकमारुह्य नदीप्रवाहमनु पर्यवेक्षणः तमाग्नवृक्षं दृष्ट्वा राज्ञे न्यवेदयत्। राजा मन्त्रिणमाहूय “तस्मिन्नाग्नवणे वासाय सर्वमुपकल्पय” इत्याह।

एकद्वानि दिनान्यतीतानि। मन्त्री वासाय सर्वं समकल्पयत्। महति कस्मिन्नपि प्रवहणे मन्त्रिभिः अनुचरैः मृगयुभिश्च परिवृतो राजा नदीमार्गेण तमाग्नवणमासाद्य शिविरं प्रविश्य आग्नफलानि सर्वाण्याहृत्य सर्वेभ्यो विततार। स्वयं चाभक्षयत्। सूर्योऽस्तं गतः। सर्वे तत्रैव शिविरेषु शिषिरे।

राज्ञो वनप्रवेशं ज्ञात्वा वानराः रात्रावपि वृक्षशाखासु इतस्ततः लुबन्ते स्म। परेषुः प्रातर्मर्कटान् द्रावपितुमाज्ञा राज्ञा दत्ता। मृगयवो मर्कटान् वेष्टुमारभन्त। भीता मर्कटाः यूथपाय न्यवेदयन्। यूथपस्तानसान्वयत् — “अलं चिन्तया। नद्याः पारं यास्यामः। अयं आपदुत्तारणोपायः” इति।

एवमुक्त्वा दीर्घा दृढामेकां लतामानीय तस्या एकमग्रं वृक्षस्यैकस्य शाखायां बबन्ध। अपरमग्रं चाऽऽत्मनः कट्यां बबन्ध। ततः सर्वान् वानरानेकत्र सन्निवेशयवदत् — अहं वृक्षाग्रादुत्सृत्य नद्याः पारे वर्तमानस्य वृक्षस्य शाखाग्रं हस्ताभ्यां गृह्णामि। यूयं एकैकशो यावच्छीघ्रं लतामालम्ब्य नदीं तरत” इति। सर्वे तथेत्याहुः।

अथ यूथपतिर्वृक्षाग्रादुत्सृत्य पारे स्थितं वृक्षमुपजगाम। वृक्षे बन्धनाय लताया हस्तद्वयमूनमासीत्। अतः स्वयमेव वृक्षस्य शाखामालम्ब्ये। एको वानरः प्रथमं लतामवलम्बमानो यूथपतिमाससाद। तस्य शरीरं पादौ

विन्यस्य गन्तुं समकुचत्। यूथपः प्राह — “अलं सङ्कोचेन। नायमवसरो राजभावं पर्यालोचयितुम्। प्रजापालनमेव नः परमं लक्ष्यमधुना। तद्विसर्भं मयि पादं विन्यस्य शीघ्रं तरत” इति। ततो वानरा लतासेतुना नदीं तीर्त्वा पारं जग्मुः।

राजा सर्वमिदं वानरचेष्टितं दूरतः पश्यन्नासीत्। एको वानरोऽवशिष्टः। स यूथपेन बद्धवैरो दुर्बुद्धिः स्वगनस्येवमचिन्तयत् - “अहं लतया तस्य समीपं प्राप्य तस्योपरि वेगेन निपतन् तं शाखाग्रहणात् ग्रंशयामि। स जले निपत्य त्रियताम्” इति। एवं विचिन्त्य शनैर्यूथपमुपेत्यातिष्ठत्। यूथपस्तु “मित्र! शीघ्रमागच्छ। कियद्विरं विलम्बसे? अतीव श्रान्तोऽस्मि” इत्याह।

दुष्टो मर्कटो यावद्बलं यूथपस्योपरि न्यपतत्। लता विच्छिन्ना। वानरराजः शाखामुन्मुच्य शिलायां न्यपतत्। तस्य पृष्ठास्थि भग्ना। स भूमौ व्यलुठत्। दुष्टो मर्कटश्च लताग्रात् प्रवाहे पतितः तीरमगन्तुं न प्राभवत्। प्रवाहस्तमपाहरत्। सर्वे मर्कटाः दुःखिता यूथपं परिवार्पातिष्ठन्।

एतत् सर्वं दृष्ट्वा विस्मितो नृपतिर्मन्त्रिणं प्राह — “प्रकृतिरजनो महान् यूथपः। साह्यं नः कर्तव्यम्। नदीतरणाय संविधेहि” इति। ततो मन्त्रिणाऽऽनीतैः पोतैः नदीं तीर्त्वा यूथपसमीपमेत्य राजा तमसान्वयत्। “महात्मा भवान् य एवं प्रकृतिरक्षणे श्रद्धालुः” इति प्रशंसस। वानरराजः “मया यत्कर्तव्यं तत्कृतम्। अलं प्रशंसया” इत्याह। “भवान् मया रक्षणीयः” इत्युक्त्वा राजा वेद्यानाजुहाव। यूथपस्तु “अलं श्रेणे। अहं प्रसन्नोऽस्मि यन्नया प्रजाः रक्षिताः” इति यावद्बदति तावत् तस्य प्राणा निर्जग्मुः।

கடினபதவுரை: யூதபதி: கூட்டத்தலைவன் ஆகாரயத்
அழைத்தது கூட்டிற்று கிளி: குரங்கு ஆசனா நெருங்கி

महतां महिमा सुदुर्ग्रहो नितराम् ।

பெரியோரது பெருமை எப்படியும் அடக்கமுடியாதது.

चिन्त्यं ज्येष्ठैः कनिष्ठकुशलमपि ।

மூத்தவர்களால் இளையவர்களது நன்மையும் கவனிக்கத் தக்கதே.

क्रुद्धा वृद्धिं परस्य नेहन्ते ।

கோபித்துக்கொண்டவர்கள் பிறரது பெருமையைப் விரும்ப மாட்டார்கள்.

आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो महान् रिपुः ।

மனிதனுக்கு சோம்பலே உடலிலேயே குடியிருக்கும் எதிரி.

अनुसृत्य सतां वर्त्म यत्स्वल्पमपि तद्रह् ।

நல்லோரின் வழியைப் பின்பற்றி சிறிதளவு பணிபுரிந்தாலும் அது பெரிதாகிவிடும்.

सोत्साहानां नास्त्यसाध्यं नराणाम् ।

உற்சாகத்துடன் பணி புரிபவர்களால் பெறமுடியாதது ஒன்றில்லை.

क्रियासिद्धिः सत्वे भवति महतां नोपकरणे ।

பெரியோர்களின் பணி நிறைவேறுவது அவர்களது எண்ண வலிவாலாவதே தவிர துணைக்கருவிகளால் அல்ல.

स तु भवति दरिद्रो यस्य तृष्णा विशाला
मनसि च परितुष्टे कोऽर्थवान् को दरिद्रः ॥

எவனது எதிர்பார்வை எல்லையற்று விரிகிறதோ அவனே ஏழை. மனத்தில் போதும் என்ற நிறைவேற்படி எவன் செல்வந்தன்? எவன் ஏழை?

स्वजनविभक्ता हि याति शुक्लशमम् ।

எந்த மனவேதனையும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது அடங்கிவிடும்.

चित्ते वाचि क्रियायां च साधूनामेकरूपता ।

எண்ணத்திலும் சொல்லிலும் செயலிலும் நல்லோர்கள் ஒரே சீரானவர்கள்.

सत्यं धर्मश्चैतानि मा मा हासिषुः ।

உண்மை பேசுதலும் அறவழிச் செல்லுதலும் இவை போன்றவையும் என்னைவிட்டு என்றும் அகலா திருக்கட்டும்.

मा गृधः कस्यस्विद्धनम् ।

பிறரது பொருளைக் கவர முயலாதே.

उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः ।

செய்யத்தக்கவை என எண்ணியவை அனைத்தும் உழைப் பால்தான் பயன் தருகின்றன. மனக்கோட்டையால் அல்ல.

न कश्चिदपि जानाति किं कस्य शो भविष्यति ।

अतः शः करणीयानि कुर्यादथैव बुद्धिमान् ॥

நாளை என்ன நேரும் என்பதை எவரும் அறியார். அதனால் நாளை செய்யவேண்டியதை அறிவாளி இன்றே செய்ய வேண்டும்.

पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।

நாவரச்சிக்கு நல்ல குடிநீர், பசிக்கு உணவு, மனமகிழ்ச்சிக்கு இனிய சொல் என உலகில் மூன்று ரத்தினங்கள்.

कोऽर्थः पुत्रेण जातेन यो न विद्वान्न धार्मिकः ।

काणेन चक्षुषा किं वा चक्षुःपीडैव केवलम् ॥

அறிவாளியாக இல்லாதவனும் அறவழி செல்லாதவனு-
மான பிள்ளை பிறந்ததால் என்ன பயன்? பொட்டையான
கண்ணால் எது கிட்டும். கண்வலி மட்டுமே .

विद्यया वपुषा वाचा वस्त्रेण विभवेन च ।

एभिः पञ्चवकारैस्तु नरः प्राप्नोति गौरवम् ॥

கல்வியாலும் உடலமைப்பாலும் பேச்சாலும் ஆடையாலும்
செல்வத்தாலும் ஆக (வித்யை வபு: வாக் வஸ்திரம் விபவம்
என்ற இந்த) ஐந்து வகாரங்களால் மனிதன் பெருமையைப்
பெறுகிறான்.)

यस्य धर्मविहीनानि दिनान्यायान्ति यान्ति च ।

स लोहकारभस्त्रेव शसन्नपि न जीवति ॥

எவனது நாட்கள் அறப்பணி அற்றவையாக வந்து போய்க்
கொண்டிருக்கின்றனவோ அவன் கருமானின் துருத்திபோல்
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் வாழ்வதில்லை.

अस्माभिर्निर्मिता नीडा: चञ्चुमात्राहृतैस्तृणैः ।

हस्तपादादिसंयुक्ता यूयं किमिति सीदथ ॥

(ஒரு பட்சி கூறுகிறது) அலகால் மட்டும் கொணரப் பெற்ற
புற்களால் எங்களால் கூடு தயாரிக்கப் பெற்றுள்ளது. கைகள்
கால்கள் முதலியவைகளோடு கூடிய நீங்கள் ஏன்
தளர்ச்சியுறுகிறீர்கள்?

क ङीडति क चरति क करोति वृत्तिं

वारि क नाम पिबति स्वपिति क नाम ।

इत्थं मृगं निरपराधमबाधमानं

व्याधोऽनुधावति वधाय धनुर्धानः ॥

மான் எங்கோ விளையாடுகிறது. எங்கோ அலைகிறது. எங்கோ
வாழ்கிறது. எங்கோ நீர் பருகுகிறது. எங்கோ தூங்குகிறது.

இப்படி தவறா புரியாததும் துன்பம் விளைவிக்காததுமான
மானைக் கொல்வதற்காக வேடன் வில்லேந்திய-
வனாகப் பின் துரத்துகிறான்.

काचः काञ्चनसंसर्गाद्धत्ते मारकतीं युतिम् ।

तत्त्ववित्सन्निधानेन मूर्खो याति प्रवीणताम् ॥

கண்ணாடி தங்கத்துடன் பொருத்துவதால் மரகதப்பச்சை
ரத்தினத்தின் ஒளியைப் பெறுகிறது. அறிவாளியுடன்
இணைவதால் முட்டாளும் திறமைசாலியாகிறான்.

स्तोतव्यैः स्तूयते नित्यं सेवनीयैश्च सेव्यते ।

मत्तोऽधिकारेण जनो न जिहति विभेति वा ॥

யாரை இவன் பாராட்ட வேண்டுமோ அவர்கள் இவனைப்
பாராட்டுகிறார்கள். யாருக்கு இவன் பணிவிடை செய்யத்தகுமோ
அவர்கள் இவனுக்குப் பணிவிடை செய்கிறார்கள். அதனை இவன்
உணர்ந்து கூகவதோ தயங்குவதோ இல்லை. இவன் அதிகாரத்திமிர்
பிடித்திருக்கிறான்.

रोगार्दितः स्पृशति नैव दशापि भोज्यं

तीव्रव्यथः स्पृहयते मरणाय जन्तुः ।

सर्वोषधेषु विफलेषु यदा विरोति

धान्यैर्धनेन च तदा वद किं करोति ॥

அவன் நோயால் துன்புறுபவன். அவன் கண்ணாட்கூட
உணவைத் தீண்டுவதில்லை. கடும் வேதனையுற்ற அவன்
தானே மரணத்தை வேண்டுகிறான். மருந்துகள் அனைத்தும்
பலனற்றுப் போயின. கூக்குரலிடுகிறான். அப்போது (அவன்
சேமித்து வைத்த) உணவுப் பொருளாலும் செல்வத்தாலும்
அவன் என்ன செய்வான்? சொல்வாய்.

जनसेवा तथा दीर्घा यथाऽऽस्ते द्रष्टुमेलनम् ।

तदा संक्षिप्यते सर्वं यदा द्रष्टा न विद्यते ॥

பார்வையாளர் கூடி நிற்குமளவு மக்கள் சேவைப்பணி
நீண்டு தொடரும். பார்வையாளர் இல்லையெனில்
அப்போது எல்லாம் கருக்கப்பட்டுவிடும்.

बालः प्रभाते मध्याह्ने तरुणः स्यविरोऽस्तगः ।
दिने दिने दिनेशोऽपि क्रियते काललीला ॥

(காலையில் இளஞ்சூரியனாக பகலில் முதிர்ந்தவனாக
அஸ்தமனத்தை அடையும்போது கிழவனாகச் சூரியனும்
அன்றாடம் காலத்தின் விளையாட்டால் நிலைமாற்றப்படுகிறான்.

न श्रुतेन न वित्तेन न वृत्तेन न कर्मणा ।
प्रवृत्तं शक्यते रोदधुं मनोभवपथे मनः ॥

காமவழியில் ஈடுபட்ட மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்தக்
கல்வியாலோ செல்வத்தாலோ நடைமுறையாலோ
செயலாலோ முடியாது.

त्याग्निना किं दरिद्रेण किं कुलीनेन पापिना ।
तुष्टेन किं कदर्येण दर्पान्धेन बुधेन किम् ॥

தியாகியானிலும் ஏழையாயின் என்ன பயன்?
நற்குலத்தில் பிறந்தவனானும் பாபச்செயல் புரிபவனாயின்
என்ன பயன்? மகிழ்ச்சியடைந்தவனானும் கஞ்சனானும்
என்ன பயன்? அறிவாளியானும் செருக்கால் குருடானும்
என்ன பயன்?

विकर्मणः प्रतीकारे कालोऽल्पीयानपेक्ष्यते ।
कालोऽनल्पस्तु तस्यैव साधीयस्त्वसमर्घने ॥

தவற்றைத் திருத்திக்கொள்ள மிகக்குறைந்த நேரமே தேவை.
ஆனால் அந்தத் தவற்றையே சரியானதெனச் சாதிக்கவோ
அதிக நேரம் தேவை.

नैष्टव्यं प्रसन्नं लब्धुं युक्तं प्रार्थनयेषितम् ।
प्रार्थनापि भवेद्दुर्गा सा चेदसमये कृता ॥

விரும்பியது எதையும் வன்மையால் அடையக்கூடாது.
கேட்டுப் பெறுவதே நல்லது. கேட்பதும் தவறான நேரத்தில்
அமைந்தால் இகழ்த்தக்கதே.

सुजनोऽपि कुप्यतितरां अनवसरज्ञेन याचितः सुहृदा ।

நல்லிதயம் படைத்த நன்பனானும் தருணமறியாமல்
வந்து யாசிப்பானேயானால் நல்லவனும் அவனிடம்
கோபிப்பான்.

सर्वात्मनाऽनृतं यत्तज्जय्यं सुविहितैः क्रमैः ।
अनृतं सत्यसंमिश्रं दुर्जयं कुशलैरपि ॥

முழுவதும் பொய்யானதை நன்கு முறைப்படி அமைந்த
செயல் முறைகளால் வென்றுவிடலாம். உண்மையோடு
கலந்த பொய்யோ மிகவும் நிபுணனாலும் வெல்வதற்கு
எளிதல்ல.

अनभिज्ञैरवज्ञातो विदेशे यथलं हिया ।
स्वगेहे चेतथाभूतो यतस्व तदपोहने ॥

வெளிநாட்டில் (உன்னை) அறியாதவர்களால் நீ மதிக்கப்
படவில்லையேயானால் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை. தன்
வீட்டிலேயே அப்படிபானால் அதை மாற்ற முயல்வாய்.

स्तुतौ धने जीविकायां मुग्धः परिजने यदि ।
तर्हि न प्रमवेः स्यातुं न्याये पथि चिरं स्थिरः ॥

புகழிலோ செல்வத்திலோ உத்தியோகத்திலோ உற்றார்
உறவினரிலோ நீ மயங்கி நிற்பாயேயானால் நேர்மையான
பாதையில் சலனமின்றி நிலைத்து நிற்கமாட்டாய்.

समुदाये सुघटिते मणिवत्त्वचितो लसेः ।
अन्यथा लक्ष्यहीनस्त्वं धूलिवद्गाने भ्रमेः ॥

நன்கு அமைந்த சமுதாயத்தினுள் ரத்தினம்போல்
பதிவாயேயானால் ஒளிவிடுவாய். இல்லாவிடில்
இலக்கில்லாமல் தூசிபோல் வானில் சுழன்று
கொண்டிருப்பாய்.

शिलाभिश्च प्रहरते ददात्यन्नतरुः फलम् ।
वचसा तु दते तस्मै न दयाः सुनृतं वचः ॥

கற்களால் தன்னை அடித்தவனுக்கே மாமரம் கனியைத்
தருகிறது. வாயால் மட்டும் உன்னைத் துன்புறுத்திய
அவனுக்கு இனிய சொல்லைக்கூடத் தரமாட்டாயா?

कार्याणां कर्मणां पारं यो गच्छति स बुद्धिमान् ।

செய்யத்தக்க செயலின் எல்லை அடைபவனே அறிவாளி.

आशाया ये दासास्ते दासाः सर्वलोकस्य ।
आशा येषां दासी तेषां दासायते लोकः ॥

ஆசைக்கு அடிமைபூண்டவர்கள் எல்லோருக்கும்
அடிமையாவார்கள். ஆசை யாருக்கு அடிமையோ அவருக்கு
உலகமே அடிமை.

आशादीपं करे धृत्वा पश्यन्वस्य हिताहितम् ।
कृत्यं स्वं निर्वहन्धृत्वा स्वलक्ष्यं प्राप्नुयाज्जनः ॥

எதிர்பார்வை எனும் தீபத்தைக் கையில் ஏந்தித் தனக்கு
ஏற்றதா ஏற்கக்கூடாததா என்பதை ஆராய்ந்து உறுதியுடன்
தன் பணியை பொறுப்புடன் செய்பவன் தன் இலக்கை
அடைவான்.

न परं पीडयेद्वाचा सुहृद्भत्तेन संवसेत् ।
प्रेम्णा परिचरेत्काले स्वं स्वं काममवाप्नुयात् ॥

மற்றவனுடன் நன்பன்போல் கூடிப்பழக வேண்டும்.
அவனைச் சொல்லால் அவமதிக்கக் கூடாது. அவன்
எதிர்பார்க்கும்போது அன்புடன் உதவ வேண்டும். தான்
விரும்பியதை எளிதில் பெறலாம்.

न हि वैरेण शाम्यन्ति शाम्यन्तीह कदाचन ।
अवैरेण तु शाम्येयुः एष धर्मः सनातनः ॥

விரோதியை விரோதத்தால் அடக்க முடியாது. எப்போதோ
ஒருசமயம் விரோதம் அடங்கலாம். அன்பால் விரோதம்
அடங்கும். இது பழமையான நேர்வழி.

सदयं हृदयं यस्य भाषितं सत्यभूषितम् ।
कायः परहिते सक्तः शान्तिस्तस्मिन्प्रतिष्ठिता ॥

மனத்தில் பரிவும், செயலில் உண்மையும், உடலில்
பிறருக்கு உதவுவதில் நாட்டமும் இருந்தால் அவனிடம்
மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் குடிகொண்டிருக்கும்.

यान्ति न्यायप्रवृत्तस्य तिर्यञ्चोऽपि सहायताम् ।
अपन्यान्तं तु गच्छन्तं सोदरोऽपि विमुञ्चति ॥

நேர்மையுடன் நடப்பவனுக்கு வாயில்லாப் பிராணியும்
உதவும். நேர்மையற்ற வழியில் செல்பவனைக் கூடப்
பிறந்தவனும் கைவிடுவான்.

छायामन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयमातपे ।
फलान्यपि परार्थानि वृक्षाः सत्पुरुषा इव ॥

பிறருக்கு நிழல் தருகின்றன. தான் வெயிலில் நிற்கின்றன.
தனது கனிந்த பழத்தையும் பிறரது உடைமை-
யாக்குகின்றன. இந்த மரங்கள் நல்ல மனிதர்களைப் போல்
அல்லவா?

संस्कृतश्रीः

पाठमाला- ६

SAMSKRITASRI

PATAMALA - 6

(Sanskrit - Tamil)

Published by :

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY (REGD.)

Head Office :

Old 212/13-1, New No. 11
St.Mary's Road, R.A. Puram
Chennai - 600 028.
Phone : 2495 14 02

Admn. Office :

283, T.T.K. Road,
Chennai-600 018

7th Edition

2011

[Price : 35/-

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில்
கற்க எமது பாட நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதநீ பாடமாலா

1—7 பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும்

ஸம்ஸ்கிருத அகராதி

(Dictionar Sanskrit & Tamil)

தமிழ் - ஆங்கிலப் பொருளுடன்

தாதுமாலா (300 தாதுக்கள்) (முதல் பாகம்)

சப்தமஞ்ஜரீ

அவ்யயகோசம்

க்ருதந்தரூபமாலா Vol. 1 to 5

பாடமாலா ஆங்கிலம் 1 & 2

ஸம்ஸ்கிருதநீ வெள்ளிவிழா மலர்

ஸம்ஸ்கிருதநீ மாதப் பத்திரிகை

ஆண்டு சந்தா

ஆயுள் சந்தா

புத்தகம் அனுப்ப தபால் செலவு தனி

விவரமறிந்து முன் பணம் அனுப்பவும்

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

Old 212/13-1, New No. 11

St.Mary's Road, R.A. Puram

Chennai - 600 028.

Phone : 2495 14 02

(Near Mandaivelli R.T.O. Office)